

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ
ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและ
การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

The Potential development in English Skills for OTOP Group in Phitsanulok
Province to Promote Tourism, and Prepare for AEC Readiness.

โดย

นายจิรพจน์ ขวัญคง

นายจุมพต อ่อนทรวง

ผศ.ดร.อภิพัทธ์ วิศิษฏ์ใจงาม

ผศ.สุทัศน์ อาสนชัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

พ.ศ. ๒๕๖๐

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

MCU RS 610760317

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ
ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและ
การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

The Potential development in English Skills for OTOP Group in Phitsanulok
Province to Promote Tourism, and Prepare for AEC Readiness.

โดย

นายจิรพจน์ ขวัญคง

นายจุมพต อ่อนทรวง

ผศ.ดร.อภิพัทธ์ วิศิษฎ์ใจงาม

ผศ.สุทัศน์ อาสนชัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

พ.ศ. ๒๕๖๐

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

MCU RS 610760317

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Research Report

The Potential development in English Skills for OTOP Group in Phitsanulok Province to Promote Tourism, and Prepare for AEC Readiness.

By

Mr. Chiraphot Khwankhong
Mr. Chumphot Onsuang
Asst.Prof. Dr. Abhiphat Wisitchai-ngam
Asst.Prof. Sutat Arsanachai
Mahāchulālongkornrājavidyālaya University,
Buddhachinarāj Buddhist College
B.E. 2560

Research Project Funded by Mahāchulālongkornrājavidyālaya University

MCU RS 610760317

(Copyright Mahāchulālongkornrājavidyālaya University)

- ชื่อรายงานการวิจัย :** การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ผู้วิจัย :** นายจิรพจน์ ขวัญคง, นายจุมพต อ่อนทรง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิพัทธ์ วิศิษฎ์ใจงาม และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทัศน์ อาสนชัย
- ส่วนงาน :** มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
- ปีงบประมาณ :** 2560
- ทุนอุดหนุนการวิจัย :** มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และ 3) เพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย คือ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ 2) แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ 3) เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ดำเนินการทดลองจำนวน 30 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (T - test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.75 2) การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 การสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความต้องการในการอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 2 การพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเอกสารประกอบการอบรมมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 3 การจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอน 3 ชั้น คือ ขั้นการนำเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึกปฏิบัติ และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และขั้นที่ 4 การประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และ 3) ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Research Title:	The Potential development in English Skills for OTOP Group in Phitsanulok Province to Promote Tourism, and Prepare for AEC Readiness.
Researchers:	Mr. Chiraphot Khwankhong, Mr. Chumphot Onsuang, Asst. Prof. Dr. Abhiphat Wisitchai-ngam and Asst. Prof. Sutat Arsanachai
Department:	Mahāchulālongkornrājavidyālaya University, Buddhachinarāj Buddhist College
Fiscal Year:	2560 / 2017
Research Scholarship Sponsor:	Mahāchulālongkornrājavidyālaya University

Abstract

The research on the potential development in English skills for OTOP group in Phitsanulok province to promote tourism, and prepare for AEC readiness aims to 1) to study the ability to use English of OTOP group in Phitsanulok Province 2) to develop the English language skills of of OTOP group in Phitsanulok Province, and 3) to analyze the skills and abilities of OTOP group in Phitsanulok province in using English for basic communication. The sample consisted of 20 people from Bangrakam OTOP group in Phitsanulok province acquired by selective selection. The research tools are 1) English proficiency test 2) questionnaire for training needs on the potential development in English skills 3) documentation on the potential development in English skills, and 4) satisfaction assessment to the training on the potential development in English skills. The experiment was conducted for 30 hours. The statistics used for data analysis were percentage, average, standard deviation, T-test dependent and content analysis.

The research found that 1) the OTOP group in Phitsanulok province overall had a low level of English ability, accounting for 34.75 percent. 2) the potential development in English skills for OTOP group in Phitsanulok province could be conducted in 4 steps, which were step 1: survey of training needs on the potential development in English skills for OTOP group had the highest level, step 2: development of training document on the potential development in English skills for OTOP group which the document are suitable, overall, at the highest level, step 3: organization of training on the potential development in English skills for OTOP group used 3 procedure of teaching, namely the presentation of content,

practice, and language usage for communication, as well as step 4: evaluation of training on the potential development in English skills for OTOP group are satisfied at high level. And 3) the potential of English language skills of OTOP group in Phitsanulok province after the training was higher than before the training, statistically significant at level of .01.

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอกราบขอบขอบคุณท่านเจ้าคุณ พระราชรัตนสุธี, ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช และผู้บริหารวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ ขอกราบขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ประกอบไปด้วย พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร. (พระมหาสุทิตย์ อาภากรโ) ผู้อำนวยการสถาบันพุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้อนุมัติงบประมาณดำเนินงานวิจัย พระมหาชุตีภักค อภินนโท และพระมหาเสรีชน นริสสุโร ตลอดจนบุคลากรในสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ทุกรูป/คน ที่ได้กำกับดูแลและอำนวยความสะดวกให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

และที่สำคัญยิ่ง กราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ตลอดจนถึงท่านที่ร่วมในการอบรมการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

หากคุณงามความดีที่จะพึงเกิดขึ้นจากการวิจัยในครั้งนี้ขอยกให้เป็นปฏิการคุณแก่ทุกท่านที่กล่าวมา ตลอดจนทั้งสถาบันการศึกษา หน่วยงานราชการ องค์กร คณะบุคคล และส่วนบุคคลตลอดบิดามารดาครูอาจารย์ต่างๆ ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

จิรพจน์ ขวัญคง และคณะ

25 ธันวาคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.6 สมมติฐานการวิจัย.....	6
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	9
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purpose)	18
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการฝึกอบรม.....	21
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambol One Product: OTOP).....	27
2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	31
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
3.1 รูปแบบการวิจัย.....	36
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.3 เครื่องมือวิจัย.....	37
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย.....	41
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	44
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	47
4.1 ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	47
4.2 ผลการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	48

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น.....	55
4.4 องค์ความรู้จากการวิจัย.....	56
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	57
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	57
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	60
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	72
ภาคผนวก ก บทควมวิจัย.....	73
ภาคผนวก ข กิจกรรมที่เกี่ยวข้องจากการนำผลจากโครงการวิจัยไปใช้ประโยชน์.....	91
ภาคผนวก ค ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้และกิจกรรม ที่ได้ดำเนินการ และผลที่ได้รับจากโครงการ.....	94
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	98
ภาคผนวก จ รูปภาพกิจกรรมที่ดำเนินการวิจัย.....	127
ภาคผนวก ฉ แบบสรุปโครงการ.....	145
ภาคผนวก ช รายงานผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ รายงานผู้เข้ารับการอบรม พัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และรายงานผู้ให้เสียง บรรยายบทสนทนาภาษาอังกฤษ.....	151
ประวัติผู้วิจัยและคณะ.....	154

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	51
ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	53
ตารางที่ 3 แสดงความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกและเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ ต้องการอบรม.....	55
ตารางที่ 4 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลกโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	59
ตารางที่ 5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษา อังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก.....	60
ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นก่อนการ อบรมและหลังการอบรม.....	62

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวโน้มของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระยะห้าปี ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 มีผลทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน และแรงงานอย่างเสรีภายในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยคาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศอาเซียนเข้ามาเพิ่มขึ้นจากความร่วมมือในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้เชื่อมโยงกันภายในภูมิภาค ทำให้คาดว่า ประเทศไทยจะมีการเพิ่มขึ้นของความต้องการในการเดินทางและการท่องเที่ยว เห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปีในช่วงปี 2554-2558 มากกว่าร้อยละ 4 จากปัจจุบันที่มีจำนวนทั้งสิ้นกว่า 16 ล้านคน และจำนวนนักท่องเที่ยวภายในประเทศกว่า 53 ล้านครั้ง ก่อให้เกิดรายได้จากอุตสาหกรรมทั้งสิ้นกว่า 970,000 ล้านบาท โดยมาจากรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 586,000 ล้านบาท และรายได้จากนักท่องเที่ยวภายในประเทศ 380,000 ล้านบาท¹

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ซึ่งมีเป้าหมายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเป็น “ตลาดและฐานการผลิตเดียว” โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมือภายในอาเซียนอย่างเสรี รวมถึงการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้นภายในปี 2558 เป็นความท้าทายที่ผลักดันให้ผู้ประกอบการไทยไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจส่งออก นำเข้า หรือผู้ที่ทำธุรกิจภายในประเทศ ทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม และยังรวมไปถึงผู้ประกอบการระดับชุมชนด้วย ในการที่จะต้องเรียนรู้และปรับตัวรองรับความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากเปิดเสรีภายใต้ประชาคม

¹ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ 2555-2559, (กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก), หน้า 5.

เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่จะมีผลกระทบต่อการค้าเสรีทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะเป็นภัยคุกคามต่อธุรกิจ หรือแสวงหาโอกาสทางธุรกิจที่ทำท่ายความสำเร็จสำหรับผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งเป็นสินค้าเชิงวัฒนธรรม ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยง ผลกระทบที่สืบเนื่องจากการเปิดเสรีดังกล่าวได้ เนื่องจากสถานการณ์แข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรงในปัจจุบัน ประเทศต่าง ๆ ล้วนหันมาให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพของชุมชน และใช้จุดแข็งของชุมชนทางด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญา เพื่อเชื่อมโยงสู่ภาคการผลิตและบริการ ในการสร้างสัญลักษณ์และขยายโอกาสทางการตลาดมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบันผู้บริโภคในประเทศต่าง ๆ กำลังอยู่ในกระแสบริโภคนิยมสินค้าที่เป็นธรรมชาติ สินค้าที่อิงกับวัฒนธรรม สินค้าที่ส่งเสริมสุขภาพ การมีส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือสินค้าที่ช่วยสนับสนุนชุมชน รวมถึงกระแสความนิยมในความเป็นเอเชีย ดังนั้น สินค้า OTOPT สามารถได้รับประโยชน์จาก การมีโอกาสส่งสินค้าไปขายในตลาดอาเซียนได้มากขึ้นจากการที่มีประชากรรวมกว่า 590 ล้านคน รวมถึงมีโอกาสในการขยายช่องทางตลาดไปยัง ASEAN+3 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้) และ ASEAN+6 (ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย) การสร้างเสริมโอกาสของสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในอีกทางหนึ่งซึ่งเป็นจุดแข็งของประเทศ นั่นคือไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งในเอเชีย การเติบโตของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ทำให้สินค้าเชิงสัญลักษณ์ยังเป็นที่ต้องการของตลาดและยังมีโอกาสทางการตลาด และมากยิ่งขึ้นไปกว่านั้น ประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังมีความโดดเด่นด้านความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรม ดังนั้น การส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียนในการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ เอกลักษณ์ งานศิลปหัตถกรรม รวมถึงยกระดับสินค้าหัตถกรรมของประเทศสมาชิกอาเซียนให้มีคุณภาพสากล ก็สามารถทำให้เกิดศูนย์กลางการค้าขายสินค้าหัตถกรรมของภูมิภาคอาเซียนเพื่อการขายในตลาดโลกได้ในอนาคต²

เมื่อประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งสมาชิกที่กำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ในสังคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไปภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในแต่ละประเทศ จะต้องติดต่อสื่อสารกันในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่น ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำงานในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตร อาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English”³ นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเองเพราะไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกัน และไม่เฉพาะนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจ

² ยุทธศักดิ์ ศุภสร, รายงานประจำปี 2560 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, (กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560), หน้า 7.

³ นพพร สโรบล, “ภาษาอังกฤษกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน,” <<http://www.polsci.tu.ac.th/fieupload/39/56.pdf>. 2556> 20 มิถุนายน 2562.

ระหว่างกัน เมื่ออาเซียนกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “Working Language” เราจึงต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ตามความหมายของถ้อยคำว่าเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่นายกรัฐมนตรีไปจนถึงเกษตรกรชาวไร่ชาวนา ชาวบ้านทั่วไป นักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชน ฯลฯ นอกจากนี้ การตกลงกันของประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีเป้าหมายร่วมกันคือ “การเป็นตลาดและการเป็นฐานผลิตเดียวกัน จะมีการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ การลงทุน และแรงงานระหว่างประเทศในอาเซียนอย่างเสรี” ยิ่งส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น⁴

กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเป็นกลุ่มหนึ่งที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นจะต้องได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว คณะผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เข้าอบรมสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพของตนเอง ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมของผู้อบรม โดยใช้แหล่งท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย เมื่อกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นสามารถนำภาษาอังกฤษ จากการฝึกอบรมไปใช้สื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้แล้ว การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นวาระแห่งชาติ มีจุดเด่นของชุมชน เช่น การสนับสนุนให้มีสินค้าผลิตภัณฑ์ดีเด่นประจำตำบลที่เรียกว่า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product)⁵

คณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงต้องการศึกษาการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น โดยทำการฝึกอบรมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งคณะผู้วิจัยเห็นว่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่เหมาะสมที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มพูนความรู้ใหม่และทักษะของการสนทนากับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน

⁴ เสาวภา วิชาติ, เตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนด้วยความเป็นเลิศทางภาษา, สุทธิปริทัศน์. ปีที่ 27 ฉบับที่ 77(ก.ย.-ธ.ค.): 141-150.

⁵ ยุทธศักดิ์ ศุภสร, เรื่องเดียวกัน, 2560, หน้า 7.

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

1.2.2 เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.3.1 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ใน 5 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอบางระกำ อำเภอบางกระทุ่ม อำเภอวัดโบสถ์ และอำเภอเนินมะปราง

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ในอำเภอบางระกำ จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.3.2 ด้านระยะเวลา ใช้เวลาดำเนินการทดลองจำนวน 30 ชั่วโมง

1.3.3 ด้านเนื้อหา ประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสินค้ากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 : Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน) ประกอบด้วย ประโยคและคำศัพท์ที่ใช้ในการกล่าวทักทายลูกค้า การแนะนำผลิตภัณฑ์งานจักสาน การต่อรองราคาผลิตภัณฑ์งานจักสาน และการกล่าวขอบคุณ

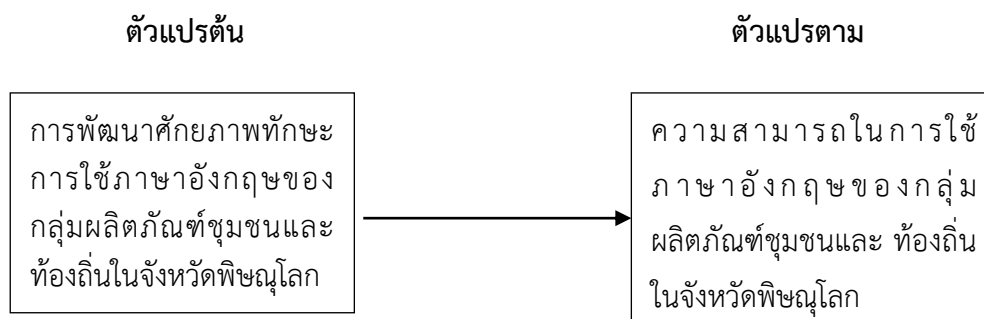
เรื่องที่ 2 : Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร) ประกอบด้วย ประโยคและคำศัพท์ที่ใช้ในการกล่าวทักทาย การแนะนำผลิตภัณฑ์อาหาร การต่อรองราคาผลิตภัณฑ์อาหาร และการกล่าวขอบคุณ

เรื่องที่ 3 : Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร) ประกอบด้วย ประโยคและคำศัพท์ที่ใช้ในการกล่าวทักทาย การแนะนำผลิตภัณฑ์สมุนไพร การต่อรองราคาผลิตภัณฑ์สมุนไพร และการกล่าวขอบคุณ

เรื่องที่ 4 : Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก) ประกอบด้วย ประโยคและคำศัพท์ที่ใช้ในการกล่าวทักทาย การแนะนำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก การต่อรองราคาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก และการกล่าวขอบคุณ

เรื่องที่ 5 : Giving Direction (การแนะนำทิศทาง) ประกอบด้วย ประโยคและคำศัพท์ที่ใช้ในการบอกทิศทาง บอกเส้นทาง และตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น หมายถึง กลุ่มผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในจังหวัดพิษณุโลก

1.5.2 การส่งเสริมการท่องเที่ยว หมายถึง การใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างชาติ ในการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

1.5.3 การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดอบรมเพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้กับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1) การสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก หมายถึง การสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการจำหน่ายสินค้า โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

2) การพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก หมายถึง การวางแผนออกแบบกิจกรรมที่ใช้ในการอบรม และพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

3) การจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก หมายถึง การดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยใช้วิธีการสอนตามขั้นตอนของกรมวิชาการ ได้แก่

3.1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) หมายถึง การดำเนินกิจกรรมอภิปรายเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ประโยคพื้นฐานที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์

3.2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) หมายถึง การดำเนินกิจกรรมฝึกออกเสียง คำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติ

3.3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) หมายถึง การดำเนิน กิจกรรมสถานการณ์จำลองให้กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

3.4) การประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก หมายถึง การประเมินความพึงพอใจของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อวิทยากร เนื้อหาการอบรม กิจกรรมในการอบรม ขั้นตอนในการอบรม และระยะเวลาในการอบรม โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

1.5.4 ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟังและพูด ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งวัดด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการอบรม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

1.5.5 เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก หมายถึง บทสนทนาภาษาอังกฤษที่เป็นคำศัพท์ วลี และประโยคพื้นฐาน เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

1.5.5.1 Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน) หมายถึง ประโยคที่ใช้ในการกล่าว ทักทายลูกค้า การแนะนำผลิตภัณฑ์งานจักสาน การต่อรองราคาผลิตภัณฑ์งานจักสาน และการกล่าว ขอบขอบคุณ

1.5.5.2 Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร) หมายถึง ประโยคที่ใช้ในการกล่าว ทักทาย การแนะนำผลิตภัณฑ์อาหาร การต่อรองราคาผลิตภัณฑ์อาหาร และการกล่าวขอบคุณ

1.5.5.3 Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร) หมายถึง ประโยคที่ใช้ในการ กล่าวทักทาย การแนะนำผลิตภัณฑ์สมุนไพร การต่อรองราคาผลิตภัณฑ์สมุนไพร และการกล่าว ขอบขอบคุณ

1.5.5.4 Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก) หมายถึง ประโยคที่ใช้ในการกล่าว ทักทาย การแนะนำผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก การต่อรองราคาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก และการกล่าว ขอบขอบคุณ

1.5.5.5 Giving Direction (การแนะนำทิศทาง) หมายถึง ประโยคที่ใช้ในการบอก ทิศทาง บอกเส้นทาง และตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่

1.5.6 การเตรียมความพร้อมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง การเตรียมตัวเองของ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ให้มีความพร้อมในด้านศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ก่อนการ ทำงานในสภาวะการแข่งขัน เมื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

1.6 สมมติฐานการวิจัย

กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมีศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หลังการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการอบรม

1.7 ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย

1.7.1 ได้เอกสารประกอบการอบรมต้นแบบที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นอื่น ๆ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อไป

1.7.2 กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก จะได้รับการพัฒนาความสามารถและนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสร้างโอกาสและ สร้างรายได้

1.7.3 ยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการบริหารจัดการสินค้าเพื่อการส่งออกและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดพิษณุโลก

1.7.4 เพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนและท้องถิ่น

1.7.5 ตอบสนองแผนยุทธศาสตร์ของประเทศในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ และเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

- 2.1.1 ความหมายของการสื่อสาร
- 2.1.2 แนวคิดและหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.1.3 วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.1.4 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด
- 2.1.5 การใช้บทสนทนาในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purpose)

- 2.2.1 แนวคิดและความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
- 2.2.2 ลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
- 2.2.3 ประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการฝึกอบรม

- 2.3.1 ความหมายของการฝึกอบรม
- 2.3.2 ความสำคัญของการฝึกอบรม
- 2.3.3 รูปแบบของการฝึกอบรม
- 2.3.4 ขั้นตอนและกระบวนการของการฝึกอบรม

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambol One Product: OTOP)

- 2.4.1 ความเป็นมาและเป้าหมายของ OTOP
- 2.4.2 ประเภทผลิตภัณฑ์ OTOP ที่คัดสรร (Product Classification)

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

- 2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 2.5.2 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 เอกสารงานวิจัยในประเทศ

2.6.2 เอกสารงานวิจัย ต่างประเทศ

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการสื่อสาร

การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการสื่อสาร การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ นักการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ดังนี้

กรมวิชาการ⁶ ได้สรุปความหมายของการสื่อสารว่า หมายถึง การแลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ

Savingnon S.⁷ ได้สรุปความหมายของการสื่อสารว่า เป็นกระบวนการต่อเนื่องของการแสดงความรู้สึก การแปลความ ตีความ และการแลกเปลี่ยนข่าวสาร โอกาสของการสื่อสารไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งประกอบด้วยสัญลักษณ์และเครื่องหมายที่แตกต่างกันออกไป เช่น สีผิว การแต่งกายทรงผม การยืน การฟัง การพยักหน้า การหยุดชะงักเสียงหรือคำพูด คนเราเกี่ยวข้องกับการสื่อสารตั้งแต่เกิดและเรียนรู้ที่จะต้องสนองในบริบทใหม่ๆ เช่นเดียวกับการสะสมประสบการณ์ของชีวิต จากความคิดและความรู้สึกไปสู่สัญลักษณ์ในการเขียน การพูด การแสดงท่าทางการเคลื่อนไหวและน้ำเสียง จึงต้องรู้จักเลือกสรรสิ่งที่เหมาะสมไปใช้

2.1.2 แนวคิดและหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวันได้ โดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน ครูผู้สอนต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพที่มีอยู่

กรมวิชาการ⁸ ได้สรุปการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนการสอนเป็นขั้นตอน ตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านการจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

⁶ กรมวิชาการ, คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544), หน้า 6.

⁷ Savingnon S., Communicative Language Teaching: State of the Art, (TESOL: Quarterly, 1983), p. 15.

⁸ กรมวิชาการ, คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544), หน้า 132.

ฤทัยชนนี ลิทธิชัย และคณะ⁹ ได้สรุปว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการดำเนินชีวิตยุคโลกไร้พรมแดนนั้น การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาครูและกระบวนการเรียนรู้ควบคู่กันไปด้วย โดยจุดประสงค์หลักของหลักสูตรภาษาอังกฤษเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม มีพัฒนาการในการฟัง การพูดการอ่านและการเขียนเพื่อการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ของตนเองอยู่เสมอ กระบวนการเรียนรู้ที่ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกทักษะอย่างจริงจังและเลือกสื่อการเรียนได้อย่างเหมาะสม จะส่งผลให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำลี รักสุทธี¹⁰ ได้สรุปการเรียนภาษาต่างประเทศต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น นอกจากจะเรียนเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับภาษายังเรียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้และการสื่อสารกับผู้อื่นตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การเรียนควรประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย อันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองได้ (Learner - independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)

ลิตเติล วูด (Little wood, อ้างถึงใน ฤทัยชนนี ลิทธิชัยและคณะ)¹¹ ได้สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่าควรจัดในลักษณะการเตรียมการคือ ครูมีหน้าที่เตรียมภาษาให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายในการสื่อสารโดยใช้กฎเกณฑ์ของภาษาและความหมายในการสื่อสารควบคู่กันไปด้วย ลักษณะการจัดกิจกรรม ควรมีหลักสำคัญ 4 ประการ

- 1) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกให้มีความสามารถทางภาษาให้มากที่สุด นั่นคือ ผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะที่จะนำระบบทางภาษามาใช้ จนกระทั่งสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่าง เป็นธรรมชาติ และสื่อภาษาออกมาได้ความหมายตามที่ตั้งใจ
- 2) ผู้เรียนต้องสามารถแยกความแตกต่างระหว่างรูปแบบของภาษาและการใช้ภาษา คือ เข้าใจระบบทางภาษาและนำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง
- 3) ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะและกลวิธีในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในสถานการณ์ที่มองเห็นได้ชัดและรู้จักการใช้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อได้รับความก้าวหน้าและแก้ไขข้อผิดพลาด โดยการใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป

⁹ ฤทัยชนนี ลิทธิชัย, อัจฉรา ธรรมาภรณ์ และชิตชนก เชิงเขาว, ผลการสอนโดยใช้กิจกรรมเสริมแรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, วารสารศึกษาศาสตร์, ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 (ธันวาคม 2548): 38-42.

¹⁰ สำลี รักสุทธี, ตารางวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ช่วงชั้นที่ 3, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา, 2544), หน้า 6.

¹¹ Little wood. W., *Communicative Language Teaching*, (Cambridge: Cambridge University Press, 1981), p. 10.

4) ผู้เรียนต้องตระหนักถึงความหมายทางสังคมของรูปแบบภาษา ซึ่งความรู้ด้านนี้อาจไม่รวมถึงความสามารถที่จะใช้ภาษาให้แปรเปลี่ยนไป เพื่อให้เหมาะสมกันแต่เป็นความสามารถที่จะใช้ภาษาที่เป็นที่ยอมรับและหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่รุนแรง

จรัสศรี คิวสุวรรณ¹² ได้สรุปแนวคิดในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) ซึ่งเป็นแนวการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ควรจัดกิจกรรมในลักษณะที่ให้ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด ดังนี้

- 1) จัดสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา
- 2) จัดกิจกรรมและสร้างสื่อการสอนเป็นเครื่องมือในการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษา
- 3) ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 4) ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกของนักเรียน
- 5) สอนสัมพันธ์ทักษะ

ดักลาส บราวน์ (H. Douglas Brown, อ้างถึงใน กรมวิชาการ)¹³ ได้สรุปแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรมีลักษณะที่เชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน มีลักษณะ 4 ประการดังนี้

1) เป้าหมายการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร ไม่จำกัดอยู่ในกรอบเนื้อหา ภาษาและไวยากรณ์

2) เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษาไม่ใช่เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย

3) ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้องเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้อย่างมีความหมาย

4) การเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายที่สุดผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยเน้นให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสาร ข้อมูลความคิดเห็น ความรู้สี่ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีกระบวนการคิดในการนำความรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการฝึก เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย ทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ทั้งนี้มีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประโยชน์จากการเรียนภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อการศึกษาหาความรู้และประกอบอาชีพ

¹²จรัสศรี คิวสุวรรณ, การสอนเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ, (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545), หน้า 40.

¹³กรมวิชาการ, กรอบมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545), หน้า 109-110.

2.1.3 วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันในประเทศไทยมีด้วยกันหลายวิธี เช่น วิธีสอนแบบ ไวยากรณ์และแปล วิธีสอนแบบตรง วิธีสอนแบบฟัง-พูด วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แต่วิธี ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบันคือ วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะวิธีสอน ขั้นตอนการสอนและกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีผู้นำเสนอรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

กรมวิชาการ¹⁴ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาจากแนวคิดที่หลากหลาย ทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่างๆ 3 ขั้นตอน ที่นิยมใช้จัดการสอนโดยทั่วไป โดยวิธีสอนนี้ มีผลเชื่อมโยง ต่อไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์และหน่วยการสอนด้วยครูผู้สอนจึงควรทำ ความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อจะได้จัดการสอนที่มีประสิทธิภาพ วิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

1) ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นตอน การสอนที่สำคัญอีกขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้มี การนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายรูปแบบ ภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไปรวมทั้งวิธีการใช้ภาษา การออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้าง ไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ๆควบคู่ไปกับการรู้กฎเกณฑ์

2) ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ (Practice)

ขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่ จากขั้นการนำ เสนอเนื้อหาในลักษณะการฝึกแบบควบคุม (Controlled practice directed activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ควบคุมการฝึก แล้วค่อยๆปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi - controlled)การฝึกขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้จดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นความ ถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ รูปแบบภาษานั้นๆด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้นครูจะเริ่มต้นจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูด แบบง่ายๆจนได้รูปแบบภาษาแล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้น ภายใน ห้องเรียน ครูต้องให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าตนเองใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจ ตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ ต่อจากนั้นจึงฝึกด้วยการเขียน (Writing) เพื่อเป็นการฝึก ความแม่นยำในการใช้

3) ขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการ ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้จากสถานการณ์ภายในชั้นเรียนไปสู่ การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่

¹⁴ กรมวิชาการ, คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544), หน้า 134-135.

ช่วยให้ครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองได้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองอย่างอิสระ ภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง

จรัสศรี คิวสุวรรณ¹⁵ ได้สรุปรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นการบูรณาการวิธีการสอนต่างๆ โดยยึดการสอนโดยธรรมชาติของภาษา (Whole language) และผสมผสานวิธีการสอน 3 แบบเข้าด้วยกัน ดังนี้

1) วิธีการสอนแบบ CLE หรือมุ่งประสบการณ์ภาษา (ม.ป.ภ.) (Concentrated language encounters: CLE) มีขั้นตอนดังนี้

- 1.1) เล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
- 1.2) นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเหตุการณ์
- 1.3) เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน
- 1.4) ทำหนังสือเล่มใหญ่
- 1.5) เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาอื่นๆ

2) วิธีสอนแบบ 3Ps หรือ 3 ขั้นตอน คือ

2.1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ครูนำเสนอบทเรียนเป็นคำศัพท์หรือรูปประโยคให้ชัดเจนควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ ด้วยการฟัง พูด

2.2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกภาษาด้วยวิธีการต่างๆ เน้นการฟังและพูด เพื่อใช้ภาษาขั้นที่ 1 ให้คล่องแคล่ว แล้วจึงฝึกอ่านในลักษณะการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled practice directed activities) โดยครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ เป็นอิสระมากขึ้นในลักษณะกึ่งควบคุม (Semi - controlled) การฝึกขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกันในการฝึกนั้นครูจะเริ่มต้นจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดแบบง่ายๆ จนได้รูปแบบภาษาแล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน ครูต้องให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าตนเองใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่

2.3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ครูให้นักเรียนอ่าน เขียน ทำแบบฝึกหัด หรือนำภาษาไปใช้ในการเล่นเกม ร้องเพลงและบูรณาการทักษะในการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาในขั้นนี้เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้จากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่สถานการณ์จริงนอกห้องเรียน การฝึกใช้ภาษามุ่งให้ผู้เรียนลองใช้ภาษากับสถานการณ์จำลองและนำไปสู่สถานการณ์จริงด้วยตนเอง ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง

3) วิธีสอนแบบ Whole Language เป็นการสอนภาษาโดยองค์รวมหรือสอนภาษาโดยธรรมชาติของภาษา เน้นการบูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้าน คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน นักเรียนจะเรียนภาษาโดยใช้วรรณคดีเป็นพื้นฐาน (Literature based)

¹⁵จรัสศรี คิวสุวรรณ, การสอนเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ, (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545), หน้า 40-43.

ครูจะใช้วรรณคดีอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น หนังสือนิทาน บทร้อยกรอง เพลง เรื่องเล่า มาเล่าให้นักเรียน ฟัง การเรียนรู้ภาษาเกิดจากการติดต่อสื่อสารระหว่างนักเรียนกับครู นักเรียนกับนักเรียนการฟังเรื่อง ที่ครูเล่าจะให้นักเรียนเข้าใจในภาพรวม (Whole) แล้วจึงแยกสอนหน่วยย่อย

กองวิจัยทางการศึกษา (อ้างถึงใน รูปทอง กว้างสวาสต์)¹⁶ ได้สรุปการพัฒนาทักษะ การพูดสื่อสารต้องใช้เวลาในการฝึก ต้องมีแรงจูงใจและความถนัดของผู้เรียนและขึ้นอยู่กับคุณภาพ ในการสอนของครูด้วย แนวทางพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1) การสร้างความเคยชิน ทุกครั้งเมื่อครูเข้าชั้นเรียน ควรเริ่มต้นด้วยการทักทาย เป็นภาษาอังกฤษด้วยรูปประโยคง่ายๆ จะเป็นการอุ่นเครื่องที่ดี เมื่อผู้เรียนสามารถพูดได้ตอบประโยค ง่ายๆ ได้ ก็จะมีกำลังใจและความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ทำให้กล้าที่จะแสดงออก กล้าพูด ภาษาอังกฤษโดยไม่รู้ตัวเมื่อจะออกคำสั่งให้ผู้เรียนทำอะไรก็ตาม ครูควรเลือกใช้คำสั่ง เป็นภาษาอังกฤษง่ายๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้น หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยโดยไม่จำเป็น จะเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียนที่พูดไม่คล่องแคล่ว จะทำให้ผู้เรียนกล้าพูดมากขึ้น ฝึกให้ผู้เรียนใช้คำ หรือกลุ่มคำหรือประโยคภาษาอังกฤษที่จำเป็น

2) สร้างความสนุกสนานและเพลิดเพลิน ครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจะต้องรู้จัก คัดเลือกอุปประโยคที่เหมาะสมกับผู้เรียน เลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจ ของผู้เรียน เช่น เพลง เกม การสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติ อาจเป็นสถานการณ์ที่ครูกำหนด หรือผู้เรียนแต่งเอง เป็นต้น

3) สร้างความถูกต้องแม่นยำนอกจากสร้างความเคยชินและสร้างความสนุกสนานแล้ว สิ่งที่ครูมองข้ามไม่ได้คือความถูกต้องแม่นยำครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ วิธีออกเสียงและสำเนียง มีความรู้เรื่องคำศัพท์และการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้เป็นอย่างดี เพื่อจะ เป็นรูปแบบที่ดีแก่ผู้เรียน

4) สร้างบรรยากาศ ครูต้องรู้จักสร้างบรรยากาศ เริ่มตั้งแต่ครูก้าวเข้าชั้นเรียนโดยใช้ กิจกรรมและสื่อต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ มีการเคลื่อนไหว เพลิดเพลินสนุกสนาน มีความ กระตือรือร้นที่จะพูดภาษาอังกฤษโดยอิสระไม่ต้องรอให้ครูบังคับ นอกจากนี้ครูจะต้องรู้จัก จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

5) สร้างความมั่นใจ ครูต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน นับตั้งแต่ก้าวแรกที่ ครูเข้าชั้นเรียนด้วยบุคลิกท่าทาง และน้ำเสียงที่น่าเชื่อถือ ศรัทธา สร้างความเป็นกันเอง ให้คำชมเชย เมื่อผู้เรียนพูดได้ถูกต้อง และครูควรมีความอดทนคอยให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง เมื่อพบว่าผู้เรียน มีปัญหาในการพูด ให้โอกาสให้กำลังใจ ครูควรหลีกเลี่ยงบรรยากาศที่เคร่งเครียดเกินไป พยายามให้ ผ่านคลายมากที่สุด เพื่อสร้างเจตคติที่ดีของผู้เรียนต่อการพูดภาษาอังกฤษ มีกำลังใจและความเชื่อมั่น ในตนเอง สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่าง ไม่เคอะเขิน และมีความกระตือรือร้นที่จะ ฝึกพูดภาษา โดยมีขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ต้องสอนคู่ทักษะการฟัง ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

¹⁶ รูปทอง กว้างสวาสต์, คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ, (มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549), หน้า 30-31.

5.1) ครูอธิบายสถานการณ์ที่ต้องการฝึกพูดให้นักเรียนฟัง จนเข้าใจว่าจะต้องแสดงท่าทางอย่างไร

5.2) ครูพูดสนทนาให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง

5.3) นักเรียนพูดบทสนทนาพร้อมกันทั้งชั้น

5.4) นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาภายในกลุ่ม

5.5) ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาพร้อมกันเป็นกลุ่มและเป็นคู่

ละเอียด จุฑานันท์¹⁷ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรมีขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษานำเสนอเนื้อหา อาจดำเนินการดังนี้

1.1) การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยการใช้ภาพ แผนที่หรือเล่าให้ฟัง จากนั้นจึงนำเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่องหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ

1.2) การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2-3 คำถามเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมากน้อยเพียงใด

1.3) การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ

2) ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาที่เรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา ให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ โดยการใช้การฝึกหลายรูปแบบ

3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกห้องเรียน ผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์และชี้แนะแนวทาง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างอิสระ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด การได้เลือกใช้ภาษาเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ

จากรูปแบบขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พอสรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรมีขั้นตอนการดำเนินการสอน โดยมีการบอกวัตถุประสงค์ที่จะเรียน การนำเสนอเนื้อหา (Presentation) การฝึกปฏิบัติ (Practice) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) โดยใช้ภาษาอย่างอิสระและใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

2.1.4 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด

ความสามารถทางภาษาอังกฤษ เป็นความสามารถในการนำภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน มาใช้ ได้แก่ การพูด การอ่าน การเขียน และการฟัง ซึ่งแบ่งความสามารถของทักษะเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 บุคคลที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะเพื่อสื่อสารเข้าใจได้ในเบื้องต้น

¹⁷ละเอียด จุฑานันท์, (มปท) แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2545), หน้า 100-101.

ระดับที่ 2 บุคคลสามารถทำความเข้าใจสาระสำคัญของเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ระดับที่ 3 บุคคลสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้องหลักไวยากรณ์ ระดับที่ 4 บุคคลที่สามารถเข้าใจสำนวนในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม และระดับที่ 5 บุคคลมีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างลึกซึ้งในเชิงเนื้อหาใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา สามารถประยุกต์ไวยากรณ์ทุกรูปแบบได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและสละสลวย ตลอดจนเชี่ยวชาญศัพท์เฉพาะทางในสาขาวิชาของตนอย่างลึกซึ้ง¹⁸

2.1.4.1 วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง

การฟังเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้ดีขึ้นได้ บุคคลโดยทั่วไปมักจะไม่นสนใจฝึกฝนทักษะการฟัง เนื่องจากไม่รู้ถึงจุดบกพร่องของการฟัง และไม่เข้าใจถึงวิธีการในการแก้ปัญหาดังกล่าว ดังนั้นผู้ฟังจำเป็นต้องรู้หลักการฟัง และหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอจะช่วยให้การฟังมีประสิทธิภาพ มีวิธีการ ดังนี้¹⁹

- 1) ตั้งใจฟัง ขณะฟังจะต้องมีสมาธิสนใจฟัง ติดตามเนื้อความที่ฟังให้ตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ
- 2) ทำความเข้าใจกับสารที่ฟัง การไม่เข้าใจสารที่ฟังก็เท่ากับว่าไม่ได้ฟัง เป็นเพียงแคได้ยินเท่านั้น เพราะฉะนั้นผู้ฟังจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับสารให้ชัดเจน เพื่อการฟังนั้นจะได้ไม่เป็นการฟังที่สูญเปล่า
- 3) จับประเด็นสำคัญของสาร ในการฟังแต่ละครั้งสารที่รับมาอาจจะมีประเด็นสำคัญต่าง ๆ หลายประเด็น ผู้ฟังจะต้องพิจารณาประเด็นของสารว่าผู้พูดมีเจตนาที่จะสื่อให้ผู้ฟังรับรู้ในประเด็นใดเป็นสำคัญ ประเด็นใดสำคัญรอง ๆ ลงมา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสับสนในการรับสาร
- 4) จดบันทึกสิ่งที่ได้ฟัง การจดบันทึกเป็นหัวใจอีกประการหนึ่งของหัวใจนักปราชญ์ คือ ลิขิต การจดบันทึกสามารถป้องกันการหลงลืมในสิ่งที่ฟัง และยังสามารถนำไปใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในโอกาสต่าง ๆ ได้อีกด้วย
- 5) วิเคราะห์สารจากการฟัง เมื่อได้ฟังสิ่งใดแล้วควรนำมาแยกแยะองค์ประกอบของสารที่ฟังว่า องค์ประกอบของสารแต่ละส่วนมีลักษณะเป็นอย่างไร เช่น พิจารณาว่าเป็นสารประเภทใด เกิดอะไรขึ้น เป็นอย่างไร สรุปได้ว่าอย่างไร เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการประเมินค่าสารต่อไป
- 6) ประเมินค่าสารจากการฟัง การประเมินค่าสารเป็นการตัดสินใจคุณค่าสารหรือตีค่าสารว่ามีประโยชน์ มีข้อคิด มีคติ มีคุณค่าในด้านใด อย่างไร สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตได้หรือไม่ อย่างไร เป็นต้น
- 7) ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ การฟังที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ วิเคราะห์และประเมินค่าสารได้นั้น เป็นการฟังที่ยังไม่สมบูรณ์ ยังไม่มีประสิทธิภาพ เพราะยังไม่ได้

¹⁸บุษยมาศ แสงเงิน, “ทักษะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐในยุคปัจจุบัน (ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ)”, <www.gotoknow.org>, 13 ก.ค. 2560.

¹⁹ ประดิษฐ์ วงคำ, “การพัฒนาทักษะการฟัง”, <<http://praditt.blogspot.com>>, 13 ก.ค. 2560.

นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ สิ่งใดก็ตามหากรู้แล้วไม่นำไปปฏิบัติก็จะไม่ช่วยให้มีการพัฒนาใด ๆ เกิดขึ้น เช่น รู้วิธีการประหยัดไฟฟ้า ประหยัดน้ำมัน ประหยัดเงิน ฯลฯ แต่ไม่ได้ลงมือปฏิบัติความรู้นั้นก็ยังไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือประเทศชาติแต่อย่างใด

2.1.4.2 วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูด

การพัฒนาทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยวิธีที่ได้ผล โดยการดูภาพยนตร์มาก และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ โดยการดูภาพยนตร์เป็นอีกหนึ่งช่องทางในการฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญ เนื่องจากภาพยนตร์เป็นสื่อที่นำเสนอทั้งภาพและเสียง ดังนั้น ผู้พูดสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดได้โดยการฟังสำเนียงจากเจ้าของภาษา และได้เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษจากสถานการณ์จริงที่หลากหลาย ตามเนื้อหาในภาพยนตร์ ส่วนการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการพูดโดยการฟังเพลงถือเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถทำให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้พูดมีประสิทธิภาพมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งทั้งสองวิธีต่างก็เป็นวิธีการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แพร่หลายและเป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง แต่การฟังเพลง อาจจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้น้อยกว่า เนื่องจากเพลงมีการออกเสียงที่แตกต่างกันมากมาย เช่น การออกเสียงสูง เสียงต่ำ จังหวะ ซึ่งบางครั้งผู้พูดอาจไม่นำทักษะเหล่านี้มาใช้ในการฝึกพูดในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม ผู้พูดจะได้เรียนรู้ คำศัพท์ที่แปลกใหม่จากเนื้อเพลง และสามารถจดจำได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งเพลงก่อให้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลิน ทำให้ผู้ที่ต้องการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถฝึกและเพลิดเพลินไประหว่างการฝึกได้

ประนอม สุรัสวดี²⁰ ได้สรุปแนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยธรรมชาติของมนุษย์เมื่ออยู่ในวัยเด็กก่อนจะพูดได้จะต้องฝึกพูดทีละคำจนเป็นประโยคสั้น ๆ จะจดจำคำพูดเหล่านั้นและหัดพูด ทำให้เข้าใจจนสามารถพูดได้ดังนั้นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน จะต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับภาษาอังกฤษ ดังนี้

- 1) สร้างความเคยชินถึงวิธีปฏิบัติเช่นการกล่าวทักทาย การออกคำสั่งให้ปฏิบัติตาม รวมไปถึงการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ภาษาสุภาพด้วย
- 2) สร้างความสนุกสนาน ในการสอน ผู้สอนอาจใช้เกมต่าง ๆ เพลง หรือสร้างสถานการณ์ขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน
- 3) สร้างความถูกต้องแม่นยำ ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นอย่างดี
- 4) สร้างบรรยากาศ ผู้สอนควรจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศการฝึกพูดภาษาอังกฤษ
- 5) สร้างความมั่นใจ ผู้สอนควรให้คำชมทุกครั้งที่นักเรียนสามารถโต้ตอบคำถามของผู้สอนได้

²⁰ ประนอม สุรัสวดี, กิจกรรมและวิธีสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา, (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2545), หน้า 120-121

2.1.5 การใช้บทสนทนาในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Gower and Walters²¹ ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการใช้บทสนทนาในการสอนภาษาว่าบทสนทนาเป็นการสื่อสารที่ใช้ภาษาอังกฤษอีกรูปแบบหนึ่ง ประกอบด้วยผู้พูดสองคนที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งได้แก่พื้นเพเดิม บุคลิกภาพลักษณะของอารมณ์ ทัศนคติ รวมถึงบทบาทของสังคมต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้พูดเกิดการใช้ภาษาว่าจะใช้ภาษาแบบไหนและอย่างไร นอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ความคุ้นเคย และความเกี่ยวข้องกันในสังคมก็จะมีผลต่อการสื่อสาร สถานที่ในการสนทนา เรื่องที่ต้องการสื่อสารกันก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกด้วย ยิ่งไปกว่านี้ประโยคที่ใช้ในการสนทนายังเกี่ยวข้องกับเรื่องไวยากรณ์เสียง การใช้คำและภาษาที่ต้องใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสาร เช่น วิธีการเริ่มต้นสนทนา การพูดเพื่อขัดจังหวะ การพูดเน้นในจุดใดจุดหนึ่ง

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purpose)

การศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นได้มีขึ้นในประวัติศาสตร์มานานมากแล้ว เราอาจกล่าวได้ว่ามีมานานตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน ทว่า ตั้งแต่ ทศวรรษ 1960 เป็นต้นมา ESP ได้เข้ามามีบทบาทมากในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TEFL) และการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (TESL) ในช่วงแรกๆ จะเป็นภาษาอังกฤษเพื่อการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งในขณะนั้นประเทศทางตะวันตกที่ใช้ภาษาอังกฤษมีความเจริญทางเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก (Johns and Dudley-Evans)²² ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่เป็นที่ต้องการในการเรียนรู้ จึงมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้น

2.2.1 แนวคิดและความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ว่า เป็นการสอนที่เน้นความต้องการผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

Hutchinson และ Waters²³ ได้สรุปว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งอาจจะเป็นความต้องการที่แตกต่างกัน เป็นวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่ม แต่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ตรงกัน และวิธีการสอนนั้นอาจแตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป

²¹ Gower, R. and S. Walters, **Teaching Practice Handbook**, (London: Heinemann Educational Book Ltd, 1983), p. 24.

²² John, A. M. and T. Dudley-Evans, **Developments in English for specific purposes: A multi-disciplinary approach**, (Cambridge: Cambridge University Press, 2000), p. 1- 2.

²³ Hutchison, T. and A. Waters, **English for specific purposes: A learning-centred approach**, (Cambridge: Cambridge University Press, 1989), p. 18-19.

Stevens²⁴ ได้สรุปความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนหัวข้อและเนื้อหาที่เรียนจะอยู่ในขอบเขตที่ผู้เรียนต้องการ มีความสัมพันธ์กับอาชีพ หรือวัตถุประสงค์เฉพาะ การสอนอาจจะมุ่งเน้นไปที่ทักษะเฉพาะด้าน เช่น การฟัง การอ่าน เป็นต้น

Robinson²⁵ ได้สรุปว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอบรม การปฏิบัติ และความรู้ 3 ด้าน คือ ด้านภาษา ด้านการเรียนการสอน และความสนใจเฉพาะของผู้เรียน

2.2.2 ลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ในด้านการจัดการเรียนการสอน และความสนใจเฉพาะสาขาวิชาของผู้เรียน

Robinson²⁶ ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ ดังนี้

1) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมุ่งเน้นที่เป้าหมายในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการที่จะเรียนตามวัตถุประสงค์ของตนที่ต้องการนำไปทำงาน ไม่ได้เรียนเพราะว่าสนใจในด้านภาษาและวัฒนธรรม

2) การจัดหลักสูตรสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ต้องเหมาะสมกับเวลาที่จัดไว้

3) การจัดหลักสูตรสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับรายวิชาหนึ่ง ๆ ผู้เรียนจะมีความต้องการและมีเป้าหมายในการเรียนที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน

4) ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจะเป็นผู้ใหญ่

นอกจากนี้ Johns และ Dudley-Evans²⁷ ได้สรุปว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเป็นวิธีการสอนที่สนองตอบต่อการประกอบอาชีพ และกระบวนการสอนก็จะแตกต่างกับการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป

สอดคล้องกับ Mackay และ Mountford²⁸ ซึ่งได้สรุปแนวคิดที่ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นการสอนภาษาที่สนองตอบความต้องการด้านอาชีพ (Occupational Requirements) มีจุดมุ่งหมายในการนำภาษาไปใช้ในการฝึกอบรมด้านอาชีพ (Vocational Training Programmes) และจุดมุ่งหมายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับความต้องการในการศึกษาเพื่อความเชี่ยวชาญทางด้านอาชีพ ไม่ได้เน้นภาษาที่เรียน

สรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นหลักสูตร ที่เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม เพื่อสนองตอบความต้องการในการใช้ภาษาของผู้เรียนด้านอาชีพ

²⁴ Stevens, P., *ESP after twenty years: a re-appraisal*, (Singapore: SEAMEO Regional Language Center, 1988), p. 12.

²⁵ Robinson, P., *ESP Today: A Practitioner's Guide*, (London: Prentice Hall International, 1991), p. 1.

²⁶ Robinson, *Ibid.*, p. 3.

²⁷ John, A. M. and T. Dudley-Evans, *Ibid.*, p. 4-5.

²⁸ Mackay, R. and A. Mountford, *English for specific Purposes*, (London: Longman, 1978), p. 1-3.

2.2.3 ประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เป็นการสอน ภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยความต้องการที่แตกต่างกันออกไปและผู้เรียนเอง ก็แตกต่างกันในหลายด้าน ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนสอดคล้องกับปัจจัยดังกล่าว นักการศึกษา จึงได้แบ่งการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้หลากหลายสาขาดังนี้

Stevens²⁹ และ McDonough³⁰ ได้สรุปว่าประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะ มี 2 ประเภท คือ

1) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes) เช่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกษตรศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

2) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ (English for Occupational Purposes) เช่น แอร์โฮสเตส มัคคุเทศก์ และเลขานุการ เป็นต้น

Hutchinson และ Waters³¹ ได้สรุปว่าภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะมีดังนี้

1) ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for Science and Technology = EST) ซึ่งแบ่งออกเป็นสาขาย่อย อีก 2 สาขา คือ

1.1) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes – EAP) เช่น ภาษาอังกฤษด้านการแพทย์ เป็นต้น

1.2) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ (English for occupational Purposes – EOP) เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับช่างเทคนิค เป็นต้น

2) ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ (English for Business and Economics = EBE) ซึ่งแบ่งออกเป็นสาขาย่อย อีก 2 สาขา คือ

2.1) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes – EAP) เช่น ภาษาอังกฤษด้านเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

2.2) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ (English for occupational Purposes – EOP) เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับเลขานุการ เป็นต้น

3) ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาสังคมศาสตร์ (English for Social Science = ESS) ซึ่งแบ่งออกเป็นสาขาย่อย อีก 2 สาขา คือ

3.1) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes – EAP) เช่น ภาษาอังกฤษด้านจิตวิทยา เป็นต้น

3.2) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ (English for occupational Purposes – EOP) เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับครู เป็นต้น

²⁹ Stevens, Ibid., p. 90-93.

³⁰ McDonough, C., *ESP in Perspective*, (London: Prentice Hall International, 1984), p. 6.

³¹ Hutchison, T. and A. Waters, Ibid., p. 16-19.

นอกจากนี้ Robinson³² ได้จำแนกภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะออกเป็น 2 ประเภท กล่าวคือ

1) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ด้านวิชาชีพ (English for Occupational Purposes: EOP)

2) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการศึกษาหรือด้านวิชาการ (English for Educational/Vocational Purposes: EEP / EVP) ซึ่ง John (อ้างถึงใน Robinson)³³ ได้จำแนกประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ด้านวิชาการทั่วไป (General English for Academic Purposes)

2.2) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสาขาวิชา (Discipline Specific)

ดังจะกล่าวได้ว่า แนวคิดของการเรียนภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมุ่งเน้นในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามความต้องการและจุดประสงค์ทางการเรียนของผู้เรียน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 วัตถุประสงค์หลัก คือภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทำการศึกษา ซึ่งภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพเป็นสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ ส่วนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนและแสวงหาความรู้ในสิ่งที่เรียน

สรุปได้ว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง มุ่งเน้นด้านความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนจะแตกต่างจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป คือ มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน มีการกำหนดขอบเขตของบริบทและเนื้อหาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ และสถานการณ์ในการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการฝึกอบรม

2.3.1 ความหมายของการฝึกอบรม

Good³⁴ ได้สรุปความหมายการฝึกอบรมว่า หมายถึง กระบวนการ ให้ความรู้ และฝึกทักษะแก่บุคคล ภายใต้เงื่อนไขบางประการ โดยการจัดการฝึกอบรม ไม่ได้จัดกระทำให้ใหญ่โต เหมือนกับการจัดการเรียนการสอน

³² Robinson, Ibid., p. 2-4.

³³ Robinson, Ibid., p. 4.

³⁴ Good. (1973). Dictionary of Education. New York : Mc Graw - Hill Book Company, Inc.

บรรยงค์ โตจินดา³⁵ ได้สรุปความหมายการฝึกอบรม หมายถึง การช่วยให้บุคคลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการยกระดับความสามารถบุคลากรทุกวิถีทางให้เท่าเทียมกับงานที่มอบให้ทำเป็นกระบวนการพัฒนาและปรับปรุงลักษณะการทำงานให้เป็นไปตามความต้องการของบุคคลและองค์การ

ชาญ สวัสดิ์สาส์³⁶ ได้สรุปความหมายของการฝึกอบรม คือ กระบวนการที่เป็นระบบที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคคล (ผู้ปฏิบัติงาน) ให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อ “งาน” ที่รับผิดชอบในปัจจุบัน และหรืองานที่กำลังจะได้รับมอบหมายให้ทำในอนาคตโดยตรง

วิบูลย์ บุญยธโรกุล³⁷ ได้สรุปความหมายของการฝึกอบรมว่า หมายถึง กระบวนการจัดการเรียน การสอนอย่างเป็นระบบให้แก่บุคคลหรือกลุ่มคน โดยมุ่งที่จะก่อให้เกิดหรือพัฒนาความรู้ ทักษะ และปรับทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องประกอบกัน ตามความจำเป็นที่สอดคล้องกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบผู้เข้าอบรม และจุดมุ่งหมายในการพัฒนาองค์การ ซึ่งรวมถึงการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์การนั้น

สุชาติ กิจยรรยง³⁸ ได้สรุปความหมายของการฝึกอบรมว่า หมายถึง กระบวนการที่จะทำให้ผู้เข้าอบรมเกิดความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understand) ความชำนาญ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ที่ดีเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกระทั่งผู้เข้าอบรมเกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ชูชัย สมितिไกร³⁹ ได้สรุปความหมายของการฝึกอบรมว่า คือกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) ของบุคลากร อันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้น การฝึกอบรมจึงเป็นโครงการที่ถูกจัดขึ้นมาเพื่อช่วยให้พนักงานมีคุณสมบัติในการทำงานสูงขึ้น เช่น เป็นหัวหน้าที่สามารถบริหารงานและบริหารผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดีขึ้น หรือช่างเทคนิคที่มีความสามารถในการซ่อมแซมเครื่องจักรได้ดีขึ้น

³⁵ บรรยงค์ โตจินดา, การบริหารงานบุคคล, (กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1997) จำกัด, 2543), หน้า 77.

³⁶ ชาญ สวัสดิ์สาส์, คู่มือการประเมินและติดตามผลการฝึกอบรมสำหรับผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรม/สัมมนา, (กรุงเทพฯ: นำถังการพิมพ์, 2544), หน้า 22.

³⁷ วิบูลย์ บุญยธโรกุล, คู่มือการบริหารและผู้จัดการฝึกอบรม, (กรุงเทพฯ: ร้านสุทธาการพิมพ์, 2545), หน้า 12.

³⁸ สุชาติ กิจยรรยง และ อรรถวิทย์ ฤ ตะกั่วทุ่ง, เทคนิคการฝึกอบรม, (กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย - ญี่ปุ่น), 2550), หน้า 7.

³⁹ ชูชัย สมितिไกร, การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ, (กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552), หน้า 15.

สรุปได้ว่า การฝึกอบรมหมายถึง กระบวนการที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และทัศนคติสำหรับบุคคล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมการทำงานส่งผลให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคคลและการพัฒนาองค์กร

2.3.2 ความสำคัญของการฝึกอบรม

เดือนเพ็ญพร ชัยภักดี ได้สรุปว่า การฝึกอบรมเป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและทันเหตุการณ์เสมอ เพราะโลกสังคมที่ดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ภายใต้สิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อม การเมือง เศรษฐกิจ ในประเทศไทยและในโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก การฝึกอบรมเป็นกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความชำนาญ การพัฒนาฝีมือ ในการทำงานให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ การพัฒนากำลังคนที่เป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิต และตรงความต้องการของประชาชน⁴⁰

ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์ ได้สรุปความสำคัญของการฝึกอบรมว่า เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงคนอย่างเป็นระบบ เป็นการให้การศึกษาดูตัวอย่างชีวิตสำหรับทุกคนเช่นเดียวกับการศึกษา คนต้องพัฒนาความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก การฝึกอบรมที่ดีจะต้องสามารถทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ เกิดประโยชน์ต่อบุคคล ด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ความคิด การวิเคราะห์และการตัดสินใจ เพื่อการสร้างทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำการฝึกอบรมมักใช้ช่วงเวลาสั้นๆ เพื่อให้เกิดผลเร็วที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะนำไปใช้ปฏิบัติงานได้ทันที

กิตติ พชรวิษญ์⁴¹ ได้สรุปความสำคัญของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

- 1) สร้างความประทับใจให้พนักงานที่เริ่มทำงาน
- 2) เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น
- 3) เตรียมขยายงานขององค์กร
- 4) พัฒนาพนักงานขององค์กรให้ทันกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี
- 5) สร้างขวัญและกำลังใจให้พนักงานขององค์กรให้เกิดความมั่นคงในการทำงาน
- 6) เพิ่มพูนวิทยาการที่เป็นประโยชน์กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตพนักงานในองค์กร
- 7) ลดงบประมาณค่าวัสดุอุปโภค
- 8) สร้างความสามัคคีในหมู่พนักงานชาย
- 9) เป็นวิธีการแห่งประชาธิปไตย
- 10) เป็นการส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตของบุคคล

2.3.3 รูปแบบของการฝึกอบรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและประเภทของการฝึกอบรม พบว่ามีการแบ่งโดยใช้เกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

⁴⁰ เดือนเพ็ญพร ชัยภักดี, “ความสำคัญและความหมายของการฝึกอบรม”, <<https://sites.google.com>>, 12 ก.ค. 2560.

⁴¹ กิตติ พชรวิษญ์, เอกสารการสอนชุดวิชาการเรียนรู้และเทคนิคการฝึกอบรม หน่วยที่ 10 การฝึกอบรมการศึกษานอกระบบ, (นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544), หน้า 120.

1) รูปแบบการฝึกอบรมโดยใช้แหล่งของการฝึกอบรมและผู้รับผิดชอบจัดการอบรมเป็นเกณฑ์ มี 2 รูปแบบ ดังนี้

1.1) การฝึกอบรมภายในองค์กร (in-house training) การฝึกอบรมแบบนี้ เป็นสิ่งที่จะต้องจัดการขึ้นภายในสถานที่ทำงาน โดยหน่วยฝึกอบรมขององค์กรจะเป็นผู้ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตร กำหนดตารางเวลา และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร มาเป็นวิทยากร การฝึกอบรมประเภทนี้มีข้อดีตรงที่ว่า องค์กรสามารถกำหนดหลักสูตรการฝึกอบรม ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างเต็มที่ แต่ข้อเสียก็คือ องค์กร อาจจะต้องทุ่มเททรัพยากรทั้งในด้านกำลังคน และเงินทองให้แก่การฝึกอบรมประเภทนี้มีมากพอสมควร เนื่องจากจำเป็นต้องเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินการทั้งหมด ตั้งแต่การออกแบบและพัฒนา หลักสูตร การจัดหาวิทยากร การจัดการด้านต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินผล

1.2) การซื้อการอบรมจากภายนอก การฝึกอบรมประเภทนี้มีได้เป็นสิ่ง ที่องค์กรจัดขึ้นเอง แต่เป็นการจ้างองค์กรฝึกอบรมภายนอกให้เป็นผู้จัดการฝึกอบรมแทน หรืออาจ ส่งเป็นพนักงานเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งจัดขึ้นโดยองค์กรภายนอก

2) รูปแบบการฝึกอบรมโดยใช้การจัดประสบการณ์การฝึกอบรม เกณฑ์ข้อนี้ บ่งบอกว่าการฝึกอบรมได้รับการจัดขึ้นในขณะที่ผู้รับการอบรมกำลังปฏิบัติงานอยู่ด้วย หรือหยุดพัก การปฏิบัติงานไว้ชั่วคราว เพื่อรับการอบรมในห้องเรียน มี 2 รูปแบบ ดังนี้

2.1) การฝึกอบรมในงาน (on-the-job training) การฝึกอบรมประเภทนี้ จะกระทำโดยการให้ผู้รับการอบรมลงมือปฏิบัติงานจริง ๆ ในสถานที่ทำงานจริง ภายใต้การดูแล เอาใจใส่ของพนักงานซึ่งทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยง โดยการแสดงวิธีการปฏิบัติงานพร้อมทั้งอธิบายประกอบ จากนั้นจึงให้ผู้รับการอบรมปฏิบัติตาม ที่เลี้ยงจะคอยดูแลให้คำแนะนำ และช่วยเหลือหากมีปัญหา เกิดขึ้น

2.2) การฝึกอบรมนอกรงาน (off-the- job training) ผู้รับการฝึกอบรมประเภท นี้จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในสถานที่ฝึกอบรมโดยเฉพาะ และต้องหยุดพักการปฏิบัติงานภายในองค์กรไว้ เป็นเวลาชั่วคราว จนกว่าการฝึกอบรมจะเสร็จสิ้น

3) รูปแบบการฝึกอบรมโดยใช้ทักษะที่ต้องการฝึก หมายถึง สิ่งที่ต้องการฝึกอบรม ต้องการเพิ่มพูนหรือสร้างขึ้นในตัวผู้รับการอบรม มี 3 รูปแบบ ดังนี้

3.1) การฝึกอบรมทักษะด้านเทคนิค (technical skills training) คือ การ ฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านเทคนิค เช่น การบำรุงรักษา เครื่องจักร การวิเคราะห์สินเชื่อ การซ่อมแซมรถยนต์ เป็นต้น

3.2) การฝึกอบรมทักษะด้านการจัดการ (managerial skills training) คือ การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะด้านการจัดการและบริหารงานโดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้รับการ ฝึกอบรมมักจะมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการหรือหัวหน้างานขององค์กร

3.3) การฝึกอบรมทักษะด้านการติดต่อสัมพันธ์ (interpersonal skills training) การฝึกอบรมประเภทนี้มุ่งเน้นให้ผู้รับการฝึกอบรม มีการพัฒนาทักษะในด้านการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน

4) รูปแบบการฝึกอบรมโดยใช้ระดับความรับผิดชอบในงานของผู้เข้ารับการอบรม เป็นเกณฑ์ มี 4 รูปแบบ ดังนี้

4.1) การฝึกอบรมระดับพนักงานปฏิบัติการ (employee training) คือ การฝึกอบรมที่จัดให้แก่พนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งทำหน้าที่ผลิตสินค้าหรือให้บริการแก่ลูกค้าโดยตรง โดยมักจะเป็นการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะและขั้นตอนของการปฏิบัติงาน เช่น การซ่อมแซม และการบำรุงรักษาเครื่องจักร การติดต่อทางโทรศัพท์ หรือ เทคนิคการขาย เป็นต้น

4.2) การฝึกอบรมระดับหัวหน้างาน (supervisory training) คือ การฝึกอบรมที่มุ่งเน้นกลุ่มพนักงานที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับต้นขององค์การโดยส่วนใหญ่แล้ว การฝึกอบรมประเภทนี้มักจะมีหลักสูตรที่ให้ความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงาน

4.3) การฝึกอบรมระดับผู้จัดการ (managerial training) กลุ่มเป้าหมายของการฝึกอบรมประเภทนี้คือ กลุ่มพนักงานระดับผู้จัดการฝ่ายหรือผู้จัดการระดับกลางขององค์การ เนื้อหาของการฝึกอบรมแบบนี้ก็จะมุ่งเน้นให้ผู้รับการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจในหลักการจัดการ และบริหารงานที่ลึกซึ้งมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้สามารถบริหารงานและจัดการคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4) การฝึกอบรมระดับผู้บริหารชั้นสูง (executive training) การฝึกอบรมประเภทนี้มุ่งเน้นให้ผู้รับการอบรมซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงขององค์การ ผู้อำนวยการฝ่าย กรรมการบริหาร ประธานและรองประธานบริษัท มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการบริหาร องค์การ เช่น การวางแผนและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ (strategic planning and decision-making) หรือ การพัฒนาองค์การ (organizational development)

5) รูปแบบการฝึกอบรมโดยใช้จัดตามวิธีการที่ใช้ในการอบรม ซึ่งถือเป็นการการ แบ่งรูปแบบของการฝึกอบรมอย่างง่าย ๆ มี 3 รูปแบบ ดังนี้

5.1) ประเภทการบรรยาย (lecture type) เป็นพื้นฐานของการฝึกอบรม ในเบื้องต้น นั่นคือ การให้ความรู้พื้นฐาน ความเข้าใจในเนื้อหาตามหัวข้อบรรยาย เหมาะที่จะใช้ สำหรับการฝึกอบรมที่มีผู้เข้าร่วมประมาณ 30 - 40 คน ในห้องเรียน การดำเนินการฝึกอบรม จะขับเคลื่อนโดยวิทยากรเป็นหลัก การฝึกอบรมประเภทนี้ควรจะมีสื่อและเอกสารประกอบการ บรรยาย รวมทั้งกิจกรรมเสริมอื่น ๆ เพื่อดึงความสนใจของผู้เข้าอบรมให้อยู่ในเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง

5.2) ประเภทการอภิปราย (discuss type) เหมาะสำหรับการฝึกอบรมที่มีผู้เข้าร่วมไม่มากเกินไปนัก ประมาณ 12-15 คน เป็นการดำเนินกิจกรรมที่ให้ผู้เข้าอบรมได้มีส่วนร่วม มากขึ้น ไม่ใช่แค่การสื่อสารแบบทางเดียว แต่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าอบรมได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระดมสมอง ทำกรณีศึกษา แบ่งกลุ่มเรียนรู้ แสดงบทบาทสมมติ หรือทำกิจกรรมเวิร์คชอปต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้ฝึกคิดมากขึ้นมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมากขึ้น

5.3) ประเภทการประยุกต์ (application Type) เน้นให้ผู้เข้าร่วมได้ฝึกทักษะ เชิงปฏิบัติการมากขึ้น ผู้อบรมจะได้รับการสาธิต ได้สัมผัสทดลองหาตามเทคนิคที่วิทยากรถ่ายทอดให้ ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงการปฏิบัติงานจริงหรือพื้นที่ปฏิบัติงานจริง มักจะใช้กับการฝึกอบรมแบบตัว ต่อตัวหรือกลุ่มขนาดเล็ก เช่น on the job training (OJT) หรือระบบพี่เลี้ยง เป็นต้น เครื่องมือ อุปกรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานจะถูกนำมาเป็นปัจจัยในการฝึกอบรม

สรุปได้ว่า รูปแบบการฝึกอบรมสามารถแบ่งได้อย่างหลากหลายแล้วแต่เกณฑ์ที่จะนำมาจัดแบ่ง ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวมีทั้งการแบ่งโดยใช้แหล่งของการฝึกอบรมและผู้รับผิดชอบจัดการอบรม การจัดประสบการณ์การฝึกอบรม ทักษะที่ต้องการฝึก ระดับความรับผิดชอบในงานของผู้เข้ารับการอบรม และจัดตามวิธีการที่ใช้ในการอบรม

2.3.4 ขั้นตอนและกระบวนการของการฝึกอบรม

จงกลนี ชูติมาเทวินทร์⁴² ได้สรุปขั้นตอนการจัดการฝึกอบรมไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การสำรวจความต้องการในการฝึกอบรม
- 2) การตัดสินใจที่จะฝึกอบรม
- 3) การวางรูปแบบของการจัดฝึกอบรม
- 4) การดำเนินของการจัดฝึกอบรม
- 5) การประเมินผลการฝึกอบรม

อนุชิต ฮุนสวัสดิกุล⁴³ ได้สรุปขั้นตอนการจัดการฝึกอบรมไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม นับเป็นระยะแรกของการฝึกอบรมเป็นระยะที่ดำเนินการหาข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เชื่อมั่นว่าจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมอย่างแท้จริง การฝึกอบรมต้องใช้ทรัพยากรทุกอย่าง ซึ่งเมื่อคิดเป็นงบประมาณแล้วจะมีจำนวนไม่มาก ดังนั้นการศึกษา ข้อมูลในขั้นตอนนี้จะทำให้บ่งบอกได้ว่าสมควรจะจัดดำเนินการฝึกอบรมหรือไม่และทำไม

2) การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ข้อมูลมาแล้ว และลงความเห็นว่าสมควรที่จะจัดการฝึกอบรมได้ จึงนำมาสร้างหลักสูตรฝึกอบรม หรือเรียกได้ว่าโครงการเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั่นเอง หลักสูตรจะประกอบด้วย หัวข้อวิชา วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาหรือประเด็นสำคัญ เทคนิคหรือวิธีการฝึกอบรม สื่อที่จะใช้ รวมทั้งเวลาที่กำหนดไว้ด้วย ซึ่งหลักสูตรที่กล่าวนี้ จะต้องมีการเรียงลำดับหัวข้อวิชาที่เป็นระบบและเหมาะสม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ จนกระทั่งเป็นพฤติกรรมและสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างถูกต้องเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

3) การจัดดำเนินการฝึกอบรม หลังการสร้างหลักสูตรสำเร็จลงแล้ว ก็นำไปเขียนโครงการบริหารเพื่อขออนุมัติจัดการฝึกอบรมซึ่งในขั้นตอนนี้จะเน้นหนักในด้านการบริหารโครงการ เช่น ด้านการจัดการบุคคลที่จะรับผิดชอบการฝึกอบรม ด้านเงินหรืองบประมาณที่จะต้องใช้ในการฝึกอบรม ตลอดจนการสร้างบรรยากาศในการฝึกอบรมที่ดี เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้ารับการฝึกอบรม

4) การประเมินการฝึกอบรม การฝึกอบรมทุกครั้งเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ก็จะต้องทำการประเมินว่าผลออกมาเป็นอย่างไร การประเมินนั้นจะต้องกระทำทุกขั้นตอน นับแต่การหาความจำเป็นในการฝึกอบรมว่าความจำเป็นที่ได้มานั้น ถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่ หลักสูตร

⁴² จงกลนี ชูติมาเทวินทร์, การฝึกอบรมเชิงพัฒนา, (กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 56.

⁴³ อนุชิต ฮุนสวัสดิกุล, กระบวนการฝึกอบรม, (กรุงเทพฯ: สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2543), หน้า 7.

ที่สร้างขึ้นมานั้นเหมาะสมหรือไม่ รวมทั้งการจัดดำเนินการที่มีประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งการประเมินดังกล่าว จะต้องพิจารณาโดยยึดวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นสมบูรณ์ขึ้น แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมครั้งนี้มีข้อบกพร่องที่จะต้องได้รับ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการจัดการฝึกอบรม ประกอบด้วย การสำรวจความต้องการในการฝึกอบรม การตัดสินใจที่จะฝึกอบรม การวางรูปแบบของการจัดฝึกอบรม การดำเนินการของการจัดฝึกอบรม การประเมินผลการฝึกอบรม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการจัดการอบรมโดยใช้ขั้นตอนการจัดการอบรมของอนุชิต ฮุนสวัสดิกุล ดังนี้

- 1) การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม
- 2) การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม
- 3) การจัดดำเนินการฝึกอบรม
- 4) การประเมินการฝึกอบรม

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambol One Product: OTOP)”

2.4.1 ความเป็นมาและเป้าหมายของ OTOP

ธวัชชัย กฤติยาภิชาติกุล⁴⁴ ได้สรุปว่า หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์เป็นในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ของชุมชน โดยให้แต่ละ ชุมชนมีผลิตภัณฑ์ดีเด่นอย่างน้อย 1 ผลิตภัณฑ์โดยเป็นผลิตภัณฑ์ที่อยู่บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ประเพณีและการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน หรือตำบลนั้น แนวคิดนี้เป็นการเน้นกระบวนการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ และบริการคุณภาพที่มีจุดเด่นและมูลค่าเพิ่มเป็นที่ เป็นที่ต้องการของตลาด สอดคล้องกับวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของท้องถิ่น โดยยึดหลักการพึ่งตนเองของชุมชน และพัฒนาคุณภาพการผลิตของชุมชน ให้ได้มาตรฐานตรงกับความต้องการของตลาดสากล อันจะส่งผลให้รากฐานของเศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็งต่อไป ขบวนการนี้พยายามที่จะเพิ่มคุณภาพของ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะของท้องถิ่นเป็นหลัก ให้เข้าสู่มาตรฐานสากล เพื่อจะขยายขอบเขตตลาดไปสู่ตลาดโลก

ไทยตำบล ดอทคอม⁴⁵ ได้สรุปไว้ว่า โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นแนวทางอันหนึ่งที่จะสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน และสามารถยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้นได้โดยการผลิตหรือการจัดการทรัพยากรที่มี อยู่ในท้องถิ่นให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น และจุดขาย และสอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นเพื่อให้รู้จักแพร่หลายไปทั่วประเทศและทั่วโลก โดยโครงการหนึ่งตำบล หนึ่ง ผลิตภัณฑ์นี้มีหลักการพื้นฐาน 3 ประการ คือ

⁴⁴ ธวัชชัย กฤติยาภิชาติกุล, ร้อยเรื่องเมืองพานิชย์, (กรุงเทพฯ: สันติภาพ พรินท์, 2547), หน้า 71.

⁴⁵ ไทยตำบล ดอทคอม, “แหล่งข้อมูลสินค้าโอท็อป (OTOP) ที่ใหญ่ที่สุดและข้อมูลตำบล”, <<http://www.thaitambon.com>>, 10 กรกฎาคม 2562.

1) ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local yet Global) ผลิตภัณฑ์และบริการที่ใช้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

2) การพึ่งพาตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self - Reliance – Creativity) สร้างกิจกรรมที่อาศัยศักยภาพของท้องถิ่นคิดค้นพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้สิ่งที่ดีที่สุด เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ของชุมชนไม่ซ้ำแบบกันและเป็นที่ยอมรับทั่วไป

3) การสร้างทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development) สร้างบุคลากรที่มีความคิดกว้างไกลมีความรู้ทักษะความสามารถในการผลิตและบริการมีจิตวิญญาณแห่งการสร้างสรรค

หลักการดังกล่าวเน้นการพึ่งตนเองของชุมชน โดยภาครัฐเป็นเพียงผู้ให้การสนับสนุนด้าน ความรู้ เทคโนโลยีที่จะพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ตลอดจนดำเนินการประชาสัมพันธ์ และ ช่องทางการจำหน่ายสินค้าสู่ตลาดต่างๆ เพื่อไปสู่เป้าหมายหลัก 3 ประการ ได้แก่ มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์คุณภาพระดับสากล มีเอกลักษณ์เป็นที่ลือชื่อเพียงหนึ่งเดียว และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และปรับปรุงเทคโนโลยี

2.4.2 ประเภทผลิตภัณฑ์ OTOP ที่คัดสรร (Product Classification) แบ่งเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1) ประเภทอาหาร หมายถึง ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่บริโภค เช่น พืชผัก ผลไม้ เป็นต้น และผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ทั้งอาหารแปรรูปที่พร้อมบริโภค หรืออาหารแปรรูปกึ่งสำเร็จรูป รวมถึงอาหารแปรรูปที่ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น น้ำพริก เป็นต้น

2) ประเภทเครื่องดื่ม หมายถึง ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุราแช่ สุรากลั่น เป็นต้น และไม่มีแอลกอฮอล์ รวมถึงผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มที่พร้อมดื่ม ผลิตภัณฑ์ประเภทขงละลาย เช่น ชิงฉงสำเร็จรูป และผลิตภัณฑ์ประเภทขง เช่น น้ำผลไม้ น้ำสมุนไพร ชา ใบหม่อน ชาจีน เป็นต้น

3) ประเภทผ้าเครื่องแต่งกาย หมายถึง ผ้าทอและผ้าถักจากเส้นใยธรรมชาติ หรือเส้นใยธรรมชาติผสมเส้นใยสังเคราะห์ เช่น ผ้าแพรวา ผ้าถักโครเชต์ เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อผ้าเครื่องประดับตกแต่งร่างกายจากวัสดุทุกประเภท เช่น ผ้าพันคอ หมวก กระเป๋า เข็มขัด สร้อยคอ ต่างหู รองเท้า เป็นต้น

4) ประเภทของใช้และของประดับตกแต่ง หมายถึง ผลิตภัณฑ์เครื่องเรือน เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องตกแต่งบ้าน เครื่องใช้สอยต่างๆ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ในกลุ่มจักสาน ถักสาน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้สอย เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นต้น

5) ประเภทศิลปะประดิษฐ์และของที่ระลึก หมายถึง สิ่งประดิษฐ์ที่สะท้อนวิถีชีวิตภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น

6) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร หมายถึง ผลผลิตจากธรรมชาติที่ไม่ใช่การบริโภค เช่น เครื่องสำอางสมุนไพร สบู่สมุนไพร แชมพูสมุนไพร น้ำมันหอมระเหย เป็นต้น ในกรณีที่มีปัญหา ไม่สามารถจัดผลิตภัณฑ์อยู่ในประเภทใดได้ ให้พิจารณาจัดประเภทผลิตภัณฑ์ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ในการใช้สอยเป็นหลัก

สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ⁴⁶ ได้สรุปว่า โดยคณะกรรมการ ความสัมพันธ์เครือข่ายภาคประชาชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ได้เสนอ ข้อเสนอศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการพัฒนาคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและการพัฒนา ต้องยึดหลักชุมชนเป็นศูนย์กลางและ การมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับ

1) นโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ต้องใช้ฐานของชุมชนเป็นหลัก เช่น ฐาน องค์ความรู้ (ภูมิปัญญาท้องถิ่น) ฐานวัฒนธรรมของชุมชน (วิถีชีวิต) ฐานทรัพยากรท้องถิ่น และฐาน อาชีพของชุมชน

2) ส่งเสริมให้มีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ในชุมชน เพื่อให้เกิดผลิตภาพ ภายในชุมชน ก่อให้เกิดการบริโภคภายในชุมชน และในที่สุดทำให้ชุมชนเกิดการแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์

3) ทุกกระบวนการต้องให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนด ในทุกขั้นตอน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1) กระตุ้นให้ท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญของวัฒนธรรมและถ่ายทอดให้คนภายนอก ได้รับรู้ถึงความสำคัญและเรียนรู้โดยการสัมผัสจริง

2) โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ต้องดำเนินการควบคู่กับการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยภาครัฐทำการประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลายทั้งภายในและภายนอก ประเทศ

3) รัฐต้องสนับสนุนให้มีพิพิธภัณฑ์วิถีชีวิตในแต่ละชุมชน

4) ต้องสร้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ที่ทำให้นักท่องเที่ยวชื่นชม จนเกิดการแสวงหามาบริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมผลผลิตที่เป็นเอกลักษณ์ชุมชนสู่ตลาดสากล แบ่งคำนิยาม ของกลุ่มผู้ผลิออกเป็น 4 ประเภท

1) กลุ่มสินค้าที่เน้นการรักษาเอกลักษณ์ของไทย และผลิตด้วยมือ พร้อมกับการ ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น

2) กลุ่มสินค้าที่สามารถส่งออกได้ ซึ่งรัฐช่วยหาตลาดต่างประเทศ พร้อมกับการใช้ วัตถุดิบในท้องถิ่น

3) รัฐต้องสร้างกลไกต่างๆ ให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม จัดให้เป็น สินค้าส่งเสริมการลงทุน (BOI) โดยมีภาคเอกชนเข้ามาสนับสนุน

⁴⁶ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองกำแพงเพชร, “ความเป็นมา แนวคิดและหลักการ OTOP: One Tambon One Product”, <<http://district.cdd.go.th/muang-kamphaeng/services/ความเป็นมา-แนวคิด-หลักการ>>, 8 มกราคม 2561.

4) รัฐต้องมีมาตรการที่ชัดเจนในการส่งเสริม สนับสนุน การส่งออกสินค้า หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ของชุมชน

1) ส่งเสริมให้มีหลักสูตรชุมชนในระบบโรงเรียน และสอนโดยคนในชุมชนเอง เพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาไปสู่คนรุ่นหลัง และเป็นการสืบทอดไม่สูญหาย รวมทั้งการพัฒนาความรู้เหล่านั้นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับปรัชญาโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

2) ส่งเสริมให้เด็ก ผู้ปกครอง ครู นักวิชาการ และนักพัฒนาองค์กรเอกชน ร่วมสร้างฐานข้อมูล และรวบรวมองค์ความรู้ภายในชุมชน

3) ฝึกฝน อบรม จนคนในชุมชนสามารถทำวิจัย เก็บข้อมูลต่างๆ ของชุมชนได้ด้วยตัวเอง เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมด้านการบริหารจัดการ

1) รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรในชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการที่รู้จักใช้ระบบฐานข้อมูลเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

2) ดำเนินการให้ชุมชนสามารถนำกองทุนต่างๆ มาบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการรู้จักระดมทุนจากชุมชน จนเกิดการพึ่งพาตนเองของชุมชน สร้างเครือข่ายเพื่อการพึ่งพาซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินระหว่างเครือข่าย

3) ต้องเรียนรู้จัดการการตลาดและประชาสัมพันธ์ เรียนรู้ที่จะทำงานภาคธุรกิจ เอกชนอย่างเท่าเทียมกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การรักษาดุลยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่น

1) รัฐต้องกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับมาตรา 56 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ให้ชุมชนมีส่วนร่วมดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่จำเป็นต่อการดำรงชีพและโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ นโยบายต่างๆ ของรัฐที่กระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ต้องให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

2) นโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของรัฐต้องสร้างระบบที่เอื้อให้ชุมชนร่วมกันกำหนดกติกาในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรของชุมชนเพื่อการดำรงชีวิต มิใช่เพื่อการค้า

การดำเนินงานตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เป็นแนวทางการส่งเสริม และ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์โดยมีกิจกรรมการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาชนบท เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และนำไปสู่เป้าหมายของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และวางรากฐานที่สำคัญของประเทศ และสังคมไทย จะเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน เกิดการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนับเป็นกลยุทธ์การพัฒนาที่อาศัยหมู่บ้าน เป็นหน่วยการพัฒนา (Unit of development) เบื้องต้นและรวมเป็นเครือข่ายภายใต้ตำบล โดยจะเห็นได้ว่า “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” นี้เป็นแนวทางสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน สามารถยกระดับความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้นได้

สรุปได้ว่า หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เป็นกระบวนการสร้างรายได้โดยการพึ่งพาตนเอง เน้นกระบวนการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ของแต่ละหมู่บ้าน สร้างให้ชุมชนมีรายได้จากการผลิตหรือการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ สามารถสร้างรายได้ให้แก่บุคคลในชุมชน และยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยความร่วมมือของทั้งทางภาครัฐ เอกชน และบุคลากรในชุมชนนั้นๆ

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

สมบัติ บารมี⁴⁷ ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกเป็นสุขที่เกิดจากทัศนคติทางด้านบวกที่มีต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นทั้งจากภายในและภายนอกของปัจเจกบุคคล

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร⁴⁸ ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนที่มีสัมผัสกับโลกทัศน์เกี่ยวกับการจัดการสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการจัดการจัดสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี เลว พอใจ ไม่พอใจ สนใจ ไม่สนใจ

2.5.2 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ

Stromborg⁴⁹ การวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการนั้น จะวัดในเรื่องใด ย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่มีวิธีที่นิยมใช้กันดังนี้

1) การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบหาความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่าน เขียนหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือ การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามาก และอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2) การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือ ได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวกรวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ ข้อเสียคือ ผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิดเป็น ความพึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างแบบมาตรฐาน

⁴⁷ สมบัติ บารมี, “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทมหาชนไฟเบอร์ซีเมนต์จำกัด (มหาชน)”, รายงานการวิจัย (คณะรัฐประศาสนศาสตร์: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2551, หน้า 13.

⁴⁸ วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, บุษกร เสฐฐวรกิจ, และศิวพร กลิ่นมาลัย, *จิตวิทยาสภาพแวดล้อมมูลฐาน การสร้างสรรค์และการจัดการสภาพแวดล้อมน่าอยู่อาศัย*, (กรุงเทพฯ: เจ.บี.พี.เซ็นเตอร์, 2554), หน้า 27.

⁴⁹ Stromborg, M.F. “Selecting an instrument to measure quality of life”. *Oncology Nursing Forum*, vol.11. No. 5 (1984): p.p. 88-91.

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อมโดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556 กล่าวไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ หมายความว่า พอใจ ชอบใจ และคำว่า “พอ” หมายความว่า เท่าที่ต้องการ เต็มความต้องการ ถูกชอบ เมื่อนำคำสองคำมาผสมกัน “พึงพอใจ” จะหมายถึง ชอบใจ ถูกใจตามที่ต้องการ การวัดระดับความพึงพอใจ สามารถทำได้หลากหลายวิธี ทั้งการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพทักษะภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็นงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ ดังนี้

2.6.1 เอกสารงานวิจัยในประเทศ

ตามนโยบายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542⁵⁰ ให้ยึดถือว่า “ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้” และให้ยึดถือนโยบายนี้เป็นแนวทางในการปฏิบัติที่สำคัญที่สุด พระราชบัญญัติได้สนับสนุนให้ประชาชนได้เรียนรู้ตลอดชีวิต โดยผ่านระบบการศึกษาทั้งในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยรัฐบาลได้ลงทุนมากมายเพื่อยกระดับประชาชนไทย และยกระดับประเทศไทยในฐานะประเทศที่กำลังพัฒนาให้ทัดเทียมประเทศอื่นๆ ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือการจัดครูเดินเท้า เพื่อเข้าไปสอนเด็กกำพร้า และเด็กจรจัดในกรุงเทพมหานครโดยมูลนิธิเพื่อนเด็ก เด็กเหล่านี้มาจากครอบครัวที่ยากจน ส่วนมากหาเลี้ยงชีพด้วยการเป็นขอทานหรือขายของเล็กๆ น้อยๆ ให้กับคนทั่วไป เด็กเหล่านี้ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาแม้แต่ระดับประถมศึกษา ส่วนมากจึงอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ มูลนิธิได้จัดครูเข้าไปสอนเด็กเหล่านี้ตามชุมชนของพวกเขา ลักษณะการสอนแบบนี้อาจนำมาใช้กับกลุ่มผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งถือว่าการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน อันเป็นการศึกษานอกระบบอีกแบบหนึ่ง **คอกเบิร์น (Cogburn)**⁵¹ แสดงความคิดเห็นไว้ว่า การศึกษาเป็นขบวนการเรียนการสอนแบบมีระบบโดยใช้ทฤษฎีการสอน เพื่อส่งผ่านความรู้ไปยังผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และการเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้ทั้งภายในหรือภายนอกสถานศึกษา

⁵⁰ ยุวดี วงษ์ทน, “การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว : กรณีศึกษา ผู้ขับรถตุ๊กตุ๊กในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, รายงานการวิจัย (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2549) หน้า 13.

⁵¹ Cogburn, D. L., *Globalization, Knowledge, Education and Training in the Information Age*, [Online], Available: <http://www.unesco.org>, [19 June 2019].

วราพร พูลเกษ⁵² ได้ทำการศึกษาการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดกาฬสินธุ์ เมื่อนำคะแนนจากแบบทดสอบวัดศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษหลังการฝึกอบรมเท่ากับ 48.78 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกอบรมเท่ากับ 33.79

ธวัชร ต้นตระกูล⁵³ ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR EVERYDAY LIFE USING CONVERSATION EXERCISES นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวนทั้งสิ้น 30 คน พบว่ามีภาพรวมผลการการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ที่ระดับ ค่าเฉลี่ย 3.86 โดยนักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.00-5.00 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดีที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.01-4.00 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ระดับปานกลางอยู่ที่ระดับค่าเฉลี่ย 2.01-3.00 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และ ระดับน้อยอยู่ที่ระดับค่าเฉลี่ย 1.00-2.00 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ และหลังการทดลองปรากฏว่ามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 4.01-5.00 โดยนักศึกษาทุกคนมีระดับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 100.0 และ ผลการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่า ความสามารถดังกล่าวก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่านักศึกษามีพัฒนาการความสามารถด้านการพูดหลังการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

⁵² วราพร พูลเกษ, “การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดกาฬสินธุ์”, รายงานการวิจัย (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน: วิทยาเขตกาฬสินธุ์), 2554, หน้า 55.

⁵³ ธวัชร ต้นตระกูล, “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR EVERYDAY LIFE USING CONVERSATION EXERCISES”, <<https://www.spu.ac.th>>, 20 มิถุนายน 2560.

2.6.2 เอกสารงานวิจัยต่างประเทศ

แดเนียล (Daniel)⁵⁴ ชี้ให้เห็นว่า การศึกษาและการฝึกงานเป็นความสำคัญพื้นฐาน เพราะงานมีบทบาทในการบ่งชี้ความสามารถและความรับผิดชอบของประชากร ทั้งสองอย่างต้องดำเนินควบคู่กันไปอย่างแยกไม่ออก คนที่ตกงานนั้นต้องสูญเสียหลายสิ่งยิ่งกว่ารายได้ของตนเอง บุคคลดังกล่าวสูญเสียสถานภาพในสังคม ขาดเพื่อน และไม่สามารถแสดงความสามารถของตนเองได้ เหนือกว่าสิ่งอื่นใด การส่งผ่านข้อมูลและการสื่อสารคือสิ่งที่ต้องเรียนรู้ในโลกยุคปัจจุบัน สิ่งเหล่านี้จัดได้ว่าเป็นทักษะชีวิต (life skills) ที่ทุกคนจำเป็นต้องมีในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การศึกษาวิชาชีพ และการฝึกอบรมเป็นเรื่องของสถาบันในท้องถิ่น เราควรจัดให้บุคคลทุกคนในท้องถิ่นได้รับการเรียนรู้ และมีทักษะชีวิตที่เหมาะสม เพื่อที่พวกเขาจะได้ไปพัฒนาสิ่งแวดล้อมของตน แทนการอพยพเข้าไปหากินในเมืองใหญ่

แนปเปอร์ และครอปป์ (Knapper and Cropley)⁵⁵ ได้อ้างถึงความคิดของ **คัมบ์ส (Coombs)**⁵⁶ ที่กล่าวว่า ทุกชาติในโลกปัจจุบันต่างเผชิญกับวิกฤตการณ์ที่ทำลายทางด้านการศึกษา ประเด็นดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้คือ

- 1) ความต้องการการเรียนรู้ใหม่ๆ (ผู้คนที่ต้องการการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น)
- 2) ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน (การลดต้นทุน และความต้องการใช้แหล่งทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น)
- 3) ความต้องการประชาธิปไตยและความยุติธรรม (การทำลายระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม และความเหลื่อมล้ำทางเพศ)
- 4) ความต้องการสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน (การประสานกันระหว่างการศึกษากับวัฒนธรรม, การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงาน การเชื่อมโยงกันระหว่างการศึกษาเพื่อความสงบสุขและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม)
- 5) การเรียกร้องให้เกิดการปฏิรูปการเรียนการสอน (การวางแผนเพื่อให้เกิดประชาธิปไตย และความยืดหยุ่นทางการศึกษา)

แนนซี เคย์ และ ดอน แม็ทสัน⁵⁷ กล่าวถึงความสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสารว่าโดยธรรมชาติแล้ว กระบวนการของการเรียนภาษานั้น การพูดมักจะมาก่อนการเขียน ยิ่งกว่านั้น การพูดและการฟังเป็นที่รับรู้กันว่าการพูดและการฟังนั้นแตกต่างจากการเขียนและการอ่านมาก

⁵⁴ Daniel, J., *Education and Training in an Age of Globalization: What's New?*, [Online], Available: <http://www.unesco.org/educa/education/html/speeches/bonn.shtml>, [22 June 2019].

⁵⁵ Knapper, C. K. and Cropley, A. J., *Higher Lifelong Learning and Education*, (London: Kogan Page, 1991), p. 50.

⁵⁶ Coombs, P.H., Posser, C. and Ahmed, M., *New Paths to Learning for Rural Children and Youth*, (New York: International Council for Educational Development, 1973), p. 154.

⁵⁷ Nancy Kaye and Donn Matson, *from Writing to Speaking: Enhancing Conversation*, [Online], Available: <http://www.eslmag.com/modules.php?name=article&sid=11>, [2 September 2018], p. Abstract.

ทีเดียว ดังนั้นอาจเป็นเรื่องแปลกที่จะพิจารณาความก้าวหน้าด้านการสอนจากการเขียนไปสู่การพูด (It may be surprising, therefore, to consider an instructional Progression from writing to speaking) การที่จะปรับปรุงการพูดภาษาต่างประเทศให้ดีขึ้นนั้นจำเป็นต้องฝึกพูด ยิ่งพูดมาก จะช่วยให้ท่านเป็นผู้พูดที่ดียิ่งขึ้นนั้นเป็นความจริง แต่ก็มีข้อจำกัดในวิธีการสอนบทสนทนา ในภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่รับรู้กันว่า มีบางคนพูดมากแต่สื่อสารได้จริงๆ ไม่มาก ในการอภิปราย เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารสิ่งที่ถูกมองข้ามไปบ่อยๆ ก็คือ คุณภาพของเนื้อหา สาระนั้นเป็นสิ่งสำคัญแต่ก็ถูกละเลยในกระบวนการได้มาซึ่งภาษา งานวิจัยนี้ได้เสนอข้อคิดไว้ว่า ในการสอนภาษาต่างประเทศความสำคัญในการเน้นคุณภาพของเนื้อหาสาระ (quality of the message) พอๆ กับความลื่นไหลของเนื้อหาสาระ (the fluency of message) ทั้งนี้ไม่ได้กล่าวในแง่ ของความถูกต้องด้านไวยากรณ์ (grammatical correctness) แต่เป็นในแง่ของความหมาย (meaning) งานวิจัยชิ้นนี้ยึดถือว่าการถ่ายทอดเนื้อหาสาระเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในกระบวนการพูด สื่อสารจากที่ผ่านๆมา เราเสียสละเนื้อหาสาระบางส่วนเพื่อความคล่องลื่นไหลของการถ่ายทอด

มาร์ค คอฟลิน⁵⁸ กล่าวถึงการสอนบทสนทนาในงานวิจัยว่า อาจมีอิทธิพลต่อ วิธีสอน ในบทสนทนานั้นต้องการทั้งทักษะการรับรู้แบบอัตโนมัติ (motor-perceptive skills) และ ทักษะปฏิสัมพันธ์ (interaction adeptness) ดังนั้นทั้งสองทักษะนี้จึงมักได้รับการขนานนามเสมอว่า “ความเข้าใจอันเป็นผลจากปัจจัยทั้งสอง” (effective understanding of the two) การที่จะเริ่มใช้ แบบฝึกปากเปล่าเพื่อให้บังเกิดการรับรู้ (การสังเกตเห็น) /ระลึกได้ (motor skills) และความชัดเจน ในด้านลำดับที่ถูกต้องของเสียงและโครงสร้างของภาษา ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction skills) นั้นเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการสื่อสาร เช่น จะพูดอะไร จะพูดอย่างไร และตระหนักถึงความ แตกต่างของระดับชั้นของภาษา ควรตกลงใจให้ได้ว่าสองทักษะนี้น่าจะนำทักษะใดมาใช้ ตามปกติแล้ว สถานการณ์หรืออาจเป็นตัวกำหนดความแตกต่างในการใช้ภาษาของผู้พูด ตัวอย่างเช่น ข้อจำกัด ในเรื่องเวลา ผู้พูดพอจะมีเวลาพอที่จะกำหนดกระบวนการคิดก่อนพูดออกมาดังๆ หรือไม่ เงื่อนไข อื่นๆ ก็มีผลต่อการใช้ภาษาเช่นกัน กรณีผู้พูดมีปฏิสัมพันธ์กับคนคนเดียวและกับคนเป็นกลุ่มจะมีความ แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดและ ทฤษฎีที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

⁵⁸ Mark Coughlin, *Teaching Speaking & Conversation*, [Online] , Available: <http://www.uingenglish.com>, [2 September 2018], p. Abstract.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และเพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น ซึ่งกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว โดยวัดความรู้ก่อนการอบรมและหลังการอบรม (One Group Pretest – Posttest Design)⁵⁹

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T₁ = การทดสอบความรู้ก่อนการอบรม (Pretest)

X = การอบรมการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

T₂ = การทดสอบความรู้หลังการอบรม (Posttest)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ใน 5 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอบางระกำ อำเภอบางกระทุ่ม อำเภอวัดโบสถ์ และอำเภอนิคมพัฒนา

⁵⁹ มาเรียม นิลพันธุ์, วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์, (กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547) หน้า 144.

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ในอำเภอบางระกำ จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.3 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย มีดังนี้

- 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
- 2) แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
- 3) เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
- 4) แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

3.3.1 ขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้มี 4 ประเภท คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.3.1.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ แนวคิด “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” และแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ
- 2) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
- 3) กำหนดลักษณะของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
- 4) กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกตามลักษณะและโครงสร้างที่กำหนดไว้

6) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

7) นำผลการตรวจให้คะแนนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00

8) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกไปทดลองใช้ แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบอิงเกณฑ์ของ Brennan และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 1.00

9) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีของ Lovett ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

10) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3.1.2 แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีขั้นตอนการสร้าง และการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และการฝึกอบรม เพื่อใช้กำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดลักษณะเครื่องมือของแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) แบบปลายเปิด (Open - ended) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scales) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

3) กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัด
พิษณุโลก

ตอนที่ 2 ความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้
ภาษาอังกฤษและเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการฝึกอบรม

4) สร้างแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะ
การใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ตามลักษณะเครื่องมือ
และโครงสร้างเครื่องมือที่กำหนดไว้

5) นำแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการ
ใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม
โดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

6) นำผลการตรวจให้คะแนนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน
3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป
โดยแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่ม
ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่าง 0.60 - 1.00

7) จัดพิมพ์แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพ
ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกฉบับสมบูรณ์เพื่อ
นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3.1.3 เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย ดังนี้

1) นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการ
สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และแนวคิด “หนึ่งตำบล หนึ่ง
ผลิตภัณฑ์” และผลที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน
และท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และการสอบถามความต้องการในการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะ
การใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มาวิเคราะห์และ
สังเคราะห์ เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ
กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

2) กำหนดโครงสร้างออกแบบกิจกรรมที่ใช้ในการอบรม และพัฒนา
เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ
ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นบทสนทนาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นแบบถามตอบประโยค

โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้

- เรื่องที่ 1: Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน)
- เรื่องที่ 2: Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร)
- เรื่องที่ 3: Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร)
- เรื่องที่ 4: Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก)
- เรื่องที่ 5: Giving Direction (การแนะนำทิศทาง)

3) นำเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพ โดยการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ดังนี้

- (1) ดร.อุมาภรณ์ ยศเจริญ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
- (2) Dr. Yash Munnalal Gupta มหาวิทยาลัยนเรศวร
- (3) Mr. Kevin Roebel มหาวิทยาลัยนเรศวร

4) ปรับปรุงแก้ไขเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกบางประเด็นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5) จัดพิมพ์เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกฉบับสมบูรณ์

3.3.1.4 แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

2) กำหนดลักษณะเครื่องมือของแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scales) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) และแบบปลายเปิด (Open - ended)

3) กำหนดโครงสร้างของแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

4) สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ตามลักษณะเครื่องมือและโครงสร้างเครื่องมือที่กำหนดไว้

5) นำแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

6) นำผลการตรวจให้คะแนนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยแบบประเมินความพึงพอใจที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00

7) นำแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจเท่ากับ 0.97

8) จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกก่อนการอบรมดำเนินการดังนี้

3.4.1.1 ติดต่อขอความร่วมมือจากกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบ

3.4.1.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนจากผู้ให้ข้อมูล

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ดำเนินการดังนี้

3.4.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือจากกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

3.4.2.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลคืนจากผู้ให้ข้อมูลตามวันและเวลาที่นัดหมายไว้

3.4.3 การจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ดำเนินการดังนี้

3.4.3.1 วิทยากรบรรยายและชี้แจงการจัดกิจกรรมตามเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่พัฒนาขึ้น รวมจำนวน 30 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้ เรื่องที่ 1: Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน) เรื่องที่ 2: Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร) เรื่องที่ 3: Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร) เรื่องที่ 4: Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก) และเรื่องที่ 5: Giving Direction (การแนะนำทิศทาง)

3.4.3.2 วิทยากรใช้วิธีการสอนตามขั้นตอนของกรมวิชาการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) โดยการดำเนินกิจกรรมอภิปรายเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ประโยคพื้นฐานที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์

2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) โดยการดำเนินกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติ

3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) โดยการดำเนินกิจกรรมสถานการณ์จำลองให้กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

3.4.3.3 ทดสอบหลังการอบรมโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับก่อนการอบรม

3.4.3.4 ประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษหลังการอบรม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกก่อนการอบรม ดำเนินการดังนี้

3.5.1.1 ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกก่อนการอบรม จำนวน 20 ข้อ โดยมีคะแนนข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็มทั้งหมด 20 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบถูกต้องที่เฉลย	ให้ 1 คะแนน
ถ้าตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก	ให้ 0 คะแนน

3.5.1.2 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาร้อยละ แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ 3 ระดับ ดังนี้

ร้อยละ 71-100 หมายถึง มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ร้อยละ 36-70 หมายถึง มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

ร้อยละ 1-35 หมายถึง มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ดำเนินการดังนี้

3.5.2.1 นำข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ในตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มาวิเคราะห์หาจำนวนและร้อยละ

3.5.2.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ในตอนที่ 2 ความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการฝึกอบรมมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ดำเนินการดังนี้

3.5.3.1 นำข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมาตรวจให้คะแนนโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.5.3.2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความพึงพอใจ แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ⁶⁰ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

⁶⁰ บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น. (กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2554), หน้า 100.

ระดับมาก	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับมาก
ระดับปานกลาง	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ระดับน้อย	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับน้อย
ระดับน้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกหลังการอบรม ดำเนินการดังนี้

3.5.4.1 ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกทั้งก่อนการอบรมและหลังการอบรม จำนวน 20 ข้อ โดยมีคะแนนข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็มทั้งหมด 20 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าตอบถูกต้องตามที่เฉลย ให้ 1 คะแนน

ถ้าตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

3.5.4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างคะแนนก่อนการอบรมและหลังการอบรม โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 สูตรในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

3.6.1.1 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC⁶¹ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.6.1.2 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้สูตรของ Brennan⁶² ดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

⁶¹ เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, สถิติเพื่อการวิจัย, (พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2548), หน้า 181.

⁶² เรื่องเดียวกัน, หน้า 210, อ้างแล้ว.

หรือคะแนนจุดตัด

U แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์

หรือคะแนนจุดตัด

L แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

N1 แทน จำนวนคนที่สอบผ่านเกณฑ์

N2 แทน จำนวนคนที่สอบไม่ผ่าน

3.6.1.3 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สูตรของ Lovett⁶³ ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K แทน จำนวนข้อสอบ

X แทน คะแนนของแต่ละคน

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร⁶⁴ ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.6.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร⁶⁵ ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวม

3.6.2.3 สถิติ t-test แบบ Dependent Samples ใช้สูตร⁶⁶ ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

⁶³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 119-120, อ้างแล้ว .

⁶⁴ บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น. (กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2554), หน้า 124.

⁶⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 126, อ้างแล้ว.

⁶⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 133, อ้างแล้ว.

เมื่อ t แทน การทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนอบรมและหลัง
อบรม
D แทน ความแตกต่างของคะแนนก่อนอบรมและหลังอบรมของแต่ละ
ละคน
n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน
ΣD แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนอบรมและหลัง
อบรมของทุกคน
ΣD^2 แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนอบรมและหลัง
อบรมของแต่ละคนยกกำลังสอง
$(\Sigma D)^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนอบรมและ
หลังอบรมของทุกคนยกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และเพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยใช้การทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก นำเสนอตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

คนที่	คะแนน	ร้อยละ	ระดับความสามารถ
1	6	30	น้อย
2	7	35	น้อย
3	6	30	น้อย
4	6	30	น้อย
5	9	45	ปานกลาง
6	6	30	น้อย
7	7	35	น้อย
8	6	30	น้อย
9	7	35	น้อย
10	6	30	น้อย
11	7	35	น้อย
12	8	40	ปานกลาง

ตารางที่ 1 ต่อ

คนที่	คะแนน	ร้อยละ	ระดับความสามารถ
13	9	45	ปานกลาง
14	7	35	น้อย
15	7	35	น้อย
16	8	40	ปานกลาง
17	7	35	น้อย
18	5	25	น้อย
19	8	40	ปานกลาง
20	7	35	น้อย
เฉลี่ยรวม		34.75	น้อย

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.75

เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมา คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

4.2 ผลการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ผลพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยการจัดอบรมเพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้กับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ขั้นที่ 2 การพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ขั้นที่ 3 การจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ขั้นที่ 4 การประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

โดยนำเสนอผลการพัฒนาในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

**ขั้นที่ 1 การสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก**

ผลการสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่ม
ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ด้วยแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนา
ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก นำเสนอ
ดังตารางที่ 2 - 3

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	20.00
หญิง	16	80.00
รวม	20	100
อายุ		
31 - 40 ปี	4	20.00
41 - 50 ปี	5	25.00
51ปี ขึ้นไป	11	55.00
รวม	20	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	12	60.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	5	25.00
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	5.00
ปริญญาตรี	1	5.00
สูงกว่าปริญญาตรี	1	5.00
รวม	20	100
อาชีพ		
ลูกจ้าง	2	10.00
ธุรกิจส่วนตัว	5	25.00
เกษตรกร	13	65.00
รวม	20	100

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็น
เพศหญิง จำนวน 16 คน (ร้อยละ 80.00) รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 4 คน (ร้อยละ 20.00)
เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน (ร้อยละ 55.00) รองลงมา

คือ อายุ 41-50 ปี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และอายุ 31-40 ปี จำนวน 4 คน (ร้อยละ 20.00) ส่วนด้านระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 60.00) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) ปริญญาตรี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 13 คน (ร้อยละ 65.00) รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และลูกจ้าง จำนวน 2 คน (ร้อยละ 10.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกและเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการอบรม

ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่ออาชีพของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	4.40	0.49	มาก
2	กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมอาชีพ	4.60	0.49	มากที่สุด
3	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	4.70	0.46	มากที่สุด
4	ท่านเห็นด้วยที่มีการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	4.80	0.40	มากที่สุด
5	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว	4.75	0.43	มากที่สุด
6	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น	4.65	0.48	มากที่สุด
7	เนื้อหาภาษาอังกฤษที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นต้องการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และเนื้อหาที่มีความจำเป็นในการประกอบอาชีพ			
7.1	เนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญางานจักสาน	4.20	0.68	มาก
7.2	เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร	4.70	0.46	มากที่สุด
7.3	เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร	4.40	0.49	มาก
7.4	เนื้อหาเกี่ยวกับของที่ระลึกและของฝาก	4.60	0.49	มากที่สุด
7.5	เนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำทิศทาง	4.00	0.45	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเห็นด้วยที่มีการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) รองลงมา คือ การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.43) การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46) การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) และภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่ออาชีพของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ส่วนในด้านเนื้อหาที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นต้องการให้อบรมและมีความจำเป็นในการประกอบอาชีพมากที่สุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46) รองลงมา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับของที่ระลึกและของฝาก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.49) เนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญางานจักสาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.68) และเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำทิศทาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

ขั้นที่ 2 การพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้

ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ผลการพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก นำเสนอ ดังนี้

2.1 เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่พัฒนาขึ้น เป็นบทสนทนาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นแบบถามตอบประโยคโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้ (รายละเอียดแสดงดังในภาคผนวก)

เรื่องที่ 1 : Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน)

เรื่องที่ 2 : Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร)

เรื่องที่ 3 : Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร)

เรื่องที่ 4 : Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก)

เรื่องที่ 5 : Giving Direction (การแนะนำทิศทาง)

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพโดยการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกโดยผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอดังตารางที่ 4

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการ	n = 3		ระดับความเหมาะสม
		\bar{X}	S.D.	
1	เนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	5.00	0.00	มากที่สุด
2	การใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสม	4.67	0.47	มากที่สุด
3	การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน	4.67	0.47	มากที่สุด
4	มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.00	0.00	มาก
5	การจัดเรียงลำดับเนื้อหา ทำให้เข้าใจง่าย	4.00	0.00	มาก
6	เนื้อหาปริมาณเพียงพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
7	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย	4.33	0.47	มาก
8	ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการพัฒนา	4.00	0.00	มาก
9	กิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสม	5.00	0.00	มาก
10	กิจกรรมมีความครอบคลุมเนื้อหา	4.67	0.47	มากที่สุด
	รวม	4.53	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ เนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมกับกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับเนื้อหาปริมาณเพียงพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้, กิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมา คือ การใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับการใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน, กิจกรรมมีความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.47) และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

ขั้นที่ 3 การจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

การจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยวิทยากรเป็นผู้บรรยายและจัดกิจกรรมตามเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่พัฒนาขึ้น เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง รวมจำนวน 30 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้ เรื่องที่ 1: Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน) เรื่องที่ 2: Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร) เรื่องที่ 3: Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร) เรื่องที่ 4: Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก) และเรื่องที่ 5: Giving Direction (การแนะนำทิศทาง)

โดยใช้วิธีการสอนตามขั้นตอนของกรมวิชาการ ดังนี้

- 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นการดำเนินกิจกรรมอภิปรายเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ประโยคพื้นฐานที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์
- 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการดำเนินกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติ
- 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นการดำเนินกิจกรรมสถานการณ์จำลองให้กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ขั้นที่ 4 การประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ผลการประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกหลังการอบรม ที่มีต่อวิทยากร เนื้อหาการอบรม กิจกรรมในการอบรม ขั้นตอนในการอบรม และระยะเวลาในการอบรม ด้วยแบบประเมินความพึงพอใจต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก นำแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ
กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1	การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน	4.50	0.51	มาก
2	เนื้อหาของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับระดับของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	4.70	0.47	มากที่สุด
3	สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้อย่างมั่นใจขึ้น	4.55	0.51	มากที่สุด
4	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น	4.65	0.49	มากที่สุด
5	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ช่วยพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น	4.60	0.50	มากที่สุด
6	กิจกรรมที่ใช้ฝึกในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษน่าสนใจ	4.45	0.51	มาก
7	กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการอบรมการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	4.55	0.51	มากที่สุด
8	ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง	4.75	0.44	มากที่สุด
9	ระยะเวลาในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	4.05	0.51	มาก
10	พอใจกับวิธีการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวม	4.45	0.51	มาก
	รวม	4.53	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความพึงพอใจต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52)

เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง

อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ เนื้อหาของเอกสารประกอบการอบรม พัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับระดับของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) และการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

นอกจากนี้กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความเห็นว่าวิทยากรมีความรู้และประสบการณ์ มีเทคนิคในการถ่ายทอดองค์ความรู้ สามารถตอบข้อซักถามได้เป็นอย่างดี มีกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการอบรมได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ทำให้ได้รับความรู้มากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้วิทยากรยังมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เข้ารับการอบรม อีกทั้งบรรยากาศในการอบรมและสถานที่ในการอบรมมีความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะอื่นๆ (เพิ่มเติม) คือ ควรขยายระยะเวลาในการอบรม และควรมีการอบรมอย่างต่อเนื่องต่อไป

4.3 ผลการวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น

ผลการวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น โดยใช้การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ทั้งก่อนการอบรมและหลังการอบรม และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนการอบรมและหลังการอบรม นำเสนอดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น ก่อนการอบรมและหลังการอบรม

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	จำนวน(คน)	\bar{X}	t	P
ก่อนการอบรม	20	20	6.95	31.57**	0.000
หลังการอบรม	20	20	14.00		

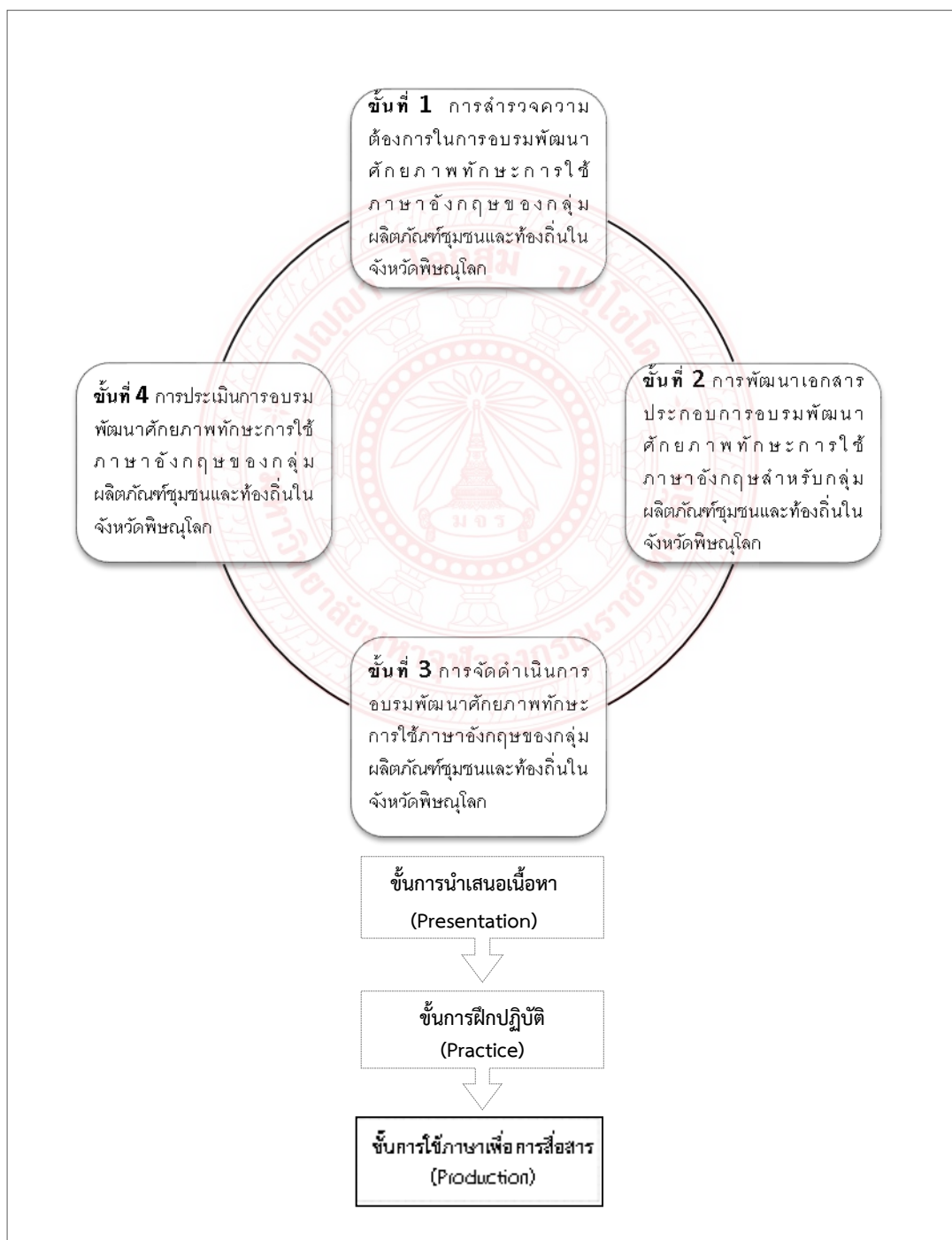
** p < .01

จากตารางที่ 6 พบว่า ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นหลังการอบรม ($\bar{X} = 14.00$) สูงกว่าก่อนการอบรม ($\bar{X} = 6.95$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยดังกล่าว จึงสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมีศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษหลังการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการอบรม

4.4 องค์กรความรู้จากการวิจัย

องค์กรความรู้จากการวิจัยที่ได้นั้น ผ่านการสังเคราะห์โดยผู้วิจัย ทำให้ได้กระบวนการในการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถเพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการสร้างโอกาสและสร้างรายได้ จึงสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนและท้องถิ่นได้จริง โดยกระบวนการดังกล่าวปรากฏดังแผนภาพต่อไปนี้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และเพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในอำเภอบางระกำ จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้มี 4 ประเภท คือ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก 2) แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก 3) เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (T-test dependent) และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วเสนอผลการวิเคราะห์ในลักษณะความเรียง

ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับของวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยใช้การทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 34.75 และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มี

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมา คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

5.1.2 เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

5.1.2.1 ผลการสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

1) กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 16 คน (ร้อยละ 80.00) รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 4 คน (ร้อยละ 20.00) เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน (ร้อยละ 55.00) รองลงมา คือ อายุ 41-50 ปี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และอายุ 31-40 ปี จำนวน 4 คน (ร้อยละ 20.00) ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 60.00) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) ปริญญาตรี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 13 คน (ร้อยละ 65.00) รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และลูกจ้าง จำนวน 2 คน (ร้อยละ 10.00) ตามลำดับ

2) กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเห็นด้วยที่มีการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) รองลงมา คือ การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.43) การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46) การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) และภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่ออาชีพของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ ส่วนในด้านเนื้อหาที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นต้องการให้อบรมและมีความจำเป็น ในการประกอบอาชีพมากที่สุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46) รองลงมา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับของที่ระลึกและของฝาก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.49) เนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญางานจักสาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.68) และเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำทิศทาง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

5.1.2.2 ผลการพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

1) เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่พัฒนาขึ้น เป็นบทสนทนาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นแบบถามตอบประโยคโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 : Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน), เรื่องที่ 2 : Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร), เรื่องที่ 3 : Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร), เรื่องที่ 4 : Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก) และ เรื่องที่ 5 : Giving Direction (การแนะนำทิศทาง)

2) เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ เนื้อหาที่มีความน่าสนใจเหมาะสมกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับเนื้อหามีปริมาณเพียงพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้, กิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมา คือ การใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับการใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน, กิจกรรมมีความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.47) และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

5.1.2.3 ผลการพัฒนาการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

การจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยวิทยากรเป็นผู้บรรยายและจัดกิจกรรมตามเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่พัฒนาขึ้น เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง รวมจำนวน 30 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้ เรื่องที่ 1: Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน) เรื่องที่ 2: Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร) เรื่องที่ 3: Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร) เรื่องที่ 4: Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก) และเรื่องที่ 5: Giving Direction (การแนะนำทิศทาง) โดยใช้วิธีการสอนตามขั้นตอนของกรมวิชาการ ดังนี้ 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นการดำเนินกิจกรรมอภิปรายเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ประโยคพื้นฐานที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการดำเนินกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นการดำเนินกิจกรรมสถานการณ์จำลองให้กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

5.1.2.4 ผลการประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความพึงพอใจต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52)

เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ เนื้อหาของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับระดับของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) และการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

นอกจากนี้กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความเห็นว่าวิทยากรมีความรู้และประสบการณ์ มีเทคนิคในการถ่ายทอดองค์ความรู้ สามารถตอบข้อซักถามได้เป็นอย่างดี มีกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการอบรมได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ทำให้ได้รับความรู้มากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้วิทยากรยังมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เข้ารับการอบรม อีกทั้งบรรยากาศในการอบรมและสถานที่ในการอบรมมีความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะอื่นๆ (เพิ่มเติม) คือ ควรขยายระยะเวลาในการอบรม และควรมีการอบรมอย่างต่อเนื่องต่อไป

5.1.3 เพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นหลังการอบรม ($\bar{X} = 14.00$) สูงกว่าก่อนการอบรม ($\bar{X} = 6.95$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.75 และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมา คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากระดับการศึกษาของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 12 คน รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 5 คน และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน ปริญญาตรี จำนวน 1 คน กว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดการเรียนรู้และการฝึกฝนด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงพอจะสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ ในกรณีที่ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยยังพัฒนาไปได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควรนั้น ทำนองเดียวกันกับการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน ธงชัย พรหมสาขา ณ สกลนครและคณะ)⁶⁷ ได้สรุปว่า นักเรียนไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นักเรียนส่วนมากมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล นอกจากนี้ จากผลการศึกษาพบว่า แรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นการสะท้อนภาพให้เห็นถึงการขาดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมา และในงานศึกษาของ เสาวภาคย์ ศรีโยธา(อ้างถึงในเจตนัสฤกษ์ สัจพันธ์ และคณะ)⁶⁸ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ด้วยเหตุจากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมีทักษะการพูด ฟังอ่าน เขียนภาษาอังกฤษน้อย จึงทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

5.2.2 เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

5.2.2.1 ผลการสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเห็นด้วยที่มีการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจ

⁶⁷ ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร และคณะ, “โครงการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”, รายงานวิจัย (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์), สิงหาคม 2559. <http://www.thaiexplore.net/file_upload/submitter/file_doc/03ece6472cb7ff1bb04ff5e8b926f21e.pdf>, 20 มิถุนายน 2560.

⁶⁸ เจตนัสฤกษ์ สัจพันธ์ และคณะ, สภาพและปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้, การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 (2558), หน้า 270-284.

ของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด และภาษาอังกฤษ มีประโยชน์ต่ออาชีพของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนในด้าน เนื้อหาที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นต้องการให้อบรมและมีความจำเป็น ในการประกอบอาชีพ มากที่สุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับ ของที่ระลึกและของฝาก อยู่ในระดับมากที่สุด เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร อยู่ในระดับมาก เนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญางานจักสาน อยู่ในระดับมาก และเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำทิศทาง อยู่ใน ระดับมาก ตามลำดับ

ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ค่อนข้างสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างชาติลำบาก ส่งผลเกิดอุปสรรคเป็นอย่างมากในการซื้อขายสินค้า อีกทั้งข้อคำถามในแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น และเนื้อหาที่จะใช้ในการอบรมมีความตรงกับความต้องการของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่นที่ต้องการจะพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับสินค้าของตน กับชาวต่างชาติให้เกิดความเข้าใจที่ง่าย และตรงความหมายที่ต้องการจะสื่ออย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ วราพร พูลเกษ⁶⁹ ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความต้องการและความจำเป็น (Need Analysis) ในการพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ โดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น โดยกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นส่วนใหญ่ประเมินศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ใน ระดับต้องปรับปรุง กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความต้องการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความสนใจให้ความสำคัญ ต่อการฝึกอบรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากการฝึกอบรมมีประโยชน์ต่อกลุ่มอาชีพ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริม การเศรษฐกิจของท้องถิ่นที่สำคัญคือสนองความต้องการของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

5.2.2.2 ผลการพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ เนื้อหาที่มีความ น่าสนใจเหมาะสมกับกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับเนื้อหามีปริมาณเพียง พอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้, กิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การ ใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับการใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน กิจกรรม

⁶⁹ วราพร พูลเกษ, “การพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดกาฬสินธุ์”, รายงานการวิจัย (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์), 2554, หน้า 55.

มีความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้พัฒนาเอกสารประกอบการอบรม พัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีแนวทางในการจัดกิจกรรม เนื้อหา และระยะเวลาที่สอดคล้องกันและตรงกับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งยังปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญซึ่งทำให้เอกสารมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Gower and Walters⁷⁰ ที่ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการใช้บทสนทนาในการสอน ภาษาว่า บทสนทนาเป็นการสื่อสารที่ใช้ภาษาอังกฤษอีกรูปแบบหนึ่ง ประกอบด้วยผู้พูดสองคนที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งได้แก่ พื้นเพเดิม บุคลิกภาพ ลักษณะของอารมณ์ ทัศนคติ รวมถึงบทบาทของสังคมต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้พูดเกิดการใช้ภาษาว่าจะใช้ภาษาแบบไหนและอย่างไร นอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ความคุ้นเคย และความเกี่ยวข้องกันในสังคมก็จะมีผลต่อการสื่อสาร สถานที่ในการสนทนา เรื่องที่ต้องการสื่อสารกันก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกด้วย ยิ่งไปกว่านี้ประโยคที่ใช้ในการสนทนายังเกี่ยวข้องกับเรื่องไวยากรณ์เสียง การใช้คำและภาษาที่ต้องใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสาร เช่น วิธีการเริ่มต้นสนทนา การพูดเพื่อขัดจังหวะ การพูดเน้นในจุดใดจุดหนึ่ง

5.2.2.3 ผลการพัฒนาการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

การจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยวิทยากรเป็นผู้บรรยายและจัดกิจกรรมตามเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่พัฒนาขึ้น เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง รวมจำนวน 30 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้ เรื่องที่ 1: Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน) เรื่องที่ 2: Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร) เรื่องที่ 3: Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร) เรื่องที่ 4: Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก) และเรื่องที่ 5: Giving Direction (การแนะนำทิศทาง) โดยใช้วิธีการสอนตามขั้นตอนของกรมวิชาการ ดังนี้ 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นการดำเนินกิจกรรมอภิปรายเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ประโยคพื้นฐานที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการดำเนินกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นการดำเนินกิจกรรมสถานการณ์จำลองให้กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก ผู้วิจัยมีกระบวนการในการพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมที่เป็นระบบและชัดเจน และได้นำผลการวิจัยในข้อที่ 1 มาพัฒนาเพิ่มเติมในส่วน

⁷⁰ Gower, R. and S. Walters, *Teaching Practice Handbook*, (London: Heinemann Educational Book Ltd, 1983), p. 24.

ของเนื้อหาที่จะใช้ในการอบรม ตลอดจนได้นำแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดมาใช้เป็นแนวทางหลักในการออกแบบวิธีการ อบรมให้น่าสนใจและสามารถดึงศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างได้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ **อนุชิต สุนสวัสดิกุล**⁷¹ ที่ได้สรุปขั้นตอนการจัดการฝึกอบรมไว้ว่าจะต้องการหาความจำเป็นในการฝึกอบรม ซึ่งในระยะแรกของการฝึกอบรมเป็นระยะที่ต้องดำเนินการหาข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เชื่อมั่นว่า จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมอย่างแท้จริง จากนั้นจึงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมอันเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจาก การวิเคราะห์ข้อมูลมาแล้ว และลงความเห็นว่าสมควรที่จะจัดการฝึกอบรมได้ จึงนำมาสร้างหลักสูตร ฝึกอบรม หรือเรียกได้ว่าโครงการเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั่นเอง หลักสูตรจะ ประกอบด้วย หัวข้อวิชาวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาหรือประเด็นสำคัญ เทคนิคหรือวิธีการ ฝึกอบรม สื่อที่จะใช้ รวมทั้งเวลาที่กำหนดไว้ด้วย ซึ่งหลักสูตรที่กล่าวนี้ จะต้องมีการเรียงลำดับหัวข้อ วิชาที่เป็นระบบและเหมาะสม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ จนกระทั่งเป็นพฤติกรรม และสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างถูกต้องเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

5.2.2.4 ผลการประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความพึงพอใจ ต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมพัฒนาศักยภาพ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง รองลงมา คือ เนื้อหาของ เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับระดับของ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น และการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ช่วยพัฒนาศักยภาพพูดภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ นอกจากนี้ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความเห็นว่าวิทยากรมีความรู้และประสบการณ์ มีเทคนิคในการถ่ายทอดองค์ความรู้ สามารถตอบข้อซักถามได้เป็นอย่างดี มีกิจกรรมให้ผู้เข้ารับ การอบรมได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ทำให้ได้รับความรู้มากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้วิทยากรยังมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เข้ารับการอบรม อีกทั้งบรรยากาศในการอบรมและสถานที่ในการอบรมมีความเหมาะสม

ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากขั้นตอนในการอบรมมีความชัดเจนและเป็น ระบบ อีกทั้งวิทยากรมีความรู้ความสามารถด้านเนื้อหาอย่างแท้จริง และเนื้อหาตรงกับความต้องการ ของกลุ่มตัวอย่าง และกิจกรรมต่างๆ มีความเหมาะสมกับเนื้อหา ยิ่งไปกว่านั้น ผู้วิจัยยังได้เตรียม คณะทำงานไว้ช่วยแก้ปัญหาตลอดระยะเวลาในการอบรม ทำนองเดียวกับ **ธวัชพร ตันตระกูล**⁷² ได้

⁷¹ อนุชิต สุนสวัสดิกุล, *กระบวนการฝึกอบรม*, (กรุงเทพฯ: สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2543), หน้า 27-30

⁷² ธวัชพร ตันตระกูล, *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR EVERYDAY LIFE USING CONVERSATION EXERCISES*, <https://www.spu.ac.th/tlc/files/2014/05/Tuwaporn-Tantrakul_55.pdf>, 20 มิถุนายน 2560.

ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนา ภาษาอังกฤษ DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR EVERYDAY LIFE USING CONVERSATION EXERCISES นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวนทั้งสิ้น 30 คน พบว่ามีภาพรวมผลการการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ดีที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.86 โดยนักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.00-5.00 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

5.2.3 เพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น พบว่า

ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นหลังการอบรม ($\bar{X} = 14.00$) สูงกว่าก่อนการอบรม ($\bar{X} = 6.95$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก เนื้อหาของบทสนทนาในเอกสารประกอบการอบรม ได้ใช้รูปแบบการสอนแบบจำลองสถานการณ์ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เข้าอบรมได้พบกับบทสนทนา ภาษาอังกฤษที่จะต้องเจอในสถานการณ์จริงได้อย่างครอบคลุม และมีความหลากหลายตาม สถานการณ์และประเภทของสินค้า ยิ่งไปกว่านั้น ผู้วิจัยยังได้สร้างความเคยชินในการพูดภาษาอังกฤษ ให้กับผู้เข้าอบรม เช่น การกล่าวทักทาย การออกคำสั่งให้ปฏิบัติตาม รวมไปถึงการฝึกให้ผู้เรียนรู้จัก การใช้ภาษาสุภาพด้วยในระหว่างการอบรม เป็นต้น รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมในระหว่างการ อบรมให้เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศการฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจ ในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับผู้เข้าอบรม นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้สร้างความสนุกสนานในการอบรม ด้วยการ ใช้เกมคำศัพท์จับคู่ ทายคำรูปภาพ เปิดเพลงสากล หรือสร้างสถานการณ์ขึ้น เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน และเนื่องจากผู้วิจัยเป็นวิทยากรดำเนินการอบรมด้วยตนเอง จึงสามารถ เห็นจุดที่ควรพัฒนา และให้คำแนะนำการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานการณ์ ได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับพัชรินทร์ ชั่งขะ ไพพรรณ มุ่งศิริ⁷³ ได้สรุปขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร 3 ขั้นตอน ขั้นตอนการสอนนี้มีผลเชื่อมโยงต่อไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และ หน่วยการสอนด้วย และปรากฏอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจนทั้ง 3 ขั้นตอน วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้ 1) ขั้นตอน การนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้น การเรียนรู้มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ

⁷³ พัทชรินทร์ ชั่งขะ, ไพพรรณ มุ่งศิริ, รูปแบบการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน การยกระดับสมรรถนะการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ต่อการก้าวเข้าสู่ตลาด แรงงานอาเซียน กรณีศึกษา: นักศึกษาศาขาดคหกรรมศาสตร์ รายงานการวิจัย คณะศิลปศาสตร์ วิทยาเขตสงขลา (คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย) 2554, หน้า 15-16.

ความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรูกฎเกณฑ์ 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ(Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่ จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือ ชี้นำ (Controlled Practice/ Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็ยังมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกขั้นนี้ครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่ายๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษาแล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียนเพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนับเป็นขั้นที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ แล้วอย่างแท้จริงคือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองอย่างอิสระภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ที่จะพบในชีวิตจริงนอกจากนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกในขั้นการฝึก และการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้ช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่างๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงานหรือสถานการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียน ในการสอนตามแนวคิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมคล่องแคล่ว สามารถสื่อความหมายได้ตามความต้องการ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ใกล้เคียงกับชีวิตจริง

ทำนองเดียวกับ วิสุทธิชัย ไชยสิทธิ์⁷⁴ ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา นิสิตสาขาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า หลังจากนิสิตได้รับการพัฒนา

⁷⁴ วิสุทธิชัย ไชยสิทธิ์, การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา นิสิตสาขาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่, รายงานการวิจัย, (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่, 2556), บทคัดย่อ.

ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงศาสนาและวัฒนธรรมแล้ว ผลคะแนนภาษาอังกฤษเชิงศาสนาและวัฒนธรรมของนิสิตแกนนำก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนของนิสิตแกนนำก่อนการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 23.70 คะแนน และหลังการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น 41.75 คะแนน เพิ่มขึ้น 18.05 คะแนน แสดงให้เห็นว่า นิสิตมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงศาสนาและวัฒนธรรมสูงขึ้น นิสิตทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับที่มากที่สุด (4.30) และ **รุวพร ตันตระกุล⁷⁵** ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR EVERYDAY LIFE USING CONVERSATION EXERCISES นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวนทั้งสิ้น 30 คน พบว่ามีภาพรวมผลการการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ดี ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.86 โดยนักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองอยู่ในระดับดีมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.00-5.00 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การแบ่งกลุ่มผู้เข้าอบรมต้องแบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามความเหมาะสมของกิจกรรม ไม่ควรแบ่งกลุ่มรูปแบบเดียว เช่น แบ่งตามประเภทสินค้าที่จำหน่าย แบ่งตามใจชอบของผู้เข้าอบรม และแบ่งโดยใช้เกม เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นความสนุกสนานในการอบรมและผลัดเปลี่ยนคู่สนทนาให้กับผู้เข้าอบรม

5.3.2.2 ต้องมีการสร้างสถานการณ์หรือทำข้อตกลงในการอบรม โดยให้ผู้เข้าอบรมใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เข้าอบรมด้วยกันตลอดการอบรม เพื่อเพิ่มความคุ้นเคย และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าอบรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.1.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

5.3.1.2 ควรมีการศึกษากการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการอ่านและเขียนของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

5.3.1.3 ควรนำทฤษฎีทางการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบอื่นๆ เข้ามาใช้เป็นแนวทางในการจัดการอบรม

⁷⁵ รุวพร ตันตระกุล, การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR EVERYDAY LIFE USING CONVERSATION EXERCISES, <https://www.spu.ac.th/tlc/files/2014/05/Tuwaporn-Tantrakul_55.pdf>, 20 มิถุนายน 2560.

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1.1 หนังสือ

- กิตติ พัทธวิชัย. เอกสารการสอนชุดวิชาการเรียนรู้และเทคนิคการฝึกอบรม หน่วยที่ 10 การฝึกอบรมการศึกษาจากระบบ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544.
- กรมวิชาการ. กรอบมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.
- _____ . คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ 2555-2559. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2554.
- จงกลณี ชุตินาเวทินทร์. การฝึกอบรมเชิงพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- จรัสศรี คิวสุวรรณ. การสอนเพื่อการสื่อสารตามธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.
- ชาญ สวัสดิ์สาลี. คู่มือการประเมินและติดตามผลการฝึกอบรมสำหรับผู้รับผิดชอบโครงการฝึกอบรม/สัมมนา. กรุงเทพฯ: หน้าถังการพิมพ์, 2544.
- ชูชัย สมितिไกร. การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- ธูปทอง กว่างสวาสดี. คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- ธวัชชัย กฤติยาภิชาติกุล. ร้อยเรื่องเมืองพานิชย์. กรุงเทพฯ: สันติภาพ พรินท์, 2547.
- บรรยงค์ โตจินดา. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1997) จำกัด, 2543.
- ประนอม สุรัสวดี. กิจกรรมและวิธีสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- มาเรียม นิลพันธุ์. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- ยุทธศักดิ์ ศุภสร. รายงานประจำปี 2560 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560.
- ละเอียต จุฑานันท์. (มปท) แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2545.
- วิบูลย์ บุญยธโรกุล. คู่มือการบริหารและผู้จัดการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: ร้านสุทธาการพิมพ์, 2545.

วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร, บุษกร เสธฐวรกิจ, และศิวพร กลิ่นมาลัย. **จิตวิทยาสภาพแวดล้อมมูลฐานการสร้างสรรคและการจัดการสภาพแวดล้อมนำอยู่อาศัย**. กรุงเทพฯ : เจ.บี.พี.เซ็นเตอร์, 2554.

สุชาติ กิจยรรยง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. **เทคนิคการฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย – ญี่ปุ่น), 2550.

สำลี รักสุทธี. **ตารางวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ช่วงชั้นที่ 3**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา, 2544.

อนุชิต ฮุนสวัสดิกุล. **กระบวนการฝึกอบรม**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2543.

1.2 บทความ

เสาวภา วิชาดี. “เตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนด้วยความเป็นเลิศทางภาษา”, **สุทธิปริทัศน์**. ปีที่ 27 ฉบับที่ 77 (ก.ย.-ธ.ค.): 141-150.

1.3 รายงานการวิจัย

พัชรินทร์ ชังชะ, ไพพรรณ มุงศิริ. “รูปแบบการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในกรณียกระดับ สมรรถนะการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ตอการก้าวเขาสู่ตลาดแรงงานอาเซียน กรณีศึกษา: นักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์”. คณะศิลปศาสตร์ วิทยาเขตสงขลา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, 2554.

ยุวดี วงษ์ทน. “การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว : กรณีศึกษา ผู้ขับรถตุ๊กตุ๊กในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2549.

วราพร พูลเกษ. “การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดกาฬสินธุ์”. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์, 2554.

วิสุทธิชัย ไชยสิทธิ์. “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา นิสิตสาขาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่”. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่, 2556.

สมบัติ บารมี. “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทมหาชนไฟเบอร์ซีเมนต์จำกัด (มหาชน)”. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2551.

1.5 สารนิเทศจากเว็บไซต์ไวด์เว็บ (World Wide Web)

- เจตน์สถุษฐ์ สัจพันธ์ และคณะ, “สภาพและปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้”, การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 (26 มิถุนายน 2558): 270-284.
<<http://www.hu.ac.th/conference/conference2015/proceedings/data/.pdf>>, 20 มิ.ย. 2560.
- เดือนเพ็ญพร ชัยภักดี, “ความสำคัญและความหมายของการฝึกอบรม”, <<https://sites.google.com/site/duanpenporn/training>>, 12 ก.ค. 2560
ไทยตำบล ดอทคอม, “แหล่งข้อมูลสินค้าโอท็อป (OTOP) ที่ใหญ่ที่สุดและข้อมูลตำบล”, <<http://www.thaitambon.com>>, 10 ก.ค. 2562.
- ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร และคณะ, “โครงการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”, รายงานวิจัย (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์), สิงหาคม 2559 <http://www.thaiexplore.net/file_upload/submitter/file_doc/03ece6472cb7ff1bb04ff5e8b926f21e.pdf>, 20 มิ.ย. 2560.
- ธวัชพร ตันตระกูล, “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR EVERYDAY LIFE USING CONVERSATION EXERCISES”, <https://www.spu.ac.th/tlc/files/2014/05/Tuwaporn-Tantrakul_55.pdf>, 20 มิ.ย. 2560.
- นพพร สโรบล, “ภาษาอังกฤษกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”, <<http://www.polsci.tu.ac.th/fieupload/39/56.pdf>, 2556> 20 มิ.ย. 2560.
- บุษยมาศ แสงเงิน, “ทักษะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐในยุคปัจจุบัน (ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ)”, <www.gotoknow.org>, 13 ก.ค. 2560.
- ประดิษฐ์ วงศ์, “การพัฒนาทักษะการฟัง”, <<http://praditt.blogspot.com>>, 13 ก.ค. 2560.
- สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองกำแพงเพชร, “ความเป็นมา แนวคิดและหลักการ OTOP: One Tambon One Product”, <<http://district.cdd.go.th/muang-kamphaeng/services/ความเป็นมา-แนวคิดหลักการ>>, 8 ม.ค. 2561.
- Cogburn, D.L., Globalization, Knowledge, “Education and Training in the Information Age”, <<http://www.unesco.org>>, 19 June 2019
- Daniel, J., “Education and Training in an Age of Globalization: What’s New?”, <<http://www.unesco.org/educa/education/html/speeches/bonn.shtml>>, 22 June 2019.
- Mark Coughlin, “Teaching Speaking & Conversation”, <<http://www.uingenglish.com>>, 2 September 2018.

Nancy Kaye and Donn Matson, "From Writing to Speaking: Enhancing Conversation",
 <<http://www.eslmag.com/modules.php?name=article&sid=11>>, 2
 September 2018.

2. English

2.1 Book

Coombs, P.H., Posser, C. and Ahmed, M., **New Paths to Learning for Rural Children and Youth**, (New York: International Council for Educational Development, 1973

Good. **Dictionary of Education**. New York : Mc Graw - Hill Book Company, Inc., 1973.

Hutchison, T. and A. Waters. **English for specific purposes: A learning-centered approach**. Cambridge: Cambridge University Press, 1989.

John, A. M. and T. Dudley-Evans. **Developments in English for specific purposes: A multi-disciplinary approach**. Cambridge: Cambridge University Press, 2000.

Knapper, C. K. and Cropley, A. J., **Higher Lifelong Learning and Education**, (London: Kogan Page, 1991.

Little wood. W., **Communicative Language Teaching**, (Cambridge: Cambridge University Press, 1981.

Mackay, R. and A. Mountford. **English for specific Purposes**. London: Longman, 1978.

McDonough, C. **ESP in Perspective**. London: Prentice Hall International, 1984.

Robinson, P. **ESP Today: A Practitioner's Guide**. London: Prentice Hall International, 1991.

Srtevens, P. **ESP after twenty years: a re-appraisal**. Singapore: SEAMEO Regional Language Center, 1988.

Savingnon S., **Communicative Language Teaching: State of the Art**, TESOL: Quarterly, 1983.

2. Article

Stromborg, M.F. "Selecting an instrument to measure quality of life". **Oncology Nursing Forum**, vol.11. No. 5 (1984): 88-91.

การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน
และท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและ
การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

The Potential Development in English Skills for OTOP Group
in Phitsanulok Province to Promote Tourism,
and Prepare for AEC Readiness

จิรพจน์ ขวัญคง⁷⁶ จุมพต อ่อนทรวง¹ ผศ.ดร.อภิพัทธ์ วิศิษฎ์ใจงาม¹และ ผศ.สุทัศน์ อาสนาชัย¹
Chiraphot Khwankhong,¹ Chumphot Onsuang,¹ Asst.Prof. Dr.Abhiphat Wisitchai-ngam,¹
and Asst. Prof. Suthas Arsanachai¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก และ 3) เพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.75 2) การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 การสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความต้องการในการอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 2 การพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเอกสารประกอบการอบรมมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 3 การจัดทำแผนการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอน 3 ขั้น คือขั้นการนำเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึกปฏิบัติ และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และขั้นที่ 4 การประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และ 3) ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในการใช้

⁷⁶ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์
พุทธชินราช Program in English Mahachulalongkornrajavidyalaya University Buddhachinaraj
Buddhist College

*Corresponding author; email: chiraphot1@gmail.com

(Received: xx March 2020; Revised: xx March 2020; Accepted: xx March 2020)

ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การพัฒนาศักยภาพ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

Abstract

The research on the potential development in English skills for OTOP group in Phitsanulok province to promote tourism, and prepare for AEC readiness aims to 1) to study the ability to use English of OTOP group in Phitsanulok Province 2) to develop the English language skills of of OTOP group in Phitsanulok Province, and 3) to analyze the skills and abilities of OTOP group in Phitsanulok province in using English for basic communication. The sample consisted of 20 people from Bangrakam OTOP group in Phitsanulok province acquired by selective selection. The research found that 1) the OTOP group in Phitsanulok province overall had a low level of English ability, accounting for 34.75 percent. 2) the potential development in English skills for OTOP group in Phitsanulok province could be conducted in 4 steps, which were step 1: survey of training needs on the potential development in English skills for OTOP group had the highest level, step 2: development of training document on the potential development in English skills for OTOP group which the document are suitable, overall, at the highest level , step 3: organization of training on the potential development in English skills for OTOP group used 3 procedure of teaching, namely the presentation of content, practice, and language usage for communication, as well as step 4: evaluation of training on the potential development in English skills for OTOP group are satisfied at high level . And 3) the potential of English language skills of OTOP group in Phitsanulok province after the training was higher than before the training, statistically significant at level of .01.

Keywords: potential development, English skills, OTOP group

บทนำ

แนวโน้มของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระยะห้าปี ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 มีผลทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน และแรงงานอย่างเสรีภายในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยคาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศอาเซียนเข้ามาเพิ่มขึ้นจากความร่วมมือในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้เชื่อมโยงกันภายในภูมิภาค ทำให้คาดว่า ประเทศไทยจะมีการเพิ่มขึ้นของความต้องการในการเดินทางและการท่องเที่ยว เห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปีในช่วงปี 2554-2558 มากกว่าร้อยละ 4 จากปัจจุบันที่มีจำนวนทั้งสิ้นกว่า 16 ล้านคน และจำนวนนักท่องเที่ยวภายในประเทศกว่า 53 ล้านครั้ง ก่อให้เกิดรายได้จากอุตสาหกรรมทั้งสิ้นกว่า 970,000 ล้านบาท โดยมาจากรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 586,000 ล้านบาท และรายได้จากนักท่องเที่ยวภายในประเทศ 380,000 ล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554: 5)

ปัจจุบันผู้บริโภคในประเทศต่าง ๆ กำลังอยู่ในกระแสบริโภคนิยมสินค้าที่เป็นธรรมชาติ สินค้าที่อิงกับวัฒนธรรม สินค้าที่ส่งเสริมสุขภาพ การมีส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือสินค้าที่ช่วยสนับสนุนชุมชน รวมถึงกระแสความนิยมในความเป็นเอเชีย ดังนั้น สินค้า OTOP สามารถได้รับประโยชน์จาก การมีโอกาสส่งสินค้าไปขายในตลาดอาเซียนได้มากขึ้นจากการที่มีประชากรรวมกว่า 590 ล้านคน รวมถึงมีโอกาสในการขยายช่องทางตลาดไปยัง ASEAN+3 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้) และ ASEAN+6 (ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์และอินเดีย) การสร้างเสริมโอกาสของสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในอีกทางหนึ่งซึ่งเป็นจุดแข็งของประเทศ นั่นคือ ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งในเอเชีย (ยุทธศักดิ์ ศุภสร, 2560: 7) นอกจากนี้ การตกลงกันของประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีเป้าหมายร่วมกันคือ “การเป็นตลาดและการเป็นฐานผลิตเดียวร่วมกัน จะมีการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ การลงทุน และแรงงานระหว่างประเทศในอาเซียนอย่างเสรี” ยิ่งส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น (เสาวภา วิชาติ, 2554: 141-150) ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในแต่ละประเทศ จะต้องติดต่อสื่อสารกันในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่น ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำงานในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตร อาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English” (นพพร สโรบล, 2556)

เมื่ออาเซียนกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “Working Language” เราจึงต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ตามความหมายของถ้อยคำว่าเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่นายกรัฐมนตรี ไปจนถึงเกษตรกรชาวไร่ชาวนา ชาวบ้านทั่วไป นักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชน ฯลฯ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเป็นกลุ่มหนึ่งที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว คณะผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เข้าอบรมสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพของตนเอง และยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นวาระแห่งชาติ

ขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก กำหนดลักษณะของแบบทดสอบ ที่เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ นำแบบทดสอบ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) วิเคราะห์หาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยแบบทดสอบ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00 นำแบบทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบอิงเกณฑ์ และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 1.00 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ เฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

2. แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) แบบปลายเปิด (Open - ended) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scales) นำแบบสอบถาม เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00

3. เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นบทสนทนาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นแบบถามตอบประโยคโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง ดังนี้ เรื่องที่ 1: Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน) เรื่องที่ 2: Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร) เรื่องที่ 3: Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร) เรื่องที่ 4: Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก) เรื่องที่ 5: Giving Direction (การแนะนำทิศทาง) นำเอกสารประกอบการอบรมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขเอกสารประกอบการอบรมบางประเด็นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scales) และแบบปลายเปิด (Open - ended) นำแบบประเมินความพึงพอใจ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยแบบประเมินความพึงพอใจที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปทดลองใช้ เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจเท่ากับ 0.97 โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัย สรุปและอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยใช้การทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก นำเสนอดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก

คนที่	คะแนน	ร้อยละ	ระดับความสามารถ
1	6	30	น้อย
2	7	35	น้อย
3	6	30	น้อย
4	6	30	น้อย
5	9	45	ปานกลาง
6	6	30	น้อย
7	7	35	น้อย
8	6	30	น้อย
9	7	35	น้อย
10	6	30	น้อย
11	7	35	น้อย
12	8	40	ปานกลาง
13	9	45	ปานกลาง
14	7	35	น้อย
15	7	35.00	น้อย
16	8	40.00	ปานกลาง

คนที่	คะแนน	ร้อยละ	ระดับความสามารถ
17	7	35.00	น้อย
18	5	25.00	น้อย
19	8	40.00	ปานกลาง
20	7	35.00	น้อย
เฉลี่ยรวม		34.75	น้อย

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมา คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยการจัดอบรมเพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้กับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัด โดยการสอบถามความคิดเห็น ด้วยแบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ นำเสนอดังตาราง 2 - 3

ตาราง 2 แสดงข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	20.00
หญิง	16	80.00
รวม	20	100
อายุ		
31 - 40 ปี	4	20.00
41 - 50 ปี	5	25.00
51ปี ขึ้นไป	11	55.00
รวม	20	100

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	12	60.00
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	5	25.00
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	5.00
ปริญญาตรี	1	5.00
สูงกว่าปริญญาตรี	1	5.00
รวม	20	100
อาชีพ		
ลูกจ้าง	2	10.00
ธุรกิจส่วนตัว	5	25.00
เกษตรกร	13	65.00
รวม	20	100

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 16 คน (ร้อยละ 80.00) รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 4 คน (ร้อยละ 20.00) เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน (ร้อยละ 55.00) รองลงมาคือ อายุ 41-50 ปี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และอายุ 31-40 ปี จำนวน 4 คน (ร้อยละ 20.00) ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 60.00) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) ปริญญาตรี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.00) และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 13 คน (ร้อยละ 65.00) รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 5 คน (ร้อยละ 25.00) และลูกจ้าง จำนวน 2 คน (ร้อยละ 10.00) ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลกและเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการอบรม

ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่ออาชีพของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	4.40	0.49	มาก
2	กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมอาชีพ	4.60	0.49	มากที่สุด
3	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้	4.70	0.46	มากที่สุด

ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น			
4	ท่านเห็นด้วยที่มีการอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	4.80	0.40	มากที่สุด
5	การอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว	4.75	0.43	มากที่สุด
6	การอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น	4.65	0.48	มากที่สุด
7	เนื้อหาภาษาอังกฤษที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นต้องการอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และเนื้อหาที่ความจำเป็นในการประกอบอาชีพ			
	7.1 เนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญางานจักสาน	4.20	0.68	มาก
	7.2 เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร	4.70	0.46	มากที่สุด
	7.3 เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร	4.40	0.49	มาก
	7.5 เนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำทิศทาง	4.00	0.45	มาก

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเห็นด้วยที่มีการอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) รองลงมา คือ การอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.43) การอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46) การอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องอบรมพัฒนา

ศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) และภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่ออาชีพของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ ส่วนในด้านเนื้อหาที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นต้องการให้อบรม และมีความจำเป็นในการประกอบอาชีพมากที่สุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46) รองลงมา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับของที่ระลึกและของฝาก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.49) เนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญางานจักสาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.68) และเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำทิศทาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

ขั้นที่ 2 การพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยสร้างและตรวจสอบคุณภาพของ เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก นำเสนอดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการ	n = 3		ระดับความเหมาะสม
		\bar{X}	S.D.	
1	เนื้อหาที่มีความน่าสนใจเหมาะสมกับกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	5.00	0.00	มากที่สุด
2	การใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสม	4.67	0.47	มากที่สุด
3	การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน	4.67	0.47	มากที่สุด
4	มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.00	0.00	มาก
5	การจัดเรียงลำดับเนื้อหา ทำให้เข้าใจง่าย	4.00	0.00	มาก
6	เนื้อหาปริมาณเพียงพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
7	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย	4.33	0.47	มาก
8	ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการพัฒนา	4.00	0.00	มาก
9	กิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
10	กิจกรรมมีความครอบคลุมเนื้อหา	4.67	0.47	มากที่สุด
	รวม	4.53	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ เนื้อหาที่มีความน่าสนใจเหมาะสมกับกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ เนื้อหาปริมาณเพียงพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้, กิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

ที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมา คือ การใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน, กิจกรรมมีความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.47) และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

ขั้นที่ 3 การจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยวิทยากรเป็นผู้บรรยายและจัดกิจกรรมตามเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่พัฒนาขึ้น เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง รวมจำนวน 30 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 โดยใช้วิธีการสอนตามขั้นตอนของกรมวิชาการ ดังนี้ 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นการดำเนินกิจกรรมอภิปรายเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ประโยคพื้นฐานที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการดำเนินกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นการดำเนินกิจกรรมสถานการณ์จำลองให้กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ขั้นที่ 4 การประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกหลังการอบรม นำแสดงดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน	4.50	0.51	มาก
2	เนื้อหาของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับระดับของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	4.70	0.47	มากที่สุด
3	สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้อย่างมั่นใจขึ้น	4.55	0.51	มากที่สุด
4	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น	4.65	0.49	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
5	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้อย่างพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น	4.60	0.50	มากที่สุด
6	กิจกรรมที่ใช้ฝึกในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษน่าสนใจ	4.45	0.51	มาก
	กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับประโยชน์	4.55	0.51	มากที่สุด
7	จากการอบรมการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ			
8	ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง	4.75	0.44	มากที่สุด
9	ระยะเวลาในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	4.05	0.51	มาก
10	พอใจกับวิธีการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวม	4.45	0.51	มาก
	รวม	4.53	0.52	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความพึงพอใจต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ เนื้อหาของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับระดับของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) และการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้อย่างพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ที่ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ

ในการใช้ภาษาอังกฤษ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนการอบรมและหลังการอบรม นำเสนอดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น ก่อนการอบรมและหลังการอบรม

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	จำนวน(คน)	\bar{X}	t	P
ก่อนการอบรม	20	20	6.95	31.57**	0
หลังการอบรม	20	20	14.00		0

** $p < .01$

จากตาราง 6 พบว่า ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นหลังการอบรม ($\bar{X} = 14.00$) สูงกว่าก่อนการอบรม ($\bar{X} = 6.95$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปและอภิปรายผล

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.75 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากระดับการศึกษาของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 12 คน รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 5 คน และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 1 คน ปริญญาตรี จำนวน 1 คน กว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดการเรียนรู้และการฝึกฝนด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงพอจะสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ ในกรณีที่ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยยังพัฒนาไปไม่ได้ดีเท่าที่ควรนั้น ทำนองเดียวกันกับการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน ธงชัย พรหมสาขา ณ สกลนครและคณะ, 2559) ได้สรุปว่า นักเรียนไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นักเรียนส่วนมากมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนเมื่อเปรียบเทียบผลการสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล นอกจากนี้ จากผลการศึกษาพบว่าแรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นการสะท้อนภาพให้เห็นถึงการขาดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมา

2. เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

2.1 ผลการสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเห็นด้วยที่มีการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด

การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่นช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด และภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่ออาชีพของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ส่วนในด้านเนื้อหาที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นต้องการให้อบรมและมีความจำเป็นในการประกอบอาชีพมากที่สุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เนื้อหาเกี่ยวกับของที่ระลึกและของฝาก อยู่ในระดับมากที่สุด เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร อยู่ในระดับมาก เนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญางานจักสาน อยู่ในระดับมาก และเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำทิศทาง อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ค่อนข้างสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างชาติลำบาก ส่งผลเกิดอุปสรรคเป็นอย่างมากในการซื้อขายสินค้า อีกทั้งข้อคำถามในแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น และเนื้อหาที่จะใช้ในการอบรมมีความตรงกับความต้องการของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต้องการจะพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับสินค้าของตนกับชาวต่างชาติให้เกิดความเข้าใจที่ง่าย และตรงความหมายที่ต้องการจะสื่ออย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับวรารพร พูลเกษ (2554: 55) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทัศนคติการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดกาฬสินธุ์ เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความต้องการและความจำเป็น (Need Analysis) ในการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ โดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความสนใจให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากการฝึกอบรมมีประโยชน์ต่อกลุ่มอาชีพ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่นที่สำคัญคือสนองความต้องการของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

2.2 ผลการพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่าเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ เนื้อหาที่มีความน่าสนใจเหมาะสมกับกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับเนื้อหามีปริมาณเพียงพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้, กิจกรรมน่าสนใจและเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับการใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน กิจกรรมมีความครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้พัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกโดยมีแนวทางในการจัดกิจกรรม เนื้อหา และระยะเวลาที่สอดคล้องกันและตรงกับความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งยังปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญซึ่งทำให้เอกสารมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Gower and Walters (1983: 24) ที่ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการใช้บทสนทนาในการสอนภาษาว่า บทสนทนาเป็น

การสื่อสารที่ใช้ภาษาอังกฤษอีกรูปแบบ ประกอบด้วยผู้พูดสองคน ที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งได้แก่พื้นเพเดิม บุคลิกภาพลักษณะของอารมณ์ ทัศนคติ รวมถึงบทบาทของสังคมต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้พูดเกิดการใช้ภาษาว่าจะใช้ภาษาแบบไหนและอย่างไร

2.3 ผลการพัฒนาการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่าการจัดดำเนินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยวิทยากรเป็นผู้บรรยายและจัดกิจกรรมตามเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่พัฒนาขึ้น เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมฝึกออกเสียงคำศัพท์ กิจกรรมการฝึกออกเสียงประโยค และกิจกรรมบทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง รวมจำนวน 30 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง โดยใช้วิธีการสอนตามขั้นตอนของกรมวิชาการ ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก ผู้วิจัยมีกระบวนการในการพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมที่เป็นระบบและชัดเจน และได้นำผลการวิจัยในข้อที่ 1 มาพัฒนาเพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาที่จะใช้ในการอบรม ตลอดจนได้นำแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดมาใช้เป็นแนวทางหลักในการออกแบบวิธีการอบรมให้น่าสนใจและสามารถดึงศักยภาพของกลุ่มตัวอย่างได้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับอนุชิต สุนสวัสดิกุล (2543: 27-30) ที่ได้สรุปขั้นตอนการจัดการฝึกอบรมไว้ว่าจะต้องการหาความจำเป็นในการฝึกอบรม จากนั้นจึงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม

2.4 ผลการประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก พบว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก มีความพึงพอใจต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ เนื้อหาของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับระดับของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด และการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ทำนองเดียวกับ ธูพร ตันตระกูล (2014) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนา ภาษา อังกฤษ DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR EVERYDAY LIFE USING CONVERSATION EXERCISES นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวนทั้งสิ้น 30 คน พบว่ามีภาพรวมผลการการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลองอยู่ในเกณฑ์ดีที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.86 โดยนักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการ ทดลองอยู่ในระดับดีมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.00-5.00 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

3. เพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นพบว่าทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นหลังการ

อบรม ($\bar{X} = 14.00$) สูงกว่าก่อนการอบรม ($\bar{X} = 6.95$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก เนื้อหาของบทสนทนาในเอกสารประกอบการอบรม ได้ใช้รูปแบบการสอนแบบจำลองสถานการณ์ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เข้าอบรมได้พบกับบทสนทนาภาษาอังกฤษที่จะต้องเจอในสถานการณ์จริงได้อย่างครอบคลุม และมีความหลากหลายตามสถานการณ์และประเภทของสินค้าทำนองเดียวกับ วิสุทธิชัย ไชยสิทธิ์ (2556) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา นิสิตสาขาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า หลังจากนิสิตได้รับการพัฒนาด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงศาสนาและวัฒนธรรมแล้ว ผลคะแนนภาษาอังกฤษเชิงศาสนาและวัฒนธรรมของนิสิตก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนของนิสิตก่อนการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 23.70 คะแนน และหลังการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น 41.75 คะแนน เพิ่มขึ้น 18.05 คะแนน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราพร พูลเกษ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับการฝึกอบรมการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกอบรมฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผลปรากฏว่าศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนเฉลี่ยของทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การแบ่งกลุ่มผู้เข้าอบรมต้องแบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามความเหมาะสมของกิจกรรม ไม่ควรแบ่งกลุ่มรูปแบบเดียว เช่น แบ่งตามประเภทสินค้าที่จำหน่าย แบ่งตามใจชอบของผู้เข้าอบรม และแบ่งโดยใช้เกม เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นความสนุกสนานในการอบรมและผลัดเปลี่ยนคู่สนทนาให้กับผู้เข้าอบรม

2. ต้องมีการสร้างสถานการณ์หรือทำข้อตกลงในการอบรม โดยให้ผู้เข้าอบรมใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เข้าอบรมด้วยกันตลอดการอบรม เพื่อเพิ่มความคุ้นเคยและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าอบรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

2. ควรมีการศึกษาด้านการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านอ่านและเขียนของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

3. ควรนำทฤษฎีทางการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบอื่นๆ เข้ามาใช้เป็นแนวทางในการจัดการอบรม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ 2555-2559**.
 กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรมิพ้องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร และคณะ. (2559). **โครงการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2560, จาก
http://www.thaixplore.net/file_upload/submitter/file_doc/03ecec6472cb7ff1bb04ff5e8b926f21e.pdf.
- ธวัชพร ตันตระกูล. (2555). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ DEVELOPMENT OF SPEAKING SKILLS FOR EVERYDAY LIFE USING CONVERSATION EXERCISES**, สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2560, จาก
https://www.spu.ac.th/tlc/files/2014/05/Tuwaporn-Tantrakul_55.pdf.
- นพพร สโรบล. (2556). **ภาษาอังกฤษกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน**. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2560, จาก <http://www.polsci.tu.ac.th/fieupload/39/56.pdf>.
- ยุทธศักดิ์ ศุภสร. (2560). **รายงานประจำปี 2560 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- เสาวภา วิชาดี. (2554). **เตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนด้วยความเป็นเลิศทางภาษา**. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 26(78). 141-150.
- วราพร พูลเกษ. (2552). **การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของจังหวัดกาฬสินธุ์**. (รายงานผลการวิจัย). สาขาวิชามนุษยศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสังคม: มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.
- วิสุทธิชัย ไชยสิทธิ์. (2556). **การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม: กรณีศึกษา นิสิตสาขาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่**. (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย: วิทยาเขตเชียงใหม่.
- อนุชิต ฮุนสวัสดิกุล. (2543) **กระบวนการฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ: สำนักงานข้าราชการพลเรือน.
- Gower, R. and S. Walters. (1983). **Teaching Practice Handbook**. London: Heinemann Educational Book Ltd, 1983), p. 24.

ภาคผนวก ข กิจกรรมที่เกี่ยวข้องจากการนำผล
จากโครงการวิจัยไปใช้ประโยชน์

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. กิจกรรมด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา

1.1 สามารถนำองค์ความรู้จากรายงานการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยมีการบูรณาการการเรียนการสอนในรายวิชา การฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยว การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเบื้องต้น ระดับกลาง และระดับสูง ในสาขาวิชา ภาษาอังกฤษซึ่งนิสิตจะสามารถนำไปใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

1.2 สามารถนำผลการศึกษาไปสะท้อนข้อมูลเป็นกรณีศึกษา เป็นข้อมูลในการศึกษาจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษานอกระบบ ส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นวิสาหกิจชุมชนและเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น

1.3 อาจารย์ นักวิชาการ เยาวชน นักศึกษาจากสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยต่างๆ รวมทั้งนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สามารถนำข้อมูลการวิจัยไปใช้ศึกษา ค้นคว้าอ้างอิงทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

2. กิจกรรมด้านการพัฒนาสื่อภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นวิสาหกิจชุมชนและเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.1 สามารถนำผลการศึกษาไปวิเคราะห์ร่วมกับนักวิชาการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาอื่นๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องและการทำงานทางด้านการท่องเที่ยว หาแนวร่วมด้านการพัฒนาความรู้ในการสร้างโอกาสและสร้างรายได้ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นวิสาหกิจชุมชนและเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดพิษณุโลก เชื่อมโยงโดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดภาคเหนือ (จังหวัดพิษณุโลก พิจิตร สุโขทัย กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ เป็นต้น)

2.2 สามารถพัฒนาสื่อการสอนใช้เป็นคู่มือการอบรมการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และต่อยอดโครงการส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นวิสาหกิจชุมชนและเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

2.3 สามารถนำข้อมูลจากการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไปเผยแพร่ให้ผู้ประกอบการหรือศูนย์จำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น สินค้ากลุ่มแม่บ้าน สินค้าวิสาหกิจชุมชนและสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับความรู้และประโยชน์

3. กิจกรรมด้านวิชาการ

3.1 มีการพัฒนาทักษะในการวิจัยให้กับทีมงานวิจัย และนักวิจัยในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช เพื่อการเรียนรู้มิติที่หลากหลาย

ภาคผนวก ค ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้
และกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ และผลที่ได้รับจากโครงการ

ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่วางแผนไว้

กิจกรรม	ผลที่ได้รับ	บรรลु วัตถุประสงค์	โดยทำให้
<p>1. ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ/ ทุติยภูมิจากเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องศึกษา แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร แนวคิดและ ทฤษฎีเกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะ และ แนวคิดสินค้าผลิตภัณฑ์ ชุมชนและท้องถิ่นหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ทำให้ทราบถึงแนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร แนวคิดและ ทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น สินค้าหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ใน จังหวัดพิษณุโลก</p>	<p>ข้อที่1</p>	<p>สามารถวิเคราะห์ ข้อมูล แนวคิด ประโยชน์ที่คาดว่าจะ ได้รับจาก การศึกษาทฤษฎี การวิจัย องค์ประกอบและ ลักษณะของ กระบวนการพัฒนา ศักยภาพทักษะการ ใช้ภาษาอังกฤษ</p>
<p>2. สร้างเครื่องมือโดย การศึกษาจากเอกสาร สร้างแบบสอบถาม สำรวจความต้องการใน การอบรม</p>	<p>ได้เครื่องมือวิจัย แบบทดสอบวัด ความสามารถในการใช้ภา อังกฤษ แบบสอบถามความ ต้องการในการอบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษ เอกสาร ประกอบการอบรม และ แบบประเมินความพึงพอใจ และรายงานความก้าวหน้า งานวิจัยบที่1 - 3 ที่ สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์</p>	<p>ข้อที่1-2</p>	<p>มีเครื่องมือการวิจัย ที่ใช้ในการจัด ดำเนินการอบรม พัฒนาศักยภาพ ทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษของ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ชุมชนและท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวและการ เตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคม อาเซียน</p>

กิจกรรม	ผลที่ได้รับ	บรรลु วัตถุประสงค์	โดยทำให้
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการอบรม...	ทำให้ทราบถึงทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก	ข้อที่1-2-3	ได้ข้อสรุปผลการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
4. ส่งรายงานการวิจัยฉบับรายงานความก้าวหน้า(ฉบับร่างสมบูรณ์)ให้สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์	แก้ไขตามข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อที่ 1-2-3	ได้รับคำแนะนำให้ปรับปรุงร่างรายงานความก้าวหน้างานวิจัยให้ถูกต้องตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
5. ส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์	ได้รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย3 ข้อ คือ 1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก	ข้อที่ 1-2-3	ทำให้เกิดผลงานการวิจัยที่มีคุณค่าสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย รู้ถึงกระบวนการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษามีคุณค่าทางสังคมในด้านการประกอบอาชีพและ

เครื่องมือการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น
ในจังหวัดพิษณุโลก

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย X ทับข้อ a, b, c และ d ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดมีความหมายว่าสวัสดีตอนเช้า

a. Good morning	b. Good afternoon
c. Good evening	d. Good night

2. How much มีความหมายว่าอย่างไร

a. ขอลองได้ไหม	b. ราคาเท่าไร
c. นี่คืออะไร	d. มีกี่สี

3. ข้อใดมีความหมายว่า ลูกค้า

a. sir	b. madam
c. seller	d. costumer

4. ข้อใดมีความหมายว่า สีแดง

a. red	b. white
c. yellow	d. blue

5. ข้อใดมีความหมายว่า เงินทอน

a. bottle	b. pack
c. change	d. color

6. snacks แปลว่าอะไร

a. สบู่	b. น้ำผลไม้
c. ขนมขบเคี้ยว	d. หมวก

7. Thank you very much มีหมายความว่าอย่างไร

a. ขอขอบคุณมากครับ/คะ	b. ขอโทษครับ/คะ.
c. นี่ครับ/คะ(ยื่นของให้)	d. ใช่ครับ/คะ

17. hotel แปลว่าอะไร

- a. สถานีรถไฟ
- b. สีแยกไฟแดง
- c. โรงแรม
- d. ถนน

18. Turn left แปลว่าอะไร

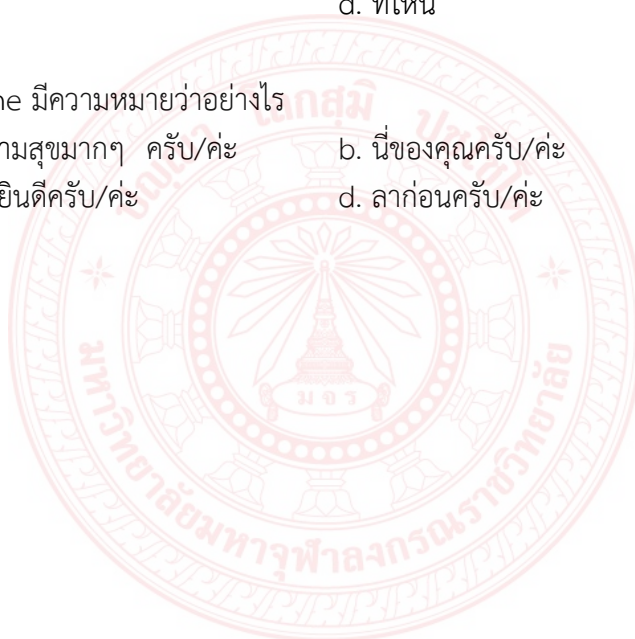
- a. เลี้ยวซ้าย
- b. ตรงไป
- c. เลี้ยวขวา
- d. สีแยกไฟแดง

19. How far มีความหมายว่าอย่างไร

- a. ไกลแค่ไหน
- b. ที่นี่
- c. ตรงโน้น
- d. ที่ไหน

20. You're welcome มีความหมายว่าอย่างไร

- a. ขอให้มีความสุขมากๆ ครับ/ค่ะ
- b. นี่ของคุณครับ/ค่ะ
- c. ด้วยความยินดีครับ/ค่ะ
- d. ลาก่อนครับ/ค่ะ

2. แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

**แบบสอบถามความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก**

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์ในการร่วมมือตอบแบบสอบถามจากท่าน โดยให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และข้อมูลของท่าน ผู้วิจัยถือเป็นความลับ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 2 ความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ต้องการฝึกอบรม

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับท่านที่สุด

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

31 - 40 ปี

41 - 50 ปี

51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

ธุรกิจส่วนตัว

รับจ้าง

เกษตรกร

อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 ความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและเนื้อหา
ภาษาอังกฤษที่ต้องการฝึกอบรม

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่ออาชีพของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น					
2	กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมอาชีพ					
3	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น					
4	ท่านเห็นด้วยที่มีการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น					
5	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว					
6	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของท้องถิ่น					

ที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7	เนื้อหาภาษาอังกฤษที่กลุ่ม ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ต้องการให้อบรมพัฒนา ศักยภาพทักษะการใช้ภาษา อังกฤษและเนื้อหาที่มีความ จำเป็นในการประกอบอาชีพ 7.1 เนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญา งานจักสาน					
	7.2 เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ อาหาร					
	7.3 เนื้อหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ สมุนไพร					
	7.4 เนื้อหาเกี่ยวกับของที่ระลึก และของฝาก					
	7.5 เนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำ ทิศทาง					

3. เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่ม
ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

คำนำ

เอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์
ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก จัดทำขึ้นพร้อม C.D. ตามโครงการ “การพัฒนาศักยภาพทักษะ
การใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและ
การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”

ผู้จัดทำโครงการขอขอบพระคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ความร่วมมือเพื่อให้โครงการ
ดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้จัดทำ
นายจิรพจน์ ขวัญคง
และคณะ

Lesson 1
Basketworks (ภูมิปัญญางานจักสาน)

ตัวอย่างบทสนทนา

A: = Customer คัสตัมเมอร์ ลูกค้า
B: = Seller เซลเลอร์ คนขาย

B: Hello. May I help you?
เฮลโล่. เม ไอ เฮลพ์ ยู?
สวัสดีครับ/ค่ะ มีอะไรให้ช่วยไหมครับ/ค่ะ

A: Let me see first.
เลท มี ซี เฟริสท์.
ฉันขอดูก่อนนะ

B: We have hat, bag, and coffee case.
วี แฮท, แบก, แอนด์ คอฟฟี่ เคส.
เรามีหมวก กระเป๋า และกระเป๋าใส่แก้วกาแฟครับ/ค่ะ

A: I like red. Can I try?
ไอ लाई เรด. แคน ไอ ไทร?
ฉันชอบสีแดง ขอลองใส่ได้ไหม

B: Yes, sir/madam.
เยส, เซอร์/แมดัม.
ได้ครับ/ค่ะ

A: How much is it?
ฮาว มัช อีส อิท?
ราคาเท่าไร

B: 150 baht.
วัน ฮันเดรด แอนด์ ฟิฟที บาท.
หนึ่งร้อยห้าสิบบาทครับ/ค่ะ

A: And these bags, what are they made from?
แอนด์ ดีส แบกส์, ว้อท อาร์ เดย์ เมด ฟรอม?
และกระเป๋าพวกนี้ ทำมาจากอะไร

- B:** They're made from plastic.
เดร์ เมต ฟรอม พลาสติก.
มันทำมาจากพลาสติกครับ/ค่ะ.
- A:** How many colors do you have?
ฮาว เมนี่ คัลเลอร์ ดูยู แฮฟ?
มีกี่สี
- B:** 3 colors white, yellow, and blue.
ธรี คัลเลอร์ ไวท์, เยลโล, แอนด์ บลู.
สามสี ขาว เหลือง และน้ำเงินครับ/ค่ะ
- A:** I want blue. How much?
ไอ ว็อนท์ บลู. ฮาว มัช?
ฉันอยากได้น้ำเงิน ราคาเท่าไร?
- B:** 300 baht sir/madam.
ธรี ฮันเดรด บาท เซอร์/แมดัม.
สามร้อยบาทครับ/ค่ะ
- A:** Here you are.
เฮีย ยู อาร์.
นี่ (ยื่นเงินให้)
- B:** Here's your change. Thank you very much.
เฮีย'ส ยัวร์ เชนจ์. แอ็ง กิว เวิร์ มัช.
นี่เงินทอนครับ/ค่ะ ขอขอบคุณมากครับ

กิจกรรม 1 ฝึกออกเสียงคำศัพท์

Basketwork	บาสกีทเวอร์ค	จักสาน
Hello	เฮลโล่	สวัสดี
We	วี	พวกเรา
have	แฮฟ	มี
plastic	พลาสติก	พลาสติก
hat	แฮท	หมวก

bag	แบก	กระเป๋า
coffee case	คอฟฟี่ เคส	กระเป๋าใส่แก้วกาแฟ
red	เรด	สีแดง
blue	บลู	สีน้ำเงิน
white	ไวท์	สีขาว
yellow	เยลโล	สีเหลือง
change	เช้นจ์	เงินทอน
color	คัลเลอร์	สี

กิจกรรม 2 ฝึกออกเสียงประโยค

Hello. May I help you?

เฮลโล่. เม ไอ เฮลพ์ ยู?

สวัสดีครับ/ค่ะ มีอะไรให้ช่วยไหมครับ/ค่ะ

We have hat, bag, and coffee case.

วี แฮท, แบก, แอนด์ คอฟฟี่ เคส.

เรามีหมวก กระเป๋า และกระเป๋าใส่แก้วกาแฟครับ/ค่ะ

They're made from plastic.

เดร์ เมด ฟรอม พลาสติก.

มันทำมาจากพลาสติกครับ/ค่ะ

3 colors white, yellow, and blue.

ธรี คัลเลอร์ ไวท์, เยลโล, แอนด์ บลู.

สามสี ขาว เหลือง และน้ำเงินครับ/ค่ะ

300 baht sir/madam.

ธรี ฮันเดรด บาท เซอร์/แมดัม.

สามร้อยบาทครับ/ค่ะ

Here's your change. Thank you very much.

เฮีย'ส ยัวร์ เซนจ์. แธ็ง กิว เวิร์ มัช

นี่เงินทอนของคุณ ขอขอบคุณมากครับ/ค่ะ

กิจกรรม 3 บทบาทสมมุติ

จับคู่สนทนาและสลับบทบาทกันตามสถานการณ์ คนชายชักทายลูกค้า ลูกค้าขอชมสินค้า คนขายแนะนำสินค้าว่าทำมาจากจากวัสดุอะไร มีกี่สี บอกราคาเป็นเงินเท่าไร ส่งเงินทอน และกล่าวคำขอบคุณลูกค้า

Lesson 2
Food Products (ผลิตภัณฑ์อาหาร)

ตัวอย่างบทสนทนา

A: = Customer คัสตัมเมอร์ ลูกค้า

B: = Seller เซลเลอร์ คนขาย

B: Good afternoon. What can I do for you?

กู๊ด อ๊าฟเทอรฺนูน. วอท แคน ไอ ดู ฟอรั ยู?

สวัสดีตอนบ่ายครับ/ค่ะ ฉันช่วยอะไรคุณได้บ้างครับ/ค่ะ

A: I'd like to have some snacks.

ไอ'ด ไลค์ ทู แฮ็ฟ ซัม สแน็กส์.

ฉันอยากได้ขนมขบเคี้ยว

B: We banana chip, taro chip, banana candy, and Thai mini coocky.

วี แฮ็ฟ บะแนนนะ ชิพ, ทาโร่ ชิพ, บะแนนนะ แคนดี้, แอนด์ ไท มินิ คูกี้.

เรามีกล้วยทอดกรอบ, เผือกทอดกรอบ, กล้วยกวน, และขนมฝิงครับ/ค่ะ

A: May I try?

แม ไอ ไทร?

ขอชิมได้ไหม

B: Yes, sir/madam.

เยส, เซอร์/แมดัม.

ได้ครับ/ค่ะ

A: I love this. How much is it?

ไอ เลิฟ ดีส. ฮาว มัช อีส อิท?

ฉันชอบอันนี้ ราคาเท่าไร

B: 35 baht. But if you buy 3 packs 100 baht.

เธอซี่ไฟว์ บาท. บัท อีฟ ยู บาย ธรี แพคส์ วัน ฮันเดรด บาท.

สามสิบบาท แต่ถ้าซื้อสามถุงหนึ่งร้อยบาทครับ/ค่ะ

A: OK. I buy 3.

โอเค. ไอ บาย ธรี

ตกลง ฉันซื้อสามถุง

B: Thank you sir/madam.

แจ้ง กวี เซอร์/แมดาม.

ขอบคุณครับ/ค่ะ

A: Good bye.

ก๊าด บาย.

ลาก่อน

B: Good bye. Have a nice day.

ก๊าด บาย. แฮฟ อะ ไนส์ เด.

ลาก่อนครับ/ค่ะ ขอให้เป็นวันที่มีความสุขนะครับ/ค่ะ

กิจกรรม 1 ฝึกออกเสียงคำศัพท์

Food Products	ฟู้ด พรอดัคส์	ผลิตภัณฑ์อาหาร
Good after noon snacks	ก๊าด ออฟเทอร์นูน สแน็กส์	สวัสดีตอนบ่าย ขนมขบเคี้ยว
We	วี	เรา
have	แฮฟ	มี
banana chip	บะเนนนะ ชิพ	กล้วยทอดกรอบ
taro chip	ทาโร่ ชิพ	เผือกทอดกรอบ
banana candy	บะเนนนะ แคนดี้	กล้วยกวน
Thai mini cookie	ไท มินิ คูกี้	ขนมผิง
and	แอนด์	กับ และ
buy	บาย	ซื้อ
pack	แพ็ค	ถุง
try	ไทร	ลอง
Good bye	ก๊าดบาย	ลาก่อน

กิจกรรม 2 ฝึกออกเสียงประโยค

Good afternoon. What can I do for you?

ก๊าด ออฟเทอร์นูน. วอท แคน ไอ ดู ฟอร์ ยู?

สวัสดีตอนบ่าย ครับ/ค่ะ ฉันช่วยอะไรคุณได้บ้างครับ/ค่ะ

We banana chip, taro chip, banana candy, and Thai mini coocky.

วี แอฟ บะแนนนะ ชิพ, ทาโร่ ชิพ, บะแนนนะ แคนดี้, แอนด์ ไทย มินิ คูกี้.

เรามีกล้วยทอดกรอบ, เผือกทอดกรอบ, กล้วยกวน, และขนมฝิงครีบ/คะ

Yes, sir/madam.

เยส, เซอร์/แมดัม.

ได้ครับ/คะ

35 bah. But if you buy 3 packs 100 baht.

เรอที่ไฟว์ บาท. บัท อีฟ ยู บาย ธรี แพคส์ วัน ฮันเดรด บาท

สามสิบบห้าบาท แต่ถ้าซื้อสามถุงหนึ่งร้อยบาทครับ/คะ

Thank you sir/madam

แธ็ง กิว เซอร์/แมดัม.

ขอบคุณครับ/คะ

Good bye. Have a nice day.

กู๊ด บาย. แอฟ อะ ไนส์ เดย์

ลาก่อนครับ/คะ ขอให้เป็นวันที่มีความสุขนะครับ/คะ

กิจกรรม 3 บทบาทสมมุติ

จับคู่สนทนาและสลับบทบาทกันตามสถานการณ์ คนชายที่กทายลูกค้าลูกค้าต้องการซื้อขนม
ขบเคี้ยว คนชายแนะนำสินค้าว่า ลูกค้าขอชิม คนชายบอกราคาและแนะนำให้ซื้อหลายถุง ลูกค้า
จ่ายเงินและกล่าวคำอำลา คนชายกล่าวคำขอบคุณและกล่าวคำอำลาลูกค้า

Lesson 3
Herbal Products (ผลิตภัณฑ์สมุนไพร)

ตัวอย่างบทสนทนา

A: = Customer คัสตัมเมอร์ ลูกค้า

B: = Seller เซลเลอร์ คนขาย

B: Good evening. May I help you?

กู๊ด อีฟนิง. เม โอ เฮลป์ ยู?

สวัสดีตอนเย็น ครับ/ค่ะ มีอะไรให้ช่วยไหมครับ/ค่ะ

A: Do you have soap and shampoo?

ดู ยู แฮ็พ โซฟ แอนด์ แชมพู?

คุณมีสบู่หรือ แชมพูขายไหม

B: Yes, we have bergamot shampoo, lemon grass shampoo, curcuma soap, and honey soap.

เยส, วี แฮพ เบอกามอท แชมพู, เลมอน กราส แชมพู, เคอร์คิวมา โซฟ, แอนด์ ฮันนี่ โซฟ.
ครับ/ค่ะ เรามี แชมพูมะกรูด แชมพูตะไคร้ สบู่ขมิ้นชัน และ สบู่ฝ้า้งครับ/ค่ะ

A: I like the smell of bergamot and curcuma.

ไอ ไลค์ เดอะ สเมล ออฟ เบอกามอท แอน เคอร์คิวมา.

ฉันชอบกลิ่นของ มะกรูด และขมิ้นชัน

B: If you buy both, we can discount.

อ๊อฟ ยู บาย บ๊อธ, วี แคน ดิสเค๊าท์.

ถ้าคุณซื้อทั้งสองอย่าง เราลดราคาให้ได้ครับ/ค่ะ

A: What's the cost?

วอท'ส เดอะ คอสท์?

ราคาเท่าไร

B: The small bottle 80 baht, and the big bottle 150 baht.

เดอะ สมอล บอทเทิล เอที้ บาท, แอนด์ เดอะ บิ๊ก บอทเทิล วันฮันเดรด แอนด์ ฟิฟตี้ บาท.

ขวดเล็ก แปดสิบบาท และขวดใหญ่หนึ่งร้อยห้าสิบบาทครับ/ค่ะ

A: OK. I'll take two big bottles.

โอเค. ไอล เทค ทู บิ๊ก บอทเทิลส์.

ตกลง ฉันจะเอาสองขวดใหญ่

B: Here you go. Thank a lot.

เฮียร์ ยู โก. แธ็งค์ อะ ลอท.

นี่ครับ/ค่ะ(ยื่นของให้) ขอขอบคุณมากครับ/ค่ะ

กิจกรรม 1 ฟีกออกเสียงคำศัพท์

Herbal Products	เฮอเบิล พรอดัคส์	ผลิตภัณฑ์สมุนไพร
Good evening	กู๊ด อีฟนิง	สวัสดีตอนเย็น
Bergamot shampoo	เบอแกมอท แชมพู	ยาสระผมมะกรูด
lemons grass shampoo	เลมอน กราส แชมพู	ยาสระผมตะไคร้
curcuma soap	เคอคิวมา โซฟ	สบู่ขมิ้นชัน
honey soap	ฮันนี่ โซฟ	สบู่ น้ำผึ้ง
discount	ดิสเคาท์	ลดราคา
cost	คอสต์	ราคา
bottles	บอทเทิล	ขวด
both	บ๊อธ	ทั้งสอง
big	บีก	ใหญ่
small	สมอล	เล็ก
smell	สเมิล	กลิ่น
take	เทค	เอา หยิบ จับ

กิจกรรม 2 ฟีกออกเสียงประโยค

Good evening. May I help you?

กู๊ด อีฟนิง. เม ไอ เฮลพ์ ยู?

สวัสดีตอนเย็น ครับ/ค่ะ มีอะไรให้ผมช่วยไหมครับ/ค่ะ

Yes, we have bergamot shampoo, lemon grass shampoo, curcuma soap, and honey soap.

เยส, วี แฮฟ เบอแกมอท แชมพู, เลมอน กราส แชมพู, เคอคิวมา โซฟ, แอนด์ ฮันนี่ โซฟ.

ครับ/ค่ะ เรามี แชมพูมะกรูด แชมพูตะไคร้ สบู่ขมิ้นชัน และ สบู่ น้ำผึ้งครับ/ค่ะ

If you buy both, we can discount.

อึฟ ยู บาย บ๊อธ, วี แคน ดิสเคาท์.

ถ้าคุณซื้อทั้งสองอย่าง เราลดราคาให้ได้ครับ/ค่ะ

The small bottle 80 baht, and the big bottle 150 baht.

เดอะ สมอล บอทเทิล เอที บาท, แอนด์ เดอะ บิ๊ก บอทเทิล วันฮันเดรด แอนด์ ฟิฟที บาท.
ขวดเล็ก แปดสิบบาท และขวดใหญ่หนึ่งร้อยห้าสิบบาทครับ/ค่ะ

Here you go. Thank a lot.

เฮียร์ ยู โก. แธ็งค์ อะ ลอท.

นี่ครับ/ค่ะ(ยื่นของให้) ขอขอบคุณมากครับ/ค่ะ

กิจกรรม 3 บทบาทสมมุติ

จับคู่สนทนาและสลับบทบาทกันตามสถานการณ์ คนชายที่กทหายลูกค้า ลูกค้าสอบถามสินค้า สบูและแชมพู คนขายแนะนำสินค้าผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร ชนิดต่างๆ บอกราคาและส่วนลด ส่งสินค้า และกล่าวคำขอบคุณลูกค้า

Lesson 4
Souvenirs (ของที่ระลึก และของฝาก)

ตัวอย่างบทสนทนา

- A: = Customer คัสตัมเมอร์ ลูกค้า
B: = Seller เซลเลอร์ คนขาย
- B: Good morning. What are you looking for?
 กู๊ด มอร์นิง. วอท อา ยู ลูคคิง ฟอร์
 สวัสดีตอนเช้าครับ/ค่ะ. คุณกำลังมองหาอะไรครับ/ค่ะ?
- A: I'm looking for some souvenirs for my friends.
 แอม ลูคคิง ฟอร์ ซัม ซูเวเนียลส์ ฟอร์ มาย เฟรนด์
 ฉันกำลังมองหาของที่ระลึกสำหรับเพื่อนๆของฉัน
- B: Here we have Thai house model floating house model, and Bangkeaw
 dog model.
 เฮียร์ วี แฮฟ ไทย เฮ้าท์ โมเดล, โพลทิง เฮาส์ โมเดล, แอนด์ บางแก้ว ด็อก โมเดล.
 ที่นี่เรามีบ้านทรงไทยจำลอง เรือนแพจำลอง และรูปปั้นสุนัขบางแก้วครับ/ค่ะ
- A: What is this?
 วอท อีส อิท?
 นี่คืออะไร
- B: This's mulberry wine.
 ดิส'ส มัลเบอร์รี่ ไวน์
 นี่คือไวน์หม่อนครับ/ค่ะ
- A: I prefer dog model. How much is it?
 ไอ พรีเฟอร์ ฮาว มัช อีส อิท?
 ฉันชอบรูปปั้นสุนัขมากกว่า ราคาเท่าไร
- B: Small size 100 baht, and big size 300 baht.
 สมอล ไซซ์ วัน ฮันเดรด บาท, แอนด์ เดอะ บิ๊ก ไซซ์ ธรี่ ฮันเดรด บาท.
 ขนาดเล็กหนึ่งร้อยบาท และขนาดใหญ่สองร้อยบาทครับ/ค่ะ

A: OK. I take 2 small sizes.

โอเค. โอ เทค ทู สมอล ไซส์.
ตกลง เอาขนาดเล็กสองตัว

B: 200 baht sir/madam

ทู ฮันเดรด บาท เซอร์/แมดัม.
สองร้อยบาทครับ/ค่ะ

A: Here you are.

เฮีย ยู อาร์
นี่ (ยื่นเงินให้)

B: Thank you very much.

แธ็ง กิว เวิร์ มัช.
ขอบคุณมากครับ/ค่ะ

กิจกรรม 1 ฝึกออกเสียงคำศัพท์

souvenirs	ซูเวเนียส์	ของที่ระลึก
Good morning	กูด มอร์นิง	สวัสดีตอนเช้า
Thai house	ไทย เฮาส์	บ้านทรงไทย
floating house	โฟลทิง เฮาส์	เรือนแพ
dog	ด็อก	สุนัข
mulberry wine	มัลเบอร์รี่ ไวน์	ไวน์หม่อน
looking for	ลูคคิง ฟอร์	กำลังมองหา
some	ซัม	บางอัน
model	โมเดล	รูปจำลอง รูปปั้น
friend	เฟรนด์	เพื่อน
prefer	พรีเฟอร์	ชอบมากกว่า
big	บิก	ใหญ่
small	สมอล	เล็ก
size	ไซส์	ขนาด

กิจกรรม 2 ฝึกออกเสียงประโยค

Good morning. What are you looking for?

กูด มอร์นิง. วอท อาร์ ยู ลูคคิง ฟอร์
สวัสดีตอนเช้าครับ/ค่ะ คุณกำลังมองหาอะไรครับ

I'm looking for some souvenirs for my friends.

แอม ลูกคั้ง ฟอร์ ซัม ชูวะเนียร์ ฟอร์ มาย เฟรนด์
ฉันกำลังมองหา ของที่ระลึกสำหรับเพื่อนๆของฉัน

Here we have Thai house model floating house model, and Bangkeaw dog model.

.เฮียร์ วี แฮฟ ไทย เฮ้าท์ โมเดล, โพลทิง เฮาส์ โมเดล, แอนด์ บางแก้ว ดอก โมเดล.
ที่นี่เรามีบ้านทรงไทยจำลอง เรือนแพจำลอง และรูปปั้นสุนัขบางแก้วครับ/ค่ะ

Small size 100 baht, and big size 300 baht.

สมอล ไซซ์ วัน ฮันเดรด บาท, แอนด์ เดอะ บิ๊ก ไซซ์ ธรี่ ฮันเดรด บาท.
ขนาดเล็กหนึ่งร้อยบาท และขนาดใหญ่สองร้อยบาทครับ/ค่ะ

200 baht sir/madam

ทู ฮันเดรด บาท เซอร์/แมดัม.
สองร้อยบาทครับ/ค่ะ

Thank you very much.

แธ็ง กิว เวิร์ มัช.
ขอบคุณมากครับ/ค่ะ

กิจกรรม 3 บทบาทสมมุติ

จับคู่สนทนาและสลับบทบาทกันตามสถานการณ์ คนชายทักทายลูกค้าและสอบถามลูกค้าว่า กำลังมองหาสินค้าอะไร ลูกค้ากำลังมองหาสินค้าของที่ระลึก คนขายแนะนำสินค้าของที่ระลึกชนิดต่างๆ บอกราคา ลูกค้าตกลงซื้อและส่งเงินให้ ผู้ชายกล่าวคำขอบคุณลูกค้า

Lesson 5
Giving Direction (การแนะนำทิศทาง)

ตัวอย่างบทสนทนา

A: = Tourist ทัวริสต์ นักท่องเที่ยว
B: = Thai ไทย คนไทย

A: Excuse me, could you tell me where I am?

อิคสคิวส์ มี, คุด ยู เทล มี แวร์ ไอ แอม?
ขอโทษนะ ช่วยบอกหน่อยได้ไหมว่า ฉันอยู่ที่ไหน

B: Here's train station.

เฮีย'ส เทรน สเตชัน
ที่นี่คือ สถานีรถไฟครับ/ค่ะ

A: How can I go to Lithai hotel?

ฮาว แคน ไอ โก ทู ลิไท โฮเทล?
ฉันจะไปโรงแรมลิไทได้อย่างไร

B: Turn left to the intersection, and then, turn right, it's on your left.

เทิร์น เลฟท์ ทู ดิ อินเทอร์เซคชัน, แอนด์ เตน, เทิร์น ไรท์, อิท'ส ออน ยัวร์ เลฟท์.
เดินไปทางซ้ายมือ ถึงสี่แยกไฟแดง แล้วเลี้ยวขวา มันจะอยู่ทางซ้ายมือคุณครับ/ค่ะ

A: Does this road go to Watyai?

ดาส ดิส ไรด์ โก ทู วัดใหญ่?
ถนนเส้นนี้ไปวัดใหญ่ใช่ไหม

B: Yes, it's over there.

เยส อิท'ส โอเวอร์ แดร์
ใช่ มันอยู่ตรงโน้นครับ/ค่ะ

A: How far from here?

ฮาว ฟาร์ ฟรอม เฮียร์?
จากที่นี่ไกลแค่ไหน

B: It's about one kilometer.

इट'ส อะเบาท์ วัน คิลอมมิเตอร์
ประมาณหนึ่งกิโลเมตรครับ/ค่ะ

A: Thank you for helping me.

แฉัง คิว ฟอร์ เฮลพิง มี.

ขอบคุณที่ช่วยเหลือฉัน

B: You're welcome.

เยอ'ร เวลคัม

ด้วยความยินดีครับ/ค่ะ

กิจกรรม 1 ฟังออกเสียงคำศัพท์

Giving Direction	กีฟวิง ไดเรคชั่น	การแนะนำทิศทาง
Excuse me	เอคสคิวส์ มี	ขอโทษ
tell	เทล	บอก
where	แวร์	ที่ไหน
train station	เทรน สเตชัน	สถานีรถไฟ
turn left	เทิร์น เลฟท์	เลี้ยวซ้าย
turn right	เทิร์น ไรท์	เลี้ยวขวา
your	ยัวร์	ของคุณ ของเธอ
road	โร้ด	ถนน
intersection	อินเทอร์เซคชั่น	สี่แยกไฟแดง
hotel	โฮเทล	โรงแรม
Here	เฮียร์	ที่นี่
over there	โอเวอร์ แดร์	ตรงโน้น
How far	ฮาว ฟาร์	ไกลแค่ไหน

กิจกรรม 2 ฟังออกเสียงประโยค

Excuse me, could you tell me where I am?

อิคสคิวส์ มี, คูด ยู เทล มี แวร์ ไอ์ แอม?

ขอโทษนะ ช่วยบอกหน่อยได้ไหมว่า ฉันอยู่ที่ไหน

Here's train station.

เฮียร์ส เทรน สเตชัน

ที่นี่คือ สถานีรถไฟครับ/ค่ะ

How can I go to Lithai hotel?

ฮาว แคน ไอ์ โก ทู ลิไท โฮเทล?

ฉันจะไปโรงแรมลิไทได้อย่างไร

Turn left to the intersection, and then, turn right, it's on your left.

เทิร์น เลฟท์ ทู ดิ อินเทอร์เซคชัน, แอนด์ เดน, เทิร์น ไรท์, อิท'ส ออน ยัวร์ เลฟท์.
เดินไปทางซ้ายมือ ถึงสี่แยกไฟแดง แล้วเลี้ยวขวา มันจะอยู่ทางซ้ายมือคุณครับ/ค่ะ

Does this road go to Watyai?

ดาส ดิส ไรต์ โก ทู วัดใหญ่?
ถนนเส้นนี้ไปวัดใหญ่ใช่ไหม

Yes, it's over there.

เยส, อิท'ส โอเวอร์ แดร์
ใช่ มันอยู่ตรงโน้นครับ/ค่ะ

How far from here?

ฮาว ฟาร์ ฟรอม เฮียร์?
จากที่นี่ไกลแค่ไหน

It's about one kilometer.

इट'ส อะแบ้าท์ วัน คิลอมมิเทอ์
ประมาณหนึ่งกิโลเมตรครับ/ค่ะ

Thank you for helping me.

แั่ง คิว ฟอร์ เฮลพิง มี.
ขอบคุณที่ช่วยเหลือฉัน

You're welcome.

เยอ'ร เวลคัม.
ด้วยความยินดีครับ/ค่ะ

กิจกรรม 3 บทบาทสมมติ

จับคู่สนทนาและสลับบทบาทกันตามสถานการณ์ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสอบถามเกี่ยวกับสถานที่และเส้นทาง คู่สนทนาบอกเส้นทางและระยะทางไปยังสถานที่ที่นักท่องเที่ยวต่างชาติสอบถาม นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติกล่าวคำขอบคุณ คู่สนทนากล่าวตอบรับด้วยความยินดี

4. แบบประเมินความเหมาะสมสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก

แบบประเมินความเหมาะสมสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
การวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง

ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านพิจารณาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
1	เนื้อหาที่น่าสนใจเหมาะสมกับกับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น						
2	การใช้ภาษาถูกต้องและเหมาะสม						
3	การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน						
4	มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์						
5	การจัดเรียงลำดับเนื้อหา ทำให้เข้าใจง่าย						
6	เนื้อหาไม่ปริมาณเพียงพอที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้						
7	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย						
8	ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการพัฒนา						
9	กิจกรรมที่น่าสนใจและเหมาะสม						
10	กิจกรรมมีความครอบคลุมเนื้อหา						

5. แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกที่มีต่อการ
อบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

**แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
ที่มีต่อการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ**

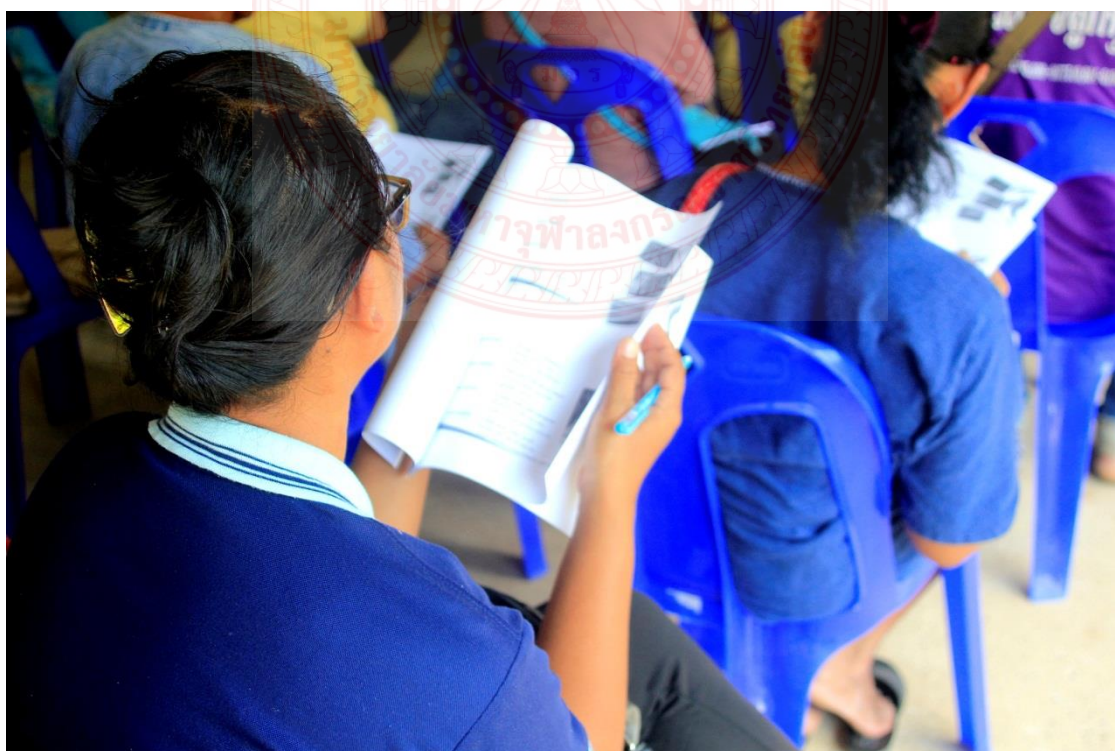
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตาม “ระดับความพึงพอใจ” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจน					
2	เนื้อหาของเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับระดับของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น					
3	สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้อย่างมั่นใจขึ้น					
4	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น					
5	การอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ช่วยพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของท่านได้มากขึ้น					
6	กิจกรรมที่ใช้ฝึกในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษน่าสนใจ					
7	กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการอบรมการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ					
8	ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง					
9	ระยะเวลาในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ					

ภาคผนวก จ รูปภาพกิจกรรมที่ดำเนินการวิจัย

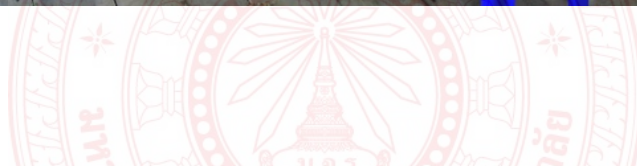

แบบสรุปโครงการวิจัย
สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สัญญาเลขที่	ว. 317/2560 MCU RS 610760317
ชื่อโครงการ	การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
หัวหน้าโครงการ	นายจิรพจน์ ขวัญคง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราชมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โทรศัพท์ 08-8166-8682 Email: chiraphot1@gmail.com
ความเป็นมาและความสำคัญ	
<p>แนวโน้มของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระยะห้าปี ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 มีผลทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน และแรงงานอย่างเสรีภายในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยคาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศอาเซียนเข้ามาเพิ่มขึ้นจากร่วมมือในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้เชื่อมโยงกันภายในภูมิภาค ทำให้คาดว่า ประเทศไทยจะมีการเพิ่มขึ้นของความต้องการในการเดินทางและการท่องเที่ยว เห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปีในช่วงปี 2554-2558 มากกว่าร้อยละ 4 จากปัจจุบันที่มีจำนวนทั้งสิ้นกว่า 16 ล้านคน และจำนวนนักท่องเที่ยวภายในประเทศกว่า 53 ล้านครั้ง ก่อให้เกิดรายได้จากอุตสาหกรรมทั้งสิ้นกว่า 970,000 ล้านบาท โดยมาจากรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 586,000 ล้านบาท และรายได้จากนักท่องเที่ยวภายในประเทศ 380,000 ล้านบาท</p> <p>ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ซึ่งมีเป้าหมายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเป็น “ตลาดและฐานการผลิตเดียว” โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือภายในอาเซียนอย่างเสรี รวมถึงการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้นภายในปี 2558 เป็นความท้าทายที่ผลักดันให้ผู้ประกอบการไทยไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจส่งออก นำเข้า หรือผู้ที่ทำธุรกิจภายในประเทศ ทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม และยังรวมไปถึงผู้ประกอบการระดับชุมชนด้วย ในการที่จะต้องเรียนรู้และปรับตัวรองรับความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากเปิดเสรีภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่จะมีผลกระทบต่อภาคการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะเป็นภัยคุกคามต่อธุรกิจ หรือแสวงหาโอกาสทางธุรกิจที่ทำท้ายความสำเร็จ</p>	

สำหรับผู้ผลิตสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งเป็นสินค้าเชิงวัฒนธรรม ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยง ผลกระทบที่สืบเนื่องจากการเปิดเสรีดังกล่าวได้ เนื่องจากสถานการณ์แข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรงในปัจจุบัน ประเทศต่าง ๆ ล้วนหันมาให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพของชุมชน และใช้จุดแข็งของชุมชนทางด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญา เพื่อเชื่อมโยงสู่ภาคการผลิตและบริการ ในการสร้างสัญลักษณ์และขยายโอกาสทางการตลาดมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบันผู้บริโภคในประเทศต่าง ๆ กำลังอยู่ในกระแสบริโภคนิยมสินค้าที่เป็นธรรมชาติ สินค้าที่อิงกับวัฒนธรรม สินค้าที่ส่งเสริมสุขภาพ การมีส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือสินค้าที่ช่วยสนับสนุนชุมชน รวมถึงกระแสความนิยมในความเป็นเอเชีย ดังนั้น สินค้า OTOPT สามารถได้รับประโยชน์จาก การมีโอกาสส่งสินค้าไปขายในตลาดอาเซียนได้มากขึ้นจากการที่มีประชากรรวมกว่า 590 ล้านคน รวมถึงมีโอกาสในการขยายช่องทางตลาดไปยัง ASEAN+3 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้) และ ASEAN+6 (ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์และอินเดีย) การสร้างเสริมโอกาสของสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในอีกทางหนึ่งซึ่งเป็นจุดแข็งของประเทศ นั่นคือ ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งในเอเชีย การเติบโตของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ทำให้สินค้าเชิงสัญลักษณ์ยังเป็นที่ต้องการของตลาดและยังมีโอกาสทางการตลาด และมากยิ่งขึ้นไปกว่านั้น ประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังมีความโดดเด่นด้านความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรม ดังนั้น การส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียนในการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ เอกลักษณ์ งานศิลปหัตถกรรม รวมถึงยกระดับสินค้าหัตถกรรมของประเทศสมาชิกอาเซียนให้มีคุณภาพสากล ก็สามารถทำให้เกิดศูนย์กลางการค้าขายสินค้าหัตถกรรมของภูมิภาคอาเซียนเพื่อการขายในตลาดโลกได้ในอนาคต

เมื่อประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งสมาชิกที่กำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและมีความจำเป็นมากขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ในสังคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไป ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเองเพราะไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไปมาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกัน และไม่เฉพาะนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน เมื่ออาเซียนกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “Working Language” เราจึงต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ตามความหมายของถ้อยคำว่าเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่นายกรัฐมนตรี ไปจนถึงเกษตรกรชาวไร่ชาวนา ชาวบ้านทั่วไป นักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชน ฯลฯ นอกจากนี้ การตกลงกันของประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีเป้าหมายร่วมกันคือ “การเป็นตลาดและการเป็นฐานผลิตเดียวร่วมกัน จะมีการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ การลงทุน และแรงงานระหว่างประเทศในอาเซียนอย่างเสรี” ยิ่งส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเป็นกลุ่มหนึ่งที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นจะต้องได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว คณะผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เข้าอบรมสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพของตนเอง ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมของผู้อบรม โดยใช้แหล่งท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย เมื่อกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นสามารถนำภาษาอังกฤษจากการฝึกอบรมไปใช้สื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้แล้ว การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นวาระแห่งชาติ มีจุดเด่นของชุมชน เช่น การสนับสนุนให้มีสินค้าผลิตภัณฑ์ดีเด่นประจำตำบลที่เรียกว่าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product)

คณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงต้องการศึกษาการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น โดยทำการฝึกอบรมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งคณะผู้วิจัยเห็นว่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทักษะที่เหมาะสมที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มพูนความรู้ใหม่และทักษะของการสนทนากับชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน

วัตถุประสงค์โครงการ

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อวิเคราะห์ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

1. กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.75
2. การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือ
 - ขั้นที่ 1 การสำรวจความต้องการในการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความต้องการอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด
 - ขั้นที่ 2 การพัฒนาเอกสารประกอบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเอกสารประกอบการอบรมมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
 - ขั้นที่ 3 การจัดทำเนียบการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอน 3 ชั้น คือ ชั้นการนำเสนอเนื้อหา ชั้นการฝึกปฏิบัติ และชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - ขั้นที่ 4 การประเมินการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3. ทักษะและความสามารถของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเบื้องต้นหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. กิจกรรมด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา
 - 1.1 สามารถนำองค์ความรู้จากรายงานการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยมีการบูรณาการ การเรียนการสอนในรายวิชา การฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเบื้องต้น ระดับกลาง และระดับสูง ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษซึ่งนิสิตจะสามารถนำไปใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - 1.2 สามารถนำผลการศึกษาไปสะท้อนข้อมูลเป็นกรณีศึกษา เป็นข้อมูลในการศึกษาจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษานอกระบบ ส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นวิสาหกิจชุมชนและเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น
 - 1.3 อาจารย์ นักวิชาการ เยาวชน นักศึกษาจากสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยต่างๆ รวมทั้งนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สามารถนำข้อมูลการวิจัยไปใช้ศึกษาค้นคว้าอ้างอิงทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

2. กิจกรรมด้านการพัฒนาสื่อภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นวิสาหกิจชุมชน และเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.1 สามารถนำผลการศึกษาไปวิเคราะห์ร่วมกับนักวิชาการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาอื่นๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องและการทำงานทางด้านการท่องเที่ยว หาแนวร่วมด้านการพัฒนาความรู้ในการสร้างโอกาสและสร้างรายได้ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นวิสาหกิจชุมชน และเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดพิษณุโลก เชื่อมโยงโดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดภาคเหนือ (จังหวัดพิษณุโลก พิจิตร สุโขทัย กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ เป็นต้น)

2.2 สามารถพัฒนาสื่อการสอนใช้เป็นคู่มือการอบรมการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และต่อยอดโครงการส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นวิสาหกิจชุมชนและเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

2.3 สามารถนำข้อมูลจากการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไปเผยแพร่ให้ผู้ประกอบการหรือศูนย์จำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นสินค้ากลุ่มแม่บ้าน สินค้าวิสาหกิจชุมชนและสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้รับความรู้และประโยชน์

3. กิจกรรมด้านวิชาการ

3.1 มีการพัฒนาทักษะในการวิจัยให้กับทีมงานวิจัย และนักวิจัยในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช เพื่อการเรียนรู้มิติที่หลากหลาย

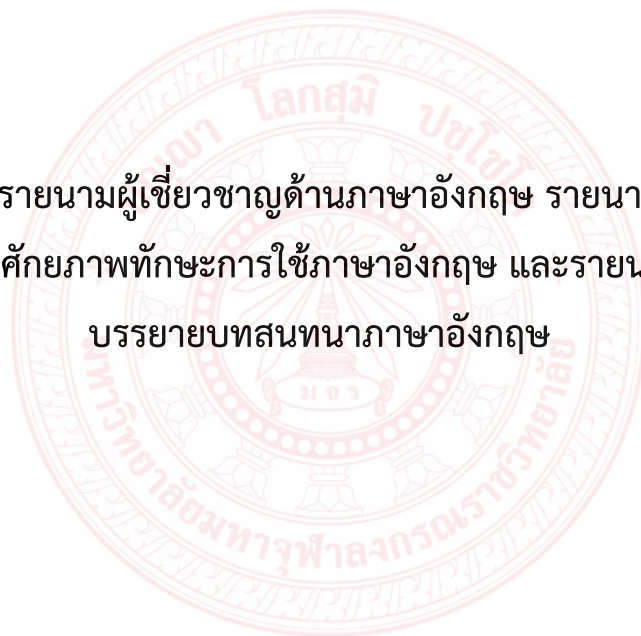
3.2 มีการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการท่องเที่ยว เพื่อนำไปใช้เป็นคู่มือด้านการขายสินค้า และในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

การประชาสัมพันธ์

1. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลงานวิจัยทางเว็บไซต์ วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย <http://mcupl.com>

2. มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ในรูปของสิ่งพิมพ์ให้ สถานศึกษา มหาวิทยาลัย และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก ช รายงานผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ รายงานผู้เข้ารับการ
อบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และรายงานผู้ให้เสียง
บรรยายบทสนทนาภาษาอังกฤษ

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

ที่	ชื่อ - นามสกุล	สังกัด
1	ดร. อุมารณย์ ยศเจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
2	Mr. Kevin Roehl	มหาวิทยาลัยนเรศวร
3	Dr. Yash Munnalal Gupta	มหาวิทยาลัยนเรศวร

รายนามผู้เข้ารับการอบรมพัฒนาศักยภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ที่	ชื่อ - นามสกุล
1	นางกฐิน แสงมี
2	นางจำเรือน ทรงให้
3	นางทองพรม ชูชื่น
4	นางฉลอม แก้วจิ้น
5	นางบัวผัน อ่อนคำ
6	นางสาวหมื่น อยู่คง
7	นางโท พ่วงพี
8	นายบุญ โตเทียม
9	นายสนาม ไกรสีกราด
10	นางสาวอรรรณ ทานะมัย
11	นางประทวน มีสุข
12	นางสาวจเร เรื่องทรัพย์
13	นางสาวมาลัย ฐปเรือง
14	นางสาวสุรินทร์ ชูชื่น
15	นางสาวประณีต คงรอด
16	นางสาวมารศรี อินพุก
17	นายทอง หนูริง
18	นายศุกรินทร์ โสภณศักดิ์
19	นายสมพงษ์ ไกรกิจราษฎร์
20	นายเทพ แก้วเถื่อน

ประวัติผู้วิจัยและคณะ

1. หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ: นายจिरพจน์ ขวัญคง
Mr. Chiraphot Khwankhong

การศึกษา: นธ.เอก, ปริญญาตรี (2548), พุทธศาสตร์บัณฑิต (พธ.บ.)
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย
ปริญญาโท (2550), (ศศ.ม.) ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตำแหน่งปัจจุบัน: อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์
พุทธชินราช

ที่ติดต่อสถานที่ทำงาน: วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เลขที่ 217 หมู่ 6 ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ 65000
โทรศัพท์ 08-8166-8682
E-mail: chiraphot2@gmail.com

ประวัติผู้วิจัยและคณะ

2. ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ:	นายจุมพต อ่อนทรวง Mr. Chumphot Onsuang
การศึกษา:	นธ.เอก, ปริญญาตรี (2549), พุทธศาสตร์บัณฑิต (พธ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย ปริญญาโท (2551), M.A. (English) University of Pune, India
ตำแหน่งปัจจุบัน:	อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์พุทธ ชินราช
ที่ติดต่อสถานที่ทำงาน:	วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เลขที่ 217 หมู่ 6 ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ 65000 โทรศัพท์ 08-9208-6142 E-mail: onsuang@hotmail.com

ประวัติผู้วิจัยและคณะ

2. ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ:

ผศ.ดร.อภิพัทธ์ วิศิษฏ์ใจงาม

Asst. Pro. Dr. Abhiphat wisitchai-ngam

การศึกษา:

นธ.เอก, เปรียญธรรม 4 ประโยค

พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2526

M.A. (Linguistics) University Of Nagaur 2531

Ph.D. (Linguistics) University Of Nagaur 2540

ตำแหน่งปัจจุบัน:

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์พุทธ
ชินราช

ที่ติดต่อสถานที่ทำงาน:

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ 217 หมู่ 6 ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง

จังหวัดพิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ 65000

โทรศัพท์ 09-1029-9709

E-mail: wisitchai@hotmail.com

ประวัติผู้วิจัยและคณะ

2. ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ:

ผศ.สุทัศน์ อาสนาชัย

Asst. Suthas Arsanachai

การศึกษา:

นธ.เอก, เปรียญธรรม 4 ประโยค

พธ.บ. (การสอนสังคมศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

M.A. (Linguistics) University Of Mysore, India

ตำแหน่งปัจจุบัน:

อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

ที่ติดต่อสถานที่ทำงาน:

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ 217 หมู่ 6 ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง

จังหวัดพิษณุโลก รหัสไปรษณีย์ 65000

โทรศัพท์ 09-6202-4715

E-mail: sutas2016@gmail.com

